

வாக்கா எழுதிய சுவிசேஷம்

வாக்காவின் நோக்கம்

1 அன்பான தெயோப்பிலுவே, நம்மிடையே நடந்த பல நிகழ்ச்சிகளின் வரலாற்றைக் கொகுத்தளிக்க பலர் முயற்சி செய்தனர். 2 வேறுசில மக்களிடமிருந்து நாம் கேட்டறிந்த செய்திகளையே அவர்கள் எழுதியிருந்தார்கள். இம்மக்கள் தொடக்கத்திலிருந்து எல்லா வற்றையும் கண்டவர்களும், தேவனுடைய நற்செய்தியை மற்றவர்களுக்குப் போதிப்பதின் மூலம் தேவனுக்குச் சேவை செய்து கொண்டிருந்தவர்களும் ஆவார்கள். 3 மதிப்புக்குரிய தெயோப்பிலுவே, துவக்கத்திலிருந்தே எல்லா வற்றையும் நானும் கவனமாக கற்று அறிந்தேன். அவற்றை உங்களுக்காக எழுதவேண்டும் என்று எண்ணினேன். எனவே அவற்றை ஒரு நூலில் முறைப்படுத்தி எழுதினேன். 4 உங்களுக்குப் போதிக்கப்பட்டிருக்கிற அனைத்தும் உண்மையே என்பதை நீங்கள் அறியும்பொருட்டு இவற்றை எழுதுகிறேன்.

சுகரியாவும் எலிசபெத்தும்

5 ஏரோது யூதேயாவை ஆண்ட காலத்தில் சுகரியா என்னும் ஆசாரியன் வாழ்ந்து வந்தான். சுகரியா அபியாவின் பிரிவினரை* சார்ந்தவன். ஆரோனின் குடும்பத்தாரைச் சார்ந்தவன் சுகரியாவின் மனைவி. அவள் பெயர் எலிசபெத். 6 தேவனுக்கு முன்பாக சுகரியாவும், எலிசபெத்தும் உண்மையாகவே நல்லவர்களாக வாழ்ந்தார்கள். தேவன் கட்டளையிட்டவற்றையும், மக்கள் செய்யும்படியாக கூறியவற்றையும் அவர்கள் செய்துவந்தனர். அவர்கள் குற்றமற்றவர்களாகக் காணப்பட்டனர். 7 ஆனால், சுகரியாவுக்கும், எலிசபெத்துக்கும் குழந்தைகள் இல்லை. எலிசபெத் ஒரு குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கும் நிலையில் இல்லை. அதோடு இருவரும் முதியோராக இருந்தனர்.

8 தன் மக்களுக்காக தேவனுக்கு முன்னர் ஒரு ஆசாரியனாக சுகரியா பணியாற்றி வந்தான். தேவனின் பணியை அவனது பிரிவினர் செய்யவேண்டிய காலம் அது. 9 நறுமணப் புகையைக் காட்டுவதற்காக ஆசாரியர் தங்களுக்குள் ஒருவரை எப்போதும் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வார்கள். சுகரியா அதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டான். எனவே சுகரியா

தேவாலயத்திற்குள் நறுமணப் புகை காட்டுவதற்காக சென்றான். 10 ஏராளமான மக்கள் வெளியே இருந்தனர். நறுமணப்புகை காட்டும் போது அவர்கள் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்தனர். 11 அப்போது புகை காட்டும் மேசையின் வலது புறத்தில் தேவதூதன் சுகரியாவுக்கு முன்பாக வந்து நின்றான். 12 தூதனைப் பார்த்தபோது சுகரியா குழப்பமும் பயமும் அடைந்தான். 13 ஆனால் தூதன் அவனைப் பார்த்து, “சுகரியாவே, பயப்படாதே. உனது பிரார்த்தனையை தேவன் கேட்டார். உனது மனைவியாகிய எலிசபெத் ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுப்பான். அவனுக்கு யோவான் என்று பெயரிடுவாயாக. 14 நீ மிகவும் சந்தோஷமாய் இருப்பாய். அவனது பிறப்பால் பல மக்கள் மகிழ்ச்சி அடைவர். 15 கர்த்தருக்காக பெரிய மனிதனாக யோவான் விளங்குவான். அவன் திராட்சை இரசமோ, மதுபானமோ பருகுவதில்லை. பிறக்கிற போதே பரிசுத்த ஆவியால் நிறம்பியவனாக யோவான் காணப்படுவான். 16 நம் தேவனாகிய கர்த்தரிடம் பல யூதர்கள் திரும்புவதற்கு யோவான் உதவுபவன். 17 கர்த்தருக்கு முன்பாக யோவான் முன்னோடியாகச் செல்வான். எலியாவைப் போல யோவானும் வல்லமை வாய்ந்தவனாக இருப்பான். எலியாவின் ஆவியை உடையவனாக அவன் இருப்பான். தந்தையருக்கும் அவர்கள் குழந்தைகளுக்கும் இடையேயே அமைதி நிலவும்படியாய்ச் செய்வான். பல மக்கள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதில்லை. அவர்களை எல்லாம் மீண்டும் சரியானதென்று மக்கள் எண்ணவேண்டிய பாதைக்கு யோவான் அழைத்து வருவான். கர்த்தரின் வருகைக்கு மக்களை யோவான் தயார் செய்வான்” என்றான்.

18 சுகரியா தூதனை நோக்கி, “நீங்கள் சொல்லுத உண்மையென்று நான் எவ்வாறு அறியமுடியும்? நான் வயது முதிர்ந்தவன். என் மனைவியும் வயதானவள்” என்றான்.

19 தூதன் அவனுக்குப் பதிலாக, “நான் காபிரியேல். தேவனுக்கு முன்பாக நிற்பவன். உன்னிடம் பேசவும், இந்த நல்ல செய்தியை உன்னிடம் எடுத்துரைக்கவும் தேவன் என்னை அனுப்பினார். 20 இப்போது கேட்பாயாக! இந்தகாரியங்கள் நடக்கும் நான் வரைக்கும் நீ பேச முடியாதிருப்பாய். உனது பேசும் சக்தியை நீ இழப்பாய், ஏன்? நான் கூறியதை நீ நம்பாததாலேயே இப்படி ஆகும். ஆனால்

இவை அனைத்தும் அதனை சரியான சமயத்தில் உண்மையாகவே நடக்கும்” என்றான்.

²¹வெளியே சகரியாவுக்காக மக்கள் காத்திருந்தனர். அவன் ஆலயத்தின் உள்ளே வெகுநேரம் இருந்ததைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டனர்.

²²அப்போது சகரியா வெளியே வந்தான். ஆனால் அவர்களோடு பேச முடியவில்லை. அவன் ஆலயத்திற்குள் ஒரு காட்சியைக் காண நேர்ந்தது என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொண்டனர். சகரியாவால் பேச முடியவில்லை. மக்களுக்குச் சைகைகளையே காட்ட முடிந்தது. ²³சகரியா, ஆலயப் பணி முடிந்ததும் தன் வீட்டுக்குச் சென்றான்.

²⁴பின்னர் சகரியாவின் மனைவி எலிசபெத் சுருவுற்றாள். ஆகவே, அவள் ஐந்து மாதங்கள் வீட்டை விட்டு வெளியே போகவில்லை. பின் எலிசபெத், ²⁵“தேவன் எனக்குச் செய்திருப்பதைப் பாருங்கள். எனது மக்கள் என் நிலையை எண்ணி வெட்சி இருந்தனர். ஆனால் கர்த்தர் அந்த அவமானத்தைப் போக்கி விட்டார்” என்று கூறினாள்.

கன்னி மரியாள்

²⁶⁻²⁷எலிசபெத் சுருவுற்ற ஆறாம் மாதத்தில் தேவன் காபிரியேல் என்னும் தூதனை கலிலேயாவிலுள்ள நாசரேத் என்னும் பட்டணத்தில் வாழ்ந்த ஒரு கன்னிப் பெண்ணிடம் அனுப்பினார். தாவீதின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த யோசேபு என்ற மன்கனை மணம்புரிவுதற்கு அவள் நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்தாள். அவள் பெயர் மரியாள். ²⁸தூதன் அவளிடம் வந்து, “கர்த்தர் உன்னோடிருக்கிறார். அவர் உன்னை ஆசீர்வதிக்க விரும்புகிறார்” என்றான்.

²⁹தூதன் கூறியவற்றைக் கேட்டு மரியாள் மிகவும் குழப்பம் அடைந்தாள். “இதன் பொருள் என்ன?” என்று மரியாள் அதிசயிக்காள்.

³⁰தூதன் அவளிடம், “பயப்படாதே மரியாளே. தேவன், உன்னிடம் பிரியமாயிருக்கிறார்.

³¹கவனி! நீ சுருவுறுவாய். ஓர் ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுப்பாய். அக்குழந்தைக்கு இயேசு என்று பெயரிடுவாயாக. ³²அவர் பெரியவராய் இருப்பார். மகா உன்னதமான தேவனுடைய குமாரன் என்று மக்கள் அவரை அழைப்பர். அவரது முன்னோரசிய தாவீதின் அதிகாரத்தை கர்த்தராகிய தேவன் அவருக்குக் கொடுப்பார். ³³சதா காலமும் யாக்கோபின் மக்கள்மீது இயேசு அரசாளுவார். இயேசுவின் ஆட்சி ஒருபோதும் முடிவுறுவதில்லை” என்றான்.

³⁴மரியாள் தூதனை நோக்கி, “இது எப்படி நடக்கும்? எனக்குத் திருமணம் ஆகவில்லையே!” என்றாள்.

³⁵தூதன் மரியாளிடம், “பரிசுத்த ஆவியானவர் உன்னிடம் வருவார். உன்னதமான தேவனின் ஆற்றல் உன்னை மூடிக்கொள்ளும். குழந்தை பரிசுத்தமுள்ளதாக இருக்கும். அவர் தேவனுடைய குமாரன் என்று அழைக்கப்படு

வார். ³⁶உனது உறவினளாகிய எலிசபெத்தும் சுருவுற்றிருக்கிறாள். அவள் மிகவும் வயதானவள். குழந்தை பெறமுடியாதவள் என அவள் நினைக்கப்பட்டாள். ஆனால் ஒருமகனைப் பெறப்போகிறாள். இது அவளுக்கு ஆறாவது மாதம். ³⁷தேவனால் எந்தக் காரியத்தையும் செய்யமுடியும்” என்றான்.

³⁸மரியாள், “நான் கர்த்தருக்குப் பணிவிடை செய்யும் பெண். நீங்கள் சொன்னபடியே எனக்கு நடக்கட்டும்” என்றாள். பின் தூதன் சென்றுவிட்டான்.

சகரியாவையும் எலிசபெத்தையும் மரியாள் சந்திக்கல்

³⁹மலைநாடான யூதேயாவில் உள்ள பட்டணத்துக்கு மரியாள் எழுந்து விரைந்து சென்றாள். ⁴⁰அவள் சகரியாவின் வீட்டுக்குள் நுழைந்து எலிசபெத்தை வாழ்த்தினாள். ⁴¹மரியாளின் வாழ்த்துதலை எலிசபெத் கேட்டதும் இன்னும் பிறக்காமல் எலிசபெத்துக்குள் இருக்கும் குழந்தை துள்ளிக் குதிக்கது. ⁴²எலிசபெத் உரத்த குரலில் “வேறெந்தப் பெண்ணைக் காட்டிலும் அதிகமாக தேவன் உன்னை ஆசீர்வதித்துள்ளார். உனக்குப் பிறக்கவிருக்கும் குழந்தையையும், தேவன் ஆசீர்வதித்திருக்கிறார். ⁴³கர்த்தரின் தாயாகிய நீ என்னிடம் வந்துள்ளாய். அத்தனை நல்ல காரியம் எனக்கு நடந்ததேன்? ⁴⁴உன் சக்தத்தை நான் கேட்டதும் எனக்குள் இருக்கும் குழந்தை மகிழ்ச்சியால் துள்ளிற்று. ⁴⁵உன்னிடம் கர்த்தர் கூறியதை நீ நம்பியதால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கிறாய். இது நடக்கக் கூடியதென நீ நம்பினாய்” என்று சொன்னாள்.

மரியாள் தேவனைப் போற்றுகல்

⁴⁶ அப்போது மரியாள்,
⁴⁷ “எனது ஆத்தமமா கர்த்தரைப் போற்றுகிறது. தேவன் எனது இரட்சகர். எனவே என் உள்ளம் அவரில் மகிழ்கிறது.
⁴⁸ நான் முக்கியமற்றவள், ஆனால் தேவன் தனது சுருணையைப் பணிப்பெண்ணாகிய எனக்குக் காட்டினார். இப்போது தொடங்கி எல்லா மக்களும் என்னை ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள் என்பார்.
⁴⁹ ஏனெனில் ஆற்றல் மிகுந்தவர் எனக்காக மேன்மையான செயல்களைச் செய்தார். அவர் பெயர் மிகத்தூய்மையானது.
⁵⁰ தேவனை வணங்கும் மக்களுக்கு அவர் எப்போதும் இரக்கம் செய்வார்.
⁵¹ தேவனின் கைகள் பலமாவன. செருக்குற்ற மனிதர்களையும் சுயதம்பட்டக் காரர்களையும் அவர் சிதறடிக்கிறார்.
⁵² சிம்மாசனத்தினின்றும் மன்னர்களை கீழே இறக்குகிறார். தாழ்ந்தவர்களை உயர்த்துகிறார்.
⁵³ நல்ல பொருட்களால் பசித்த மக்களை நிரப்புகிறார். செல்வந்தரையும், தன்னலம்

மிகுந்தோரையும் எதுவுமின்றி அனுப்பி விடுகிறார்.

54 தனக்குப் பணிசெய்வோர்க்கு அவர் உதவினார். அவர்களுக்குத் தன் இரக்கத்தை அருளினார்.

55 நம் முன்னோர்க்கும் ஆபிரகாமுக்கும் தம் குழந்தைகளுக்கும் அவர் கொடுக்க வாக் குறுதியை என்றைக்கும் நிறைவேற்று கிறார்”

என்று சொன்னார்.

56மரியான் எலிசபெத்துடன் ஏறக்குறைய மூன்று மாதகாலம்வரைக்கும் தங்கி இருந்தார். பின்பு மரியான் தனது வீட்டுக்குச் சென்றார்.

யோவானின் பிறப்பு

57குழந்தைப் பேற்றின் காலம் நெருங்கிய போது எலிசபெத் ஓர் ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தார். 58அவளது அக்கம் பக்கத் தாரும் உறவினரும் கர்த்தர் அவளுக்கு கருணை காட்டியதை சேர்விப்பட்டனர். அதைக் குறித்து மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

59குழந்தைக்கு எட்டு நாட்கள் ஆனபோது அக்குழந்தையை விருத்தசேதனம் செய்யும் பொருட்டு சொண்டு வந்தனர். அவளது தந்தை பெயரால் அவனைச் சுகரியா என்று பெயரிட்டு அழைக்க விரும்பினார். 60ஆனால் அக்குழந்தையின் தாய், “இல்லை, அவனுக்கு யோவான் என்று பெயரிடவேண்டும்” என்றார்.

61மக்கள் எலிசபெத்தை நோக்கி, “உன் குடும்பத்தில் யாருக்கும் இப்பெயர் இல்லையே!” என்றனர். 62பின்னர் அவர்கள் அக்குழந்தையின் தந்தையிடம் சென்று சைகையால், “குழந்தைக்கு என்ன பெயரிட விரும்புகிறாய்?” என்று கேட்டனர்.

63சுகரியா எழுதுவதற்கு ஏதாவது ஒன்று கொண்டு வருமாறு கேட்டார். சுகரியா, “அவன் பெயர் யோவான்” என்று எழுதினார். எல்லா மக்களும் ஆச்சரியம் அடைந்தனர். 64அப்போது சுகரியாவால் மீண்டும் பேசமுடிந்தது. அவன் தேவனை வாழ்த்த ஆரம்பித்தான். 65அவனது அக்கம் பக்கத்தார் அனைவருக்கும் பயமுண்டாயிற்று. யூதேயாவின் மலைநாட்டு மக்கள் இக்காரியங்களைக் குறித்து தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டனர். 66இச்செய்திகளைக் கேட்ட எல்லா மக்களும் அவற்றைக் குறித்து அதிசயப்பட்டார்கள். அவர்கள், “இக்குழந்தை எப்படிப்பட்டாயிருக்குமோ?” என்று எண்ணினர். கர்த்தர் இந்த குழந்தையோடு இருந்தபடியால் அவர்கள் இதைக் கூறினர்.

சுகரியா தேவனைப் போற்றுகல்

67அப்போது யோவானின் தந்தையாகிய சுகரியா பரிசுத்த ஆவியானவரால் நிரப்பப்பட்ட

பான். பின்னர் நடக்க இருப்பவற்றைக் குறித்து அவன் மக்களுக்குக் கூறினான்.

68“இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தரைப் போற்றுவோம். தேவன் அவரது மக்களுக்கு உதவ வந்தார். அவர்களுக்கு விடுதலை தந்தார்.

69 தேவன் நமக்கு வல்லமை பொருந்திய இரட்சகரைத் தந்தார். அவர் தாவீது என்னும் தேவனுடைய பணிவிடைக்காரனின் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்.

70 தேவன் இதைச் செய்வதாகக் கூறினார். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த அவரது பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாக இதை அவர் கூறினார்.

71 நம் எதிரிகளிடம் இருந்து தேவன் நம்மைக் காப்பாற்றுவார். நம்மை வெறுக்கும் அனைவரின் கைகளிலிருந்தும் நம்மைக் காப்பாற்றுவார்.

72 நமது தந்தையருக்கு அருள்புரிவதாக தேவன் சொன்னார். தனது பரிசுத்த வாக் குறுதியை அவர் நிறைவு கூர்ந்தார்.

73 நமது தந்தையாகிய ஆபிரகாமுக்கு எதிரிகளின் சக்தியிலிருந்து

74 நம்மை விடுவிப்பதாக தேவன் வாக்குறுதி தந்தார். அதனால் பயமின்றி நாம் அவருக்குச் சேவை செய்வோம்.

75 நாம் நம் வாழ்நாள் முழுவதும் அவருடைய முன்னிலையில் நீதியும் பரிசுத்தமும் வாய்ந்தோராக வாழ்வோம்.

76 இப்போதும் சிறுவனே, நீ உன்னதமான தேவனின் ஒரு தீர்க்கதரிசி என்று அழைக்கப்படுவாய். கர்த்தருக்கு முன்பாக முன்னோடியாக நீ நடப்பாய். கர்த்தரின் வருகைக்காக மக்களைத் தயார் செய்வாய்.

77 அவரது மக்கள் இரட்சிக்கப்படுவர் என்பதை அவர்களுக்கு உணர்த்துவாய். அவர்கள் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டு அவர்கள் இரட்சிக்கப்படுவர்.

78 நம் தேவனின் அன்பான இரக்கத்தால் பரலோகத்திலிருந்து புதுநாள் ஒன்று நம்மீது பிரகாசிக்கும்.

79 இருளில் மரணப்பயத்திடையே வாழும் மக்களுக்கு தேவன் உதவி செய்வார். சமாதானத்தை நோக்கி அவர் நம்மை வழிநடத்துவார்.”

என்று சுகரியா உரைத்தான்.

80அச்சிறுவன் வளர்ந்து வருகையில் ஆவியில் வல்லமை பொருந்தியவனாக மாறினான். இஸ்ரவேல் மக்களுக்குப் போதிக்கும் பொருட்டு வளரும் மட்டும் அவன் மக்களிடமிருந்து தொலைவான இடத்தில் வாழ்ந்தான்.

இயேசுவின் பிறப்பு

(மத்தேயு 1:18-25)

2 அக்காலத்தில் ரோம ஆளுகைக்குட்பட்ட எல்லா நாட்டினருக்கும் அகல்து இராயன் ஒரு சுட்டளை அனுப்பினான். எல்லா மக்களும் தங்கள் பெயர்களைப் பதிவு செய்யுமாறு அக் சுட்டளை கூறியது. 2அதுவே முதல் பதிவாக இருந்தது. சீரியாவின் ஆளுநராக சிரேனியு இருந்தபோது அது நடந்தது. 3எல்லா மக்களும் பதிவு செய்வதற்கென தங்கள் சொந்த நகரங்களுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார்கள்.

4சலீயோவாவில் உள்ள நசரமாதிய நாசரேக் கை விட்டு யோசேப்பு புறப்பட்டான். யூதேயாவில் உள்ள பெத்லகேம் என்னும் நகரத்துக்குச் சென்றான். பெத்லகேம் தாலீதின் நகரம் ஆகும். தாலீதின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவனாகையால் யோசேப்பு அங்கு சென்றான். 5மரியாள் அவனைத் திருமணம் செய்யும் பொருட்டு நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்ததால் யோசேப்பும் மரியாளும் சேர்ந்து பதிவு செய்து கொண்டனர். (அந்த சமயத்தில் மரியாள் சுருவுற்றிருந்தாள்.) 6யோசேப்பும் மரியாளும் பெத்லகேமில் இருந்தபோது மரியாளின் குழந்தைப் பேற்றுக்காலம் நெருங்கியது. 7அவள் தன் முதல் மகனை ஈன்றெடுத்தாள். விடுதிகளில் அறைகள் எதுவும் சிடைக்கவில்லை. எனவே மரியாள் குழந்தையைத் துணிகளால் சுற்றி ஆடுமாடுகள் உணவு உண்ணும் ஒரு இடத்தில் வைத்தாள்.

மேய்ப்பர்களின் வருகை

8 அந்த இரவில் சில மேய்ப்பர்கள் வயல் வெளியில் தங்கள் ஆடுகளைக் காவல் காத்துக் கொண்டிருந்தனர். 9தேவதூதன் அம்மேய்ப்பர்கள் முன்னே தோன்றினான். கர்த்தரின் மகிமை அவர்களைச் சுற்றிலும் ஒளிவீசியது. மேய்ப்பர்கள் மிகவும் பயந்தனர். 10தூதன் அவர்களை நோக்கி, “பயப்படாதீர்கள். நான் உங்களுக்கு ஒரு நற்செய்தியைக் கூறப் போகிறேன். அது எல்லாரையும் மிகுந்த மகிழ்ச்சிக்குள்ளாக்கும். 11தாலீதின் நகரில் இன்று உங்கள் இரட்சகர் பிறந்துள்ளார். அவரே சிறில்துவாகிய* கர்த்தர். 12ஒரு குழந்தை துணிகளில் சுற்றப்பட்டு ஆடு மாடுகள் உணவுண்ணும் இடத்தில் வைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்பீர்கள். இதுவே நீங்கள் அவரை அறிந்துகொள்ளுவதற்குரிய அடையாளம்” என்றான்.

13அதே சமயத்தில் ஒரு பெரிய சுட்டமான தூதர்கள் பரலோகத்திலிருந்து வந்து முதல் தூதனோடு சேர்ந்து கொண்டார்கள். எல்லா தூதர்களும்,

14“பரலோகத்தில் தேவனை மகிமைப்படுத்துங்கள். யூதியில் தேவனை மகிமைப்படுத்துங்கள். யூதியில் தேவனை மகிமைப்படுத்துங்கள். யூதியில் தேவனை மகிமைப்படுத்துங்கள். யூதியில் தேவனை மகிமைப்படுத்துங்கள்.”

சிறில்து அ பிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்.

படுத்தும் மக்களுக்குச் சமாதானம் உண்டாகட்டும்”

என்று சொல்லி தேவனைப் போற்றினார்கள். 15தூதர்கள் மேய்ப்பர்களிடமிருந்து சிளம்பி மீண்டும் பரலோகத்திற்குச் சென்றார்கள். மேய்ப்பர்கள் ஒருவருக்கொருவர், “நாம் பெல்லசேழுக்குப் போய் கர்த்தரால் நமக்குத் தெரிவிக்கப்பட்ட இக்காரியத்தைக் காண்போம்” என்று கூறிக்கொண்டனர்.

16எனவே மேய்ப்பர்கள் வேகமாய்ச் சென்று மரியாளையும் யோசேப்பையும் கண்டனர். குழந்தை ஆடுமாடுகள் உணவு உண்ணும் இடத்தில் படுத்திருந்தது. 17மேய்ப்பர்கள் குழந்தையைப் பார்த்தனர். பின்பு தூதர்கள் குழந்தையைக் குறித்துக் கூறியவற்றை அவர்களுக்குச் சொன்னார்கள். 18மேய்ப்பர்கள் கூறியவற்றைக் கேட்ட அனைவரும் ஆச்சரியம் அடைந்தனர். 19மரியாள் அவற்றைத் தன் இதயத்தில் வைத்துக்கொண்டாள். அவள் அவற்றைக் குறித்துச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தாள். 20தாங்கள் கண்டவற்றிற்காகவும் கேட்டவற்றிற்காகவும் தேவனை வாழ்த்திக்கொண்டும், அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டும், மேய்ப்பர்கள் தங்கள் ஆடுகள் இருந்த இடத்திற்குச் சென்றனர். தூதர்கள் அவர்களிடம் கூறியபடியே அனைத்தும் நடந்திருக்கக் கண்டனர்.

21குழந்தைக்கு எட்டு நாட்கள் ஆனதும், விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்டது. அதற்கு இயேசு என்று பெயரிட்டனர். மரியாளின் சுரு உருவாகுமுன்னே தூதன் குழந்தைக்கு வைக்க பெயர் இதுவேயாகும்.

தேவாலயத்தில் இயேசு

22குழந்தை பெற்ற பெண் சக்தமமாகும்* பொருட்டு மோசேயின் விதிகள் கூறியவற்றைச் செய்யும்படியான காலம் வந்தது. யோசேப்பும், மரியாளும், இயேசுவைத் தேவனிடம் அர்ப்பணிக்குமாறு எருசலேமுக்கு கொண்டுவந்தனர். 23தேவனுடைய பிரமாணத்தில் இவ்வாறு எழுதப்பட்டுள்ளது. “வீட்டின் முதற்பேறான மகன் பிறந்ததும் அவன், தேவனுக்கு விசேஷமானவனாகக் சுருதப்படுவான்.”* 24“இரண்டு காட்டு புறாக்களையாவது, அல்லது இரண்டு புறாக்களுக்களையாவது பலியாக்கக் கொடுக்கவேண்டும்”* என்றும் கூறுகிறது. எனவே இதைச் செய்வதற்காக யோசேப்பும், மரியாளும் எருசலேமுக்குச் சென்றனர்.

சக்தம் ஒரு யூதப்பெண் குழந்தை பெற்று 40 நாட்களுக்குப்பின் அவள் தன்னை ஒரு சடங்கு மூலமாகச் சக்தப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்று மோசேயின் சட்டம் கூறுகிறது. லேவி. 12:2-8.

வீட்டின் ... சுருதப்படுவான் யாத். 13:2.

இரண்டு ... வேண்டும் லேவி 12:8.

சிமியோன் இயேசுவைக் காணல்

²⁵எருசலேமில் சிமியோன் என்னும் பெயர் கொண்ட ஒரு மனிதன் வாழ்ந்தான். அவன் நல்லவனும், பக்திமானுமாக இருந்தான். தேவன் இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு உதவும் காலத்தைச் சிமியோன் எதிர்ப்பாற்றி இருந்தான். பரிசுத்த ஆவியானவர் அவனோடு இருந்தார். ²⁶சுந்தரரிடமிருந்து வரும் சிறிஸ்துவை காணும் மட்டும் அவன் மரிப்பதில்லை என்று பரிசுத்த ஆவியானவர் சிமியோனுக்கு கூறியிருந்தார். ²⁷ஆவியானவர் சிமியோனை தேவாலயத்திற்குள் அழைத்து வந்தார். செய்ய வேண்டிய வழறை நிறைவேற்றுவதற்காக மரியாளும், யோசேபும் தேவாலயத்திற்குள் சென்றனர். அவர்கள் குழந்தையாகிய இயேசுவைத் தேவாலயத்திற்குள் கொண்டு வந்தனர். ²⁸சிமியோன் குழந்தையைத் தன் கரங்களில் தூக்கிக் கொண்டு,

²⁹“ஆண்டவரே! இப்போது, உம் ஊழியனாகிய என்னை நீர் கூறியபடியே அமைதியாக மரிக்க அனுமதியும்.

³⁰நீர் நல்கும் இரட்சிப்பை என் கண்களால் கண்டேன்.

³¹நீர் அவரை எல்லா மக்களுக்கும் முன்பாக ஆயத்தப்படுத்தினீர்.

³²யூதரல்லாத மக்களுக்கு உம் வழியைக் காட்டும் ஒளி அவர். உம் மக்களாகிய இஸ்ரவேலுக்கு பெருமையை அவர் தருவார்”

என்று தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தினான்.

³³இயேசுவின் தந்தையும், தாயும் சிமியோன் இயேசுவைக் குறித்துக் கூறியதைக் கேட்டு வியந்தனர். ³⁴சிமியோன் அவர்களை ஆசீர்வதித்து இயேசுவின் தாயாகிய மரியாளிடம், “இந்தப் பாலகனின் நிமித்தமாக யூதர்கள் விழுவர்; பலர் எழுவர். சிலரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத தேவனின் அடையாளமாக இவர் இருப்பார். ³⁵இரகசியமாய் மக்கள் நினைப்பவை வெளிவரங்கமாகும். நடக்கவிருக்கும் காரியங்கள் உங்கள் மனதை மிகவும் துக்கப் படுத்தும்” என்றான்.

அன்னாள் இயேசுவைக் காணல்

³⁶தேவாலயத்தில் அன்னாள் என்னும் பெண் தீர்க்கதரிசி இருந்தாள். அவள் ஆசேர் என்னும் கோத்திரத்தைச் சார்ந்த பானுவேல் என்னும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவள். அன்னாள் வயது முதிர்ந்தவள். அவள் திரமனமாய்சித் தன் கணவனுடன் ஏழு ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவள். ³⁷பின் அவள் கணவன் இறந்து போனான். அவள் தனித்து வாழ்ந்து வந்தாள். அவள் எண்பத்து நான்கு வயது முதியவளாக இருந்தாள். அன்னாள் எப்போதும் தேவாலயத்திலேயே இருந்தாள். அவள் உபவாசமிருந்து இரவும் பகலும் தேவனை வழிபட்டுக் கொண்

டிருந்தாள். ³⁸தேவனுக்கு நன்றி செலுத்திய வண்ணம் அன்னாளும் அப்போது அங்கே இருந்தாள். தேவன் எருசலேமுக்கு விடுதலை அருளவேண்டும் என்று எதிர்ப்பாற்றி இருந்த எல்லா மக்களுக்கும் அவள் இயேசுவைக் குறித்துக் கூறினாள்.

யோசேபும் மரியாளும் வீடு திரும்பல்

³⁹தேவனின் பிரமாணம் கட்டளையிட்ட படியே அனைத்துக் காரியங்களையும் யோசேபும், மரியாளும் செய்து வந்தனர். பின்னர் சலிலேயாவில் உள்ள தங்கள் சொந்த நகரமாகிய நாசரேத்திற்கு திரும்பினார். ⁴⁰சிறு பாலகன் வளர்ந்து வந்தார். அவர் வல்லமையும், ஞானமும் உடையவரானார். தேவனின் ஆசீர்வாதம் அவரோடிருந்தது.

சிறுவனாக இயேசு

⁴¹ஒவ்வொரு ஆண்டும் பஸ்கா பண்டிகைக் காக இயேசுவின் பெற்றோர் எருசலேமுக்குச் சென்று வந்தனர். ⁴²வழக்கம் போலவே இயேசு பன்னிரண்டு வயது சிறுவனாக இருந்தபோதும் அவர்கள் அப்பண்டிகைக்குச் சென்றனர். ⁴³பண்டிகை நாட்கள் முடிந்த பின்னர் அவர்கள் வீடு திரும்பினார். அவர்களுக்குத் தெரியாமலேயே இயேசு எருசலேமில் தங்கிவிட்டார். ⁴⁴யோசேபும், மரியாளும் ஒரு நாள் முழுதும் பயணம் செய்தனர். இயேசு கூட்டத்தினரோடு கூட இருப்பதாக அவர்கள் எண்ணினர். சுற்றத்தார்களிடையேயும், நெருங்கிய நண்பர்களிடமும் இயேசுவைத் தேடி ஆரம்பித்தனர். ⁴⁵ஆனால் யோசேபும் மரியாளும் கூட்டத்தில் இயேசுவைக் காணாததால் அவரைத் தேடும் பொருட்டு எருசலேமுக்குத் திரும்பினார். ⁴⁶மூன்று நாட்களுக்குப் பின்னர் அவரைக் கண்டனர். மத போதகர்கள் கூறுவதைக் கேட்பதும், அவர்களிடம் வினா எழுப்புவதுமாக இயேசு தேவாலயத்திற்குள் அமர்ந்திருந்தார். ⁴⁷எல்லாரும் அவர் பேசுவதைக் கேட்டனர். அவரது புரிந்து கொள்ளும் திறனையும் ஞானம் நிரம்பிய பதில்களையும் உணர்ந்து அவர்கள் வியந்தனர். ⁴⁸இயேசுவின் பெற்றோர்களும் அவரைக் கண்டதும் வியப்புற்றனர். அவரது தாய் அவரை நோக்கி, “மகனே, நீ ஏன் இதை எங்களுக்குச் செய்தாய்? உனது தந்தையும் நானும் உன்னை நினைத்துக் கவலைப்பட்டோம். நாங்கள் உன்னைத் தேடி அலைந்து கொண்டிருந்தோம்” என்றார்.

⁴⁹இயேசு அவர்களை நோக்கி, “ஏன் என்னைத் தேடினீர்கள்? எனது பிதாவின் வேலை இருக்கிற இடத்தில் நான் இருக்க வேண்டும் என்பதை நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும்!” என்றார். ⁵⁰அவர் கூறியதன் ஆழமான உள் பொருளை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை.

⁵¹இயேசு அவர்களோடு நாசரேத்துக்குச் சென்றார். அவரது பெற்றோர் கூறியவற்றிற்

குக் கீழ்ப்படிந்தார். அவரது தாய் நடந்த எல்லா வற்றைக் குறித்தும் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்ததாள்.

⁵²இயேசு மேலும் மேலும் தொடர்ந்து சுற்றறிந்தார். அவர் சரீரத்திலும் வளர்ச்சியுற்றார். மக்கள் இயேசுவை விரும்பினர். இயேசு தேவனைப் பிரியப்படுத்தி வாழும் வாழ்க்கைக்கு மாதிரியாயிருந்தார்.

யோவானின் போதனை

(மத்தேயு 3:1-12; மாற்கு 1:1-8;

யோவான் 1:19-28)

3 அது திபேரியூ இராயன் அரசாண்ட பதினைந்தாவது வருஷமாயிருந்தது. சீசருக்குக் கீழான மனிதர்களின் விவரமாவது: பொந்தியூ பிலாத்து யூதேயாவை ஆண்டான். ஏரோது கலிலேயாவை ஆண்டான். ஏரோதுவின் சகோதரனாகிய பிலிப்பு இத்தூரோவை வயும் திராகொனித்தி நாட்டையும் ஆண்டான்.

²அன்னாவும், சாய்பாவும் தலைமை ஆசாரியராக இருந்தனர். அப்போது சகரியாவின் மகனாகிய யோவானுக்கு தேவனிடமிருந்து ஒரு சுட்டளை வந்தது. யோவான் வனாந்தரத்தில் வாழ்ந்து வந்தான். ³யோர்தான் நதியைச் சுற்றிலுமுள்ள எல்லாப் பிரதேசங்களுக்கும் யோவான் சென்றான். அவன் மக்களுக்குப் போதித்தான். அவர்கள் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்படியாக, இதயத்தையும் வாழ்க்கையை யும் மாற்றி ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு யோவான் மக்களுக்குக் கூறினான். ⁴இது ஏசாயா என்னும் தீர்க்கதரிசியின் புத்தகத்தில் எழுதிய வார்த்தைகளின் நிறைவேறுதலாக அமைந்தது:

“வனாந்தரத்தில் யாரோ ஒரு மனிதன் கூவிக்கொண்டிருக்கிறான்: ‘சுத்தருக்கு வழியைத் தயார் செய்யுங்கள். அவருக்குப் பாதையை நோக்குங்கள்.

⁵ பள்ளத்தாக்குகள் எல்லாம் நிரப்பப்படும். ஒவ்வொரு மலையும் குன்றும் மட்டமாகப்படும். திருப்பம் மிக்க பாதைகள் நோக்கப்படும். சுரடுமுரடான பாதைகள் மென்மையாகும்.

⁶ ஒவ்வொரு மனிதனும் தேவனுடைய இரட்சிப்பை அறிவான்.”

ஏசாயா 40:3-5

⁷யோவான் மூலமாக ஞானஸ்நானம் பெறும் பொருட்டு மக்கள் வந்தனர். யோவான் அவர்களை நோக்கி, “நீங்கள் விஷம் பொருந்திய பாம்புகளைப் போன்றவர்கள். வரவிருக்கும் தேவனுடைய கோபத்தினின்று ஒடிப்போக யார் உங்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்தனர்? ⁸உங்கள் இதயங்களில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதைக் காட்டவல்ல செயல்களை நீங்கள் செய்தல் வேண்டும். ⁹ஆபிரகாம் எங்கள்

தந்தை என்று பெருமை பாராட்டி கூறாதீர்கள். தேவன் இந்தப் பாறைகளில் இருந்தும் ஆபிரகாமுக்குப் பிள்ளைகளை உருவாக்கக் கூடும் என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல் சிறேன். ⁹மரங்களை வெட்டும்படிக்கு கோடரி வைக்கப்பட்டுள்ளது. நல்ல பழங்களைத் தராத மரங்கள் வெட்டப்பட்டு நெருப்பில் வீசப்படும்” என்றான்.

¹⁰மக்கள் யோவானை நோக்கி, “நாங்கள் செய்ய வேண்டியது என்ன?” என்று கேட்டனர்.

¹¹அவர்களுக்கு யோவான், “உங்களிடம் இருண்டு மேலாடைகள் இருந்தால், ஒரு மேலாடை கூட இல்லாத மனிதனுக்கு ஒன்றைக் கொடுங்கள். உங்களிடம் உணவிருந்தால் அதையும் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்” என்று பதிலுரைத்தான். ¹²வாரி வசூலிப்போரும் கூட யோவானிடம் வந்தனர். அவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற விரும்பினர். அவர்கள் யோவானிடம், “போதகரே, நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?” என்று கேட்டார்கள்.

¹³அவர்களிடம் யோவான், “எந்த அளவுக்கு வாரி வசூலிக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு வாரி வாங்குவதன்றி அதிகமாக வசூலிக் காதிர்கள்” என்று கூறினான்.

¹⁴வீரர்கள் யோவானை நோக்கி, “எங்களைப் பற்றி என்ன? நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?” என்று கேட்டனர். அவர்களுக்கு யோவான், “உங்களுக்குப் பணம் தரும்பொருட்டு மக்களை எப்போதும் நிரப்பத்தப்படுத்தாதீர்கள். யாரைக்குறித்தும் பொய் சொல்லாதீர்கள். உங்களுக்குக் கிடைக்கும் சம்பளத்தில் மகிழ்ச்சியாய் இருங்கள்” என்று கூறினான்.

¹⁵எல்லா மக்களும் கிறிஸ்துவின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் கிட்டுந்தனர். எனவே யோவானைக் கண்டு அவர்கள் ஆச்சரியம் கொண்டனர். அவர்கள், “இவன் கிறிஸ்துவாக இருக்கக்கூடும்” என்று எண்ணினர்.

¹⁶அவர்கள் அனைவரிடமும் பேசிய யோவான், “நான் உங்களுக்கு தண்ணீரால் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கிறேன். எனக்குப் பின்னால் வருகிறவரோ நான் செய்வதைக் காட்டிலும் அதிகமாய்ச் செய்ய வல்லவர். அவரது மிதியடிக்களை அவிழ்க்கவும் நான் தகுதியற்றவன். அவர் ஆவியானவராலும், அக்கினியாலும், உங்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுப்பார்.

¹⁷தானியங்களைச் சுத்தமாக்குவதற்குத் தயாராக அவர் வருவார். பதிலிருந்து தானியத்தைப் பிரித்து களஞ்சியத்தில் சேர்ப்பார். பதையோ அவர் எரிப்பார். அனைக்க முடியாத நெருப்பில் அவற்றைச் சுட்டெரிப்பார்,” என்று பதில் கூறினான். ¹⁸யோவான் நற்செய்தியைத் தொடர்ந்து போதித்து, மக்களுக்கு உதவும்படியான மற்ற பல காரியங்களையும் சொல்லி வந்தான்.

யோவானுக்கு ஏற்பட்ட உபத்திரவம்

¹⁹ ஆளுநராகிய ஏரோதுவை யோவான் கண்டித்தான். ஏரோதுவின் சகோதரனின் மனைவியாகிய ஏரோதியானை அவன் தகாத முறையில் சேர்த்துக் கொண்டதை யோவான் கண்டனம் செய்தான். ஏரோது செய்த பல தீய செயல்களையும் யோவான் கண்டித்தான். ²⁰ எனவே ஏரோது இன்னொரு தீய காரியத்தையும் செய்தான். அவன் யோவானை சிறையிலிட்டான். ஏரோது செய்த பல தீய காரியங்களோடு கூட இதுவும் ஒரு தீய செயலாக அமைந்தது.

இயேசு ஞானஸ்நானம் பெறுதல்

(மத்தேயு 3:13-17 மாற்கு 1:9-11)

²¹ யோவான் சிறையில் அடைக்கப்படும் முன்பு அவனால் எல்லா மக்களும் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர். இயேசுவும் அப்போது அங்கு வந்து அவனிடம் ஞானஸ்நானம் பெற்றார். இயேசு பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருந்தபோது வானம் திறந்தது. ²² பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர் மீது வந்தார். ஆவியானவர் ஒரு புறாவைப்போலக் கோற்றமளித்தார். அப்போது வானத்திலிருந்து ஒரு சத்தம் கேட்டது. அது “நீர் என் அன்புள்ள குமாரன். நான் உம்மில் பிரியமாய் இருக்கிறேன்” என்று அரைத்தது.

யோசேப்பின் குடும்ப வரலாறு

(மத்தேயு 1:1-17)

²³ இயேசு போதிக்க ஆரம்பித்தபோது ஏறக்குறைய முப்பது வயது நிரம்பியவராக இருந்தார். மக்கள் இயேசுவை யோசேப்பின் மகன் என்றே எண்ணினர்.

யோசேப்பு ஏலியின் மகன்.

- ²⁴ ஏலி மாத்தாத்தின் மகன்.
மாத்தாத் லேவியின் மகன்.
லேவி மெல்சியின் மகன்.
மெல்சியன் னாவின் மகன்.
யன்னா யோசேப்பின் மகன்.
- ²⁵ யோசேப்பு மத்தத்தியாவின் மகன்.
மத்தத்தியா ஆமோலின் மகன்.
ஆமோஸ் நாகூயின் மகன்.
நாகூம் எஸ்லியின் மகன்.
எஸ்லி நங்காயின் மகன்.
- ²⁶ நங்காய் மாகாத்தின் மகன்.
மாகாத் மத்தத்தியாவின் மகன்.
மத்தத்தியா சேமேயின் மகன்.
சேமேய் யோசேப்பின் மகன்.
யோசேப்பு யூதாவின் மகன்.
- ²⁷ யூதா யோவன்னாவின் மகன்.
யோவன்னா ரோசாவின் மகன்.
ரோசா செரூபாபேலின் மகன்.
செரூபாபேல் சலாத்தியேலின் மகன்.
சலாத்தியேல் நேரியின் மகன்.

- ²⁸ நேரி மெல்சியின் மகன்.
மெல்சியின் அத்தியின் மகன்.
அத்தி கோசாமின் மகன்.
கோசாம் எல்மோதாமின் மகன்.
எல்மோதாம் ஏரின் மகன்.
- ²⁹ ஏர் யோசேயின் மகன்.
யோசே எலியேசரின் மகன்.
எலியேசர் யோரீயின் மகன்.
யோரீய் மாத்தாத்தின் மகன்.
மாத்தாத் லேவியின் மகன்.
- ³⁰ லேவி சிமியோனின் மகன்.
சிமியோன் யூதாவின் மகன்.
யூதா யோசேப்பின் மகன்.
யோசேப்பு யோனானின் மகன்.
யோனான் எலியாக்கீயின் மகன்.
- ³¹ எலியாக்கீய் மெலெயாவின் மகன்.
மெலெயா மயினானின் மகன்.
மயினான் மத்தாத்தாவின் மகன்.
மத்தாத்தா நாதானின் மகன்.
நாதான் தாவீதின் மகன்.
- ³² தாவீது ஈசாயின் மகன்.
ஈசாய் ஒபேதின் மகன்.
ஒபேத் போவாசின் மகன்.
போவாஸ் சல்மோனின் மகன்.
சல்மோன் நகசோனின் மகன்.
- ³³ நகசோன் அம்மினதாப்பின் மகன்.
அம்மினதாப் ஆராமின் மகன்.
ஆராம் எஸ்ரோமின் மகன்.
எஸ்ரோம் பாரேசின் மகன்.
பாரேஸ் யூதாவின் மகன்.
- ³⁴ யூதா யாக்கோபின் மகன்.
யாக்கோபு ஈசாக்கின் மகன்.
ஈசாக்கு ஆபிரகாமின் மகன்.
ஆபிரகாம் தேராவின் மகன்.
தேரா நாகோரின் மகன்.
- ³⁵ நாகோர் சேரூக்கின் மகன்.
சேரூக் ரெசுவின் மகன்.
ரெசு பேலேக்கின் மகன்.
பேலேக் ஏபேரின் மகன்.
ஏபேர் சாலாவின் மகன்.
- ³⁶ சாலா காயினானின் மகன்.
காயினான் அர்பக்சாத்தின் மகன்.
அர்பக்சாத் சேமீன் மகன்.
சேமீ நோவாவின் மகன்.
நோவா லாமேக்கின் மகன்.
- ³⁷ லாமேக் மெத்தூசலாவின் மகன்.
மெத்தூசலா ஏனோக்கின் மகன்.
ஏனோக் யாரேதின் மகன்.
யாரேத் மகலாலெயேலின் மகன்.
மகலாலெயேல் கனோனின் மகன்.
கனோன் ஏனோசின் மகன்.
- ³⁸ ஏனோஸ் சேத்தின் மகன்.
சேத் ஆதாமின் மகன்.
ஆதாம் தேவனின் மகன்.

இயேசு சோதிக்கப்படுதல்

(மத்தேயு 4:1-11; மாற்கு 1:12-13)

4 யோர்தான் நதியில் இருந்து இயேசு திரும்பினார். அவர் பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பப்பட்டிருந்தார். ஆவியானவர் இயேசுவை வனாந்தரத்திற்குச் செல்ல ஏவினார். ² அங்கு பிசாசு இயேசுவை நாற்பது நாட்கள் சோதனைக்கு உட்படுத்தினான். அந்நாட்களில் இயேசு எதையும் உண்ணவில்லை. சோதனைக் காலமான அந்த நாட்கள் கழிந்த பின்னர், இயேசுவக்கு மிகுந்த பசி உண்டாயிற்று. ³ பிசாசு இயேசுவை நோக்கி, “நீர் தேவனுடைய குமாரனானால், இந்தக் கல்லுகளை அப்பங்களாகும்படி சொல்லும்” என்றான். ⁴ அதற்கு இயேசு, “வேதாவாக்கியங்களில் இவ்வாறு எழுதப்பட்டுள்ளது:

‘மக்களை உயிரோடு பாதுகாப்பது அப்பம் மட்டுமல்ல.’”

உபாகமம் 8:3

என்றார்.

⁵ அப்போது பிசாசு அவரை உயரமான ஓர் இடத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு போய் ஒரு நொடிக்குள் உலகின் எல்லா இராஜ்யங்களையும் காண்பித்தான். ⁶ பிசாசு இயேசுவை நோக்கி, “உனக்கு இந்த எல்லா இராஜ்யங்களையும், அதிகாரங்களையும், அவற்றின் மகிமையையும் கொடுப்பேன். அவை எல்லாம் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. நான் கொடுக்க விரும்புகிறவனுக்கு அவற்றைக் கொடுக்க முடியும். ⁷ நீர் என்னை வணங்கினால் இவை அனைத்தையும் உமக்கு கொடுப்பேன்” என்று கூறினான்.

⁸ பதிலாக இயேசு,

“வேதவாக்கியங்களில் இவ்வாறு எழுதப்பட்டுள்ளது, ‘உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தரைமட்டும் வழிபடுங்கள்; அவருக்கு மட்டுமே சேவை செய்யுங்கள்’”

உபாகமம் 6:13

என்றார். ⁹ பின் பிசாசு இயேசுவை எருசலேமுக்கு அழைத்துச் சென்றான். தேவாலயத்தின் உயர்ந்த இடத்தில் இயேசுவை நிற்க வைத்தான். அவன் இயேசுவிடம், “நீர் தேவனுடைய குமாரனானால் கீழே குதிப்பும்,

¹⁰ தேவன் தம் தூதர்களுக்கு உம்மை காக்கும்படியாகக் கட்டளையிடுவார்.’”

சங்கீதம் 91-11

¹¹ ‘உமது பாதங்கள் பாரையில் இடித்து விடாதபடிக்கு அவர்கள் தம் கைகளில் உமமை தாங்கிக் கொள்வார்கள்’

சங்கீதம் 91-12

என்று வேதவாக்கியங்களில் இவ்வாறு எழுதப்பட்டுள்ளது” என்றான். ¹² அவனுக்கு இயேசு,

“‘உன் தேவனாகிய கர்த்தரைச் சோதிக்காதே’

உபாகமம் 6:16

என்றும் கூட வேதவாக்கியங்கள் சொல்கிறதே” என்று பதில் சொன்னார். ¹³ பிசாசு இயேசுவை எல்லா வகையிலும் சோதித்து முடிக்கான். இன்னும் தகுந்த காலம் வரும் வரைக்கும் காத்திருக்க முடிவு செய்து அவரிடமிருந்து விலகிச் சென்றுவிட்டான்.

இயேசுவின் போதனை

(மத்தேயு 4:12-17; மாற்கு 1:14-15)

¹⁴ பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமையோடு இயேசு சலிலேயாவுக்குத் திரும்பினார். இயேசுவைப் பற்றிய செய்திகள் சலிலேயா தேசத்தைச் சுற்றியுள்ள எல்லா பகுதிகளிலும் பரவின. ¹⁵ இயேசு யூதர்களின் ஜெப ஆலயங்களில் போதிக்க ஆரம்பித்தார். எல்லா மக்களும் அவரைப் புகழ்ந்தனர்.

¹⁶ தான் வளர்ந்த இடமாகிய நாசரேத்திற்கு இயேசு பயணம் செய்தார். யூதர்களின் ஓய்வு நாளில் அவர் வழக்கம் போல் ஜெப ஆலயத்திற்குச் சென்று வாசிப்பதற்காக எழுந்து நின்றார். ¹⁷ ஏசாயா தீர்க்கதரிசியின் புத்தகம் அவருக்கு கொடுக்கப்பட்டது. இயேசு புத்தகத்தைத் திறந்து கீழ்வரும் பகுதி எழுதப்பட்டிருப்பதைக் கண்டார்:

¹⁸ “தேவனுடைய ஆவி என்னிலுள்ளது. ஏதுமற்ற மக்களுக்கு நற்செய்தியைப் போதிப்பதற்கு தேவன் என்னைத் தேர்ந்தார். கைதிகள் விடுதலை பெறவும் குருடர்கள் மீண்டும் பார்வை பெறவும் அம்மக்களுக்குப் போதிக்கும்படியாக தேவன் என்னை அனுப்பினார். தங்கள் துன்பத்தினின்றும் பலவீனர்கள் விடுதலை பெறும் பொருட்டு தேவன் என்னை அனுப்பினார்.”

¹⁹ மக்களுக்கு தேவன் இரக்கம் காட்டும் காலத்தை அறிவிக்கும்படியாக தேவன் என்னை அனுப்பினார்”

ஏசாயா 61:1-2

என்பதை இயேசு வாசித்துவிட்டு புத்தகத்தை மூடினார்.

²⁰ அவர் புத்தகத்தை திருப்பித் தந்துவிட்டு உட்கார்ந்தார். ஜெப ஆலயத்திலிருந்த ஒவ்வொருவரும் இயேசுவைக் கூர்ந்து நோக்கினார்.

²¹ அவர்களிடம் இயேசு பேச ஆரம்பித்தார். அவர், “நான் வாசித்த இச்சொற்களை இப்போது நீங்கள் கேட்கையில், அச்சொற்கள் உண்மையாயின!” என்றார்.

²²எல்லா மக்களும் இயேசுவைக் குறித்து நல்லபடியாகக் கூறினர். இயேசு பேசிய அழகான வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவர்கள் வியந்தனர். மக்கள், “அவர் எவ்வாறு இப்படி பேச முடியும்? அவர் யோசேப்பின் மகன் அல்லவா?” என்றனர்.

²³அவர்களை நோக்கி, இயேசு, “‘மருத்து வரே, முதலில் உன்னை நீயே குணப்படுத்திக் கொள்’ என்னும் பழமொழியை நீங்கள் எனக்குக் கூறப்போகிறீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ‘நீங்கள் சுப்பர்நகரில் நிகழ்த்திய காரியங்களைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டு இருக்கிறோம். உங்கள் சொந்த நகரமாகிய இவ்விடத்திலும் அதையே செய்யுங்கள்’ என்று சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்” என்றார்.

²⁴மேலும் இயேசு, “நான் உங்களுக்கு உண்மையைக் கூறுகிறேன். ஒரு தீர்க்குகிரிசியை அவனது சொந்த நகரத்தார் ஏற்றுக்கொள்வ தில்லை. ²⁵நான் சொல்வது உண்மை. எலியா வின் காலத்தில் மூன்றரை ஆண்டுகளாக இஸ்ரவேலில் மழை பொழியவில்லை. நாடு முழுவதிலும் உணவு எல்லாம் கிடைக்க வில்லை. அக்காலத்தில் இஸ்ரவேலில் விதவைகள் பலர் வாழ்ந்தனர். ²⁶ஆனால் இஸ்ரவேலில் உள்ள எந்த விதவையிடத்திலும் எலியா அனுப்பப்பட்டவில்லை. சீமோனில் உள்ள நகரமாகிய சாரிபாத்தில் உள்ள விதவையிடத் துக்கே அவன் அனுப்பப்பட்டான். ²⁷எலிசா என்னும் தீர்க்குகிரியின் காலத்தில் குஷ்டரோகிகள் பலர் இருந்தனர். அவர்களில் ஒருவரும் குணமாக்கப்படவில்லை. நாகமான் மட்டுமே குணமடைந்தான். அவன் சீரியா தேசத்தைச் சேர்ந்தவன். இஸ்ரவேல் தேசத்தைச் சேர்ந்தவன் அல்லன்” என்றார்.

²⁸ஜெப ஆலயத்தில் உள்ள அனைவரும் இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டனர். அவர்கள் மிகமிக கோபம் அடைந்தனர். ²⁹அம்மக்கள் எழுந்து இயேசுவை நகரத்தில் இருந்து வெளியேறும்படியாக சுட்டாயப்படுத்தினர். அவர்கள் நகரம் ஒரு மலையின்மேல் நிர்மாணிக்கப் பட்டு இருந்தது. அவர்கள் இயேசுவை மலையின் விளிம்புக்குக் கொண்டு வந்தனர். விளிம்பிலிருந்து அவரை தள்ளிவிட அவர்கள் முனைந்தார்கள். ³⁰ஆனால் இயேசு அவர்களுக்கு நடுவே நடந்து, அங்கிருந்து சென்று விட்டார்.

அசுத்த ஆவியிலிருந்து விடுதலை

(மாற்கு 1:21-28)

³¹கலிலேயாவில் உள்ள பட்டணமாகிய சுப்பர்நகருக்கு இயேசு சென்றார். ஓய்வு நாளில் இயேசு மக்களுக்குப் போதித்தார். ³²அவரது போதனைகளைக் கேட்டு மக்கள் வியந்தார்கள். ஏனெனில் அவர் மிகுந்த அதி காரத்துடன் பேசினார். ³³பிசாசினால் அசுத்த ஆவி பிடித்த ஒரு மனிதன் ஜெப ஆலயத்தில் இருந்தான். அந்த மனிதன் உரத்த குரலில்,

³⁴“நசரேயனாகிய இயேசுவே! எங்களிடம் என்ன விரும்புகிறீர்? நீர் யார் என்பதை நான் அறிவேன். நீர் தேவனுடைய பரிசுத்த மானவர்” என்றான். ³⁵அசுத்த ஆவியைப் பேசாமல் இருக்கும்படி எச்சரித்தார் இயேசு. “அமைதியாக இருப்பாயாக! இம்மனிதனிலிருந்து வெளியே வா!” என்றார் இயேசு. எல்லாருக்கும் முன்பாக அசுத்த ஆவி அம் மனிதனை தரையில் தூக்கி எறிந்தது. பின்பு அசுத்த ஆவி சுாயப்படுகாமல் அம்மனிதனை விட்டு விலகியது.

³⁶மக்கள் அதைக் கண்டு அதிசயப்பட்டனர். அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர், “இதன்பொருள் என்ன? அதிகாரத்தோடும் வல்லமையோடும் அவர் அசுத்த ஆவிகளுக்குக் கட்டளை இருக்கிறார். அவை வெளியேறுகின்றன” என்று சொல்லிக் கொண்டனர். ³⁷அந்தப் பகுதியில் உள்ள எல்லா இடங்களிலும் இயேசுவைப் பற்றிய செய்தி பரவியது.

சீமோனின் மாமி குணமடைதல்

(மத்தேயு 8:14-17; மாற்கு 1:29-34)

³⁸இயேசு ஜெப ஆலயத்தில் இருந்து சென்றார். அவர் சீமோனின்* வீட்டுக்குச் சென்றார். சீமோனின் மாமியார் மிகவும் உடல் நலமின்றி இருந்தார். அவளுக்கு கடும் காய்ச்சலாய் இருந்தது. அவளுக்கு உதவி செய்யும் பொருட்டு எதையேனும் செய்யும்படியாக மக்கள் இயேசுவை வேண்டினர். ³⁹இயேசு அவளருகே சென்று நின்று, அவள் நோயைக் குணமாக்கும்படியாய் கட்டளையிட்டார். நோய் அவளை விட்டு நீங்கியது. அவள் எழுந்து அவர்களுக்குப் பணிவிடை புரிய ஆரம்பித்தார்.

பலரையும் குணமாக்குதல்

⁴⁰கூதிரவன் மறையும் சமயத்தில் மக்கள் தம் நோயுற்ற நண்பர்களை இயேசுவிடம் அழைத்து வந்தனர். அவர்கள் வெவ்வேறு வகை நோய்களால் துன்புற்றனர். ஒவ்வொரு நோயுற்ற மனிதனையும் அவரது கைகளால் தொட்டு இயேசு குணமாக்கினார். ⁴¹பிசாசின் அசுத்த ஆவிகள் பலரிடமிருந்து வெளியேறின. அவை “நீர் தேவனுடைய குமாரன்” என கூக்குரலிட்டன. ஆனால் அவை பேசாமல் இருக்கும்படியாக அந்த ஆவிகளை இயேசு வன்மையாகக் கண்டித்தார். இயேசுவே கிறிஸ்து என்று அவை அறிந்திருந்தன.

பிற நகரங்களுக்கு இயேசு போகுதல்

(மாற்கு 1:35-39)

⁴²தான் தனித்திருக்கும் பொருட்டு மறு நாள் இயேசு ஒரு இடத்திற்குச் சென்றார். மக்கள் இயேசுவின் வருகைக்காக பார்த்திருந்தார்கள். கடைசியில் அவர் இருந்த இடத்தைக் கண்ட

டார்களர். மக்கள் இயேசுவைக் கண்டபோது அவர் போகாமல் இருக்கும்படியாக தடுக்க முற்பட்டனர். ⁴³ஆனால் இயேசு அவர்களை நோக்கி, “தேவனுடைய இராஜ்யத்தைப் பற்றிய நற்செய்தியை நான் வேறு நகரங்களிலும் சொல்ல வேண்டும். அதற்காகவே நான் அனுப்பப்பட்டுள்ளேன்” என்றார்.

⁴⁴பின்னர் யூதேயாவில் உள்ள ஜெப ஆலயங்களில் இயேசு போதித்தார்.

பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான

(மத்தேயு 4:18-22; மாற்கு 1:16-20)

5 செனெசரேத்து கடலின் அருகே இயேசு நின்றுார். மக்கள் அவரைச் சற்றி குழ்ந்து கொண்டார்கள். தேவனுடைய போதனைகளைக் கேட்க அவர்கள் விரும்பினர். ²கடற்கரையில் இயேசு இரண்டு படகுகளைக் கண்டார். மீன் பிடிக்கிறவர்கள் தம் வலைகளைக் கழுவிக் கொண்டிருந்தார்கள். ³சீமோனுக்கு உரிய படசில் இயேசு ஏறிக் கொண்டார். படகைக் கரையிலிருந்து கடலுக்குள் சற்றுத் தள்ளி நிறுத்துமாறு இயேசு சீமோனுக்குக் கூறினார். பிறகு மக்களுக்கு போதிக்கக் தொடங்கினார்.

⁴இயேசு போதித்து முடித்தார். அவர் சீமோனிடம், “படகை கடலின் ஆழமான பகுதிக்குச் செலுத்து. நீங்கள் எல்லாரும வலைவீசினால் சில மீன்கள் அகப்படும்” என்றார்.

⁵சீமோன் பதிலாக, “ஐயா, மீன் பிடிப்பதற்காக இரவு முழுவதும் முயன்று பணி செய்தோம். ஆனால் மீன் எதுவும் அகப்படவில்லை. நான் நீருக்குள் வலை வீசவேண்டும் என்று நீர் கூறுகிறீர். நான் அவ்வாறே செய்வேன்” என்றான். ⁶மீன் பிடிக்கிறவர்கள் நீருக்குள் வலை வீசினர். வலைகள் கிழியும்படியாக அவை முழுக்க மீன்களால் நிரம்பின. ⁷அவர்கள் பிற படகுகளில் இருந்த தம் நண்பர்களை வந்து உதவுமாறு அழைத்தனர். நண்பர்கள் வந்தனர். இரண்டு படகுகளும் அழிந்துபோகும் நிலையில் மிகுதியான மீன்களால் நிரம்பின.

⁸⁻⁹தாங்கள் பிடித்த மிகுதியான மீன்களைக் கண்டு மீன் பிடிக்கிறவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டனர். சீமோன் பேதுரு இதைக் கண்டபோது இயேசுவின் முன் தலை குனிந்து வணங்கி, “ஆண்டவரே, என்னிடமிருந்து போகவேண்டும். நான் பாவியான மனிதன்” என்றான். ¹⁰செபெதேயுவின் மகன்களாகிய யாக்கோபும் யோவானும் கூட ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள். (யாக்கோபும் யோவானும் பேதுருவின் சேர்ந்து உழைத்தனர்) இயேசு சீமோனை நோக்கி, “யப்பப்பாதே! இப்போதிலிருந்து மனிதரை ஒன்று சேர்க்கும்படியாக நீ வேலை செய்வாய், மீனைப்பிடிக்க அல்ல!” என்றார்.

¹¹அம்மனிதர்கள் படகைக் கரைக்கு இழுத்து வந்தனர். அவர்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டு இயேசுவைப்பின் தொடர்ந்தனர்.

குணமடைந்த நோயாளி

(மத்தேயு 8:1-4; மாற்கு 1:40-45)

¹²ஒருமுறை இயேசு மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த மனிதன் ஒருவன் வாழ்ந்த ஒரு நகரத்தில் இருந்தார். அந்த மனிதனை தொழுநோய் பிடித்திருந்தது. அந்த மனிதன் இயேசுவைப் பார்த்ததும் இயேசவுக்கு முன்பாக விழுந்து வணங்கி, “ஆண்டவரே, என்னைக் குணப்படுத்துங்கள். உங்களுக்கு விருப்பமிருந்தால் நீங்கள் என்னைக் குணமாக்கமுடியும் என்பது எனக்குத் தெரியும்” என்று வேண்டினான்.

¹³இயேசு, “நான் உன்னைக் குணப்படுத்த விரும்புகிறேன். குணமடைவாயாக!” என்றார். இயேசு அவனைத் தொட்டார். உடனே தொழுநோய் அவனை விட்டு மறைந்தது. ¹⁴இயேசு அவனிடம், “இப்போது நடந்ததையாரும் சொல்லாதே. ஆனால் ஆசாரியனிடம் சென்று காட்டு. மோசே கட்டளையிட்டபடி நீ குணமாகியதற்கேற்ப தேவனுக்கு ஒரு காணிக்கை காட்டு. இது நீ குணமாகியதை மக்களுக்குக் காட்டும்” என்றார்.

¹⁵ஆனால் இயேசுவைப்பற்றிய செய்தி மிகவும் விரிந்த அளவில் பரவியது. பல மக்கள் இயேசுவின் போதனையைக் கேட்பதற்கும், தங்கள் நோய்களினின்று குணமாவதற்கும் வந்தனர்.

¹⁶பிரார்த்தனை செய்யும் பொருட்டுத் தனிமையான இடத்தைத் தேடி இயேசு அடிக்கடி வேறு வேறு இடங்களுக்குச் சென்றார்.

பக்கவாதக்காரன் குணமடைதல்

(மத்தேயு 9:1-8; மாற்கு 2:1-12)

¹⁷ஒருநாள் இயேசு மக்களுக்குப் போதித்துக் கொண்டிருந்தார். பரிசேயர்களும் வேதபாரகரும் கூட அங்கே உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தனர். சலிலேயா, யூதேயா, எருசலேம் ஆகிய நகரங்களில் இருந்து அவர்கள் வந்திருந்தனர். தேவன் குணமாக்கும் வல்லமையை இயேசவுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். ¹⁸பக்கவாதக்காரன் ஒருவன் அங்கிருந்தான். சில மனிதர்கள் அவனை ஒரு சிறுபடுக்கையில் சுமந்து வந்தனர். அவர்கள் அவனைக் கொண்டு வந்து இயேசுவின் முன் வைக்க முயன்றனர். ¹⁹ஆனால் மக்கள் திரளாக கூடியிருந்ததால் அவர்களால் இயேசுவினருகே வர வழி கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. எனவே அந்த மனிதர்கள் கரையின் மேலேறி, கரையில் உள்ள ஒரு துவாரத்தின் வழியாக படுக்கையோடு பக்கவாதக்காரனைக் கீழே இறக்கினர். அவர்கள் இயேசுவின் முன்னே பக்கவாதக்காரன் படுத்திருக்கும்படியாக அந்த அறைக்குள்ளேயே அவனை இறக்கினர். ²⁰அவர்கள் விசுவாசமுள்ளவர்கள் என்பதை இயேசு கண்டார். நோயாளியிடம் இயேசு, “நண்பனே, உனது பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன” என்றார்.

²¹வேதபாரசுரும், பரிசேயரும் தமக்குள் ளேயோ, “இந்த மனிதன் யார்? தேவனுக்கு எதிரான காரியங்களை இவன் பேசுகிறான். தேவன் மட்டுமே பாவங்களை மன்னிக்க முடியும்” என்று எண்ணிக்கொண்டனர்.

²²அவர்களின் எண்ணத்தை இயேசு அறிந்திருந்தார். அவர், “நீங்கள் மனதில் இவ்வாறு எண்ணுவது ஏன்? ²³பக்கவாதக்காரனிடம், ‘உனது பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன’ என்று சொல்வதோ, அல்லது ‘எழுந்து நட’ என்று சொல்வதோ, எது எளிது? ²⁴ஆனால் பூமியில் பாவங்களை மன்னிக்க தேவனுடைய குமாரனுக்கு அதிகாரம் உண்டு என்பதை நான் நிரூபிப்பேன்” என்றார். ஆகவே இயேசு பக்கவாதக்காரனை நோக்கி, “எழுந்து நில, உனது படுக்கையை எடுத்துக் கொண்டு வீட்டுக்குப் போ” என்றார்.

²⁵அப்போது அம்மனிதன் அங்கு கூடியிருந்த மக்களுக்கு முன்பாக எழுந்திருந்தான். அவன் தனது படுக்கையை எடுத்துக் கொண்டு தேவனை வாழ்த்திக் கொண்டே வீட்டிற்கு நடந்து போனான். ²⁶எல்லா மக்களும் மிகுந்த ஆச்சரியமுற்றனர். அவர்கள் தேவனை வாழ்த்த ஆரம்பித்தனர். தேவனுடைய வல்லமையைக் குறித்து மிகுந்த பயபக்கியுள்ளவர்களாகி, “இன்று ஆச்சரியமான காரியங்களைக் கண்டோம்” என்றார்கள்.

லேவி இயேசுவைத் தொடருதல்

(மத்தேயு 9:9-13; மாற்கு 2:13-17)

²⁷இது நடந்த பின்னர், இயேசு வெளியே சென்று கொண்டிருக்கையில் வரி அலுவலகத்தின் முன்பாக வரி வசூலிப்பவன் ஒருவன் உட்கார்ந்திருக்கக் கண்டார். அவன் பெயர் லேவி. இயேசு அவனை நோக்கி, “என்னைத் தொடர்ந்து வர்” என்றார். ²⁸லேவி எழுந்து எல்லாவற்றையும் விட்டு இயேசுவைப் பின்தொடர்ந்தான்.

²⁹பின்பு, லேவி, இயேசுவுக்குப் பெரிய விருந்தளித்தான். லேவியின் வீட்டில் அந்த விருந்து நடந்தது. வரி வசூலிப்பவர்கள் பலரும் வேறு சில மக்களும் அவர்களோடு மோசயின் முன் அமர்ந்திருந்தனர். ³⁰பரிசேயர்களும், வேதபாரசுரும் இயேசுவின் சீஷர்களிடம் புசாரகூறத் தொடங்கி, “நீங்கள் வரி வசூலிப்பவர்களோடும் மற்ற தீய மக்களோடும் அமர்ந்து அவர்களோடு உண்பதும் குடிப்பதும் ஏன்?” என்று வினவினார்.

³¹அவர்களுக்கு இயேசு, “ஆரோக்கியமான மக்களுக்கு மருத்துவர் தேவையில்லை. நோயுற்றோர்க்குத்தான் மருத்துவர் தேவை. ³²நல்ல மனிதர்களிடம் மனம் மாறும்படியாகக் கேட்பதற்கு நான் வரவில்லை. தீயவர்கள் மனதையும் வாழ்க்கையையும் மாற்றிக் கொள்ளும்படியாகக் கேட்பதற்கே நான் வந்திருக்கிறேன்” என்று பதிலுரைத்தார்.

உபவாசம் பற்றிய கேள்வி

(மத்தேயு 9:14-17; மாற்கு 2:18-22)

³³அவர்கள் இயேசுவிடம், “யோவானின் சீஷர்கள் அடிக்கடி உபவாசிக்கவும், பிரார்த்திக்கவும் செய்கிறார்கள். பரிசேயர்களின் சீஷர்களும் அதே மாதிரி செய்கிறார்கள். ஆனால் உங்கள் சீஷர்கள் எப்போதும் உண்பதும், குடிப்பதும்போது இருக்கிறார்கள்” என்றார்கள்.

³⁴இயேசு அவர்களிடம், “திரும்ணத்தின் போது மணமகன் உடனிருக்கையில் மணமகனின் நண்பர்களை உண்ணாதிருக்கும்படியாகக் கூற முடியாது. ³⁵ஆனால் அவர்களை விட்டு மணமகன் பிரிந்து செல்லும் காலம் வரும். அப்போது அவனது நண்பர்கள் உபவாசம் இருப்பார்” என்றார்.

³⁶அவர்களுக்கு இயேசு கீழ்வரும் உவமையைக் கூறினார். “ஒரு பழைய அங்கியின் சிழிசலைத் தைக்க ஒருவரும் புதிய அங்கியின் ஒரு பகுதியைக் சிழிப்பதில்லை. ஏன்? அது புதிய அங்கியைப் பாழாக்குவது மட்டுமன்றி, புதிய அங்கியின் துணி பழைய துணியைப் போல இருப்பதுமில்லை. ³⁷மேகம் புதிய திராட்சை இரசத்தைப் பழைய திராட்சை இரசப்பைகளில் ஊற்றி வைப்பதில்லை. ஏன்? புதிய திராட்சை இரசம் பைகளைப் பொத்தலாக்கிவிட்டும். திராட்சை இரசம் சிந்திப்போகும். திராட்சை இரசப்பைகளும் லீனாகிப்போகும். ³⁸மக்கள் புதிய இரசத்தைப் புதிய பைகளில் வைப்பார்கள். ³⁹பழைய ரசத்தைப் பருகுகிற மனிதன் புதிய திராட்சை இரசத்தை விரும்புவதில்லை. ஏன்? ‘பழைய திராட்சை ரசமே நல்லது’ என்று அவன் கூறுகின்றான்” என்றார்.

ஓய்வநாளும் இயேசுவும்

(மத்தேயு 12:1-8; மாற்கு 2:23-28)

6 ஓய்வு நாளாகிய ஒரு தினத்தில் இயேசு தானியங்கள் விளைந்திருந்த நிலத்தின் வழியாக நடந்து கொண்டிருந்தார். அவரது சீஷர்கள் தானியத்தை கொய்து, தங்கள் கைகளினால் நசுக்கி, அதைச் சாப்பிட்டனர். ²சில பரிசேயர்கள், “ஏன் இவ்வாறு செய்கிறீர்கள்? ஓய்வு நாளன்று இவ்வாறு செய்வது மோசேயின் சட்டத்தை மீறுவதாகும்” என்று கூறினார்.

³இயேசு, “தாவீது அவனது மக்களும் பசியுடன் இருந்தபோது செய்கதைக்குறித்து நீங்கள் படித்திருக்கிறீர்கள். தாவீது தேவாலயத்திற்குச் சென்றான். தாவீது, தேவனுக்குப் படைக்கப்பட்ட தேவனின் அப்பத்தை எடுத்து, அதைச் சாப்பிட்டான். தன்னோடு இருந்தவர்களுக்கும் சில அப்பத்தைக் கொடுத்தான். இது மோசேயின் சட்டத்திற்கு மாறானது. ஆசாரியர்கள் மட்டுமே அந்த அப்பத்தைப் புசிக்க முடியும் என்று அச்சட்டம் கூறுகின்றது” என்று பதில் சொன்னார். ⁵பின்பு இயேசு பரிசேயரை நோக்கி, “ஓய்வு நாளுக்கும் மனித குமாரன் ஆண்டவராக இருக்கிறார்” என்றார்.

ஓய்வு நாளில் குணப்படுத்துதல்

(மத்தேயு 12:9-14; மாற்கு 3:1-6)

6மற்றொரு ஓய்வு நாள் வந்தபோது இயேசு ஜெப ஆலயத்திற்குச் சென்றார். இயேசு ஜனங்களுக்குப் போதிக்தார். வலதுகை முடமான ஒருவன் அங்கிருந்தான். 7ஓய்வு நாளில் இயேசு அம்மனிதனைக் குணமாக்குவாரா என்பதைப் பார்ப்பதற்கு வேதபாரதர்களும், பரிசேயர்களும் காத்துக் கொண்டிருந்தனர். குற்றம் சுமத்தும்படியாக இயேசு ஏதேனும் தவறைச் செய்வாரா என அவர்கள் எதிர்பார்த்திருந்தனர். 8அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதை இயேசு அறிந்திருந்தார். அவர் முடமானகை கொண்ட அம்மனிதனை நோக்கி, “எழுந்து இம்மக்களுக்கு முன்பாக நில” என்றார். அம்மனிதன் எழுந்து அங்கே நின்றான். 9பின் இயேசு அவர்களை நோக்கி, “ஓய்வு நாளில் நல்லதைச் செய்வதா, கெட்டதைச் செய்வதா, எது நல்லதென்று உங்களைக் கேட்கிறேன். ஓர் உயிரைப் பாதுகாப்பதா அல்லது அழிப்பதா எது சரியானது?” என்று கேட்டார். 10இயேசு சுற்றிலும் எல்லாரையும் நோக்கினார். இயேசு அந்த மனிதனை நோக்கி, “உன் கையை நான் பார்க்கட்டும்” என்றார். அம்மனிதன் கையை நீட்டினான். அந்த கை குணமாகிற்று. 11பரிசேயர்களும், வேதபாரதர்களும் மிகவும் கோபமடைந்தனர். அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் “நாம் இயேசுவுக்கு என்ன செய்யக்கூடும்?” என்று கூறிக்கொண்டனர்.

அப்போஸ்தலர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்

(மத்தேயு 10:1-4; மாற்கு 3:13-19)

12அக்காலத்தில் இயேசு பிரார்த்தனை செய்யும் பொருட்டு ஒரு மலைக்குச் சென்றார். இரவு முழுவதும் தேவனின் பிரார்த்தனை செய்தவாரே அம்மலையில் இருந்தார். 13மறு நாள் காலையில் இயேசு தனது சீஷர்களை அழைத்தார். அவர்களுள் பன்னிரண்டு பேரைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அவர்களுக்கு “அப்போஸ்தலர்கள்” என்று பெயரிட்டார். அவர்கள் 14சீமோன் (இயேசு அவனுக்கு பேதுரு என்று பெயரிட்டார்) அந்திரேயா, என்னும் பேதுருவின் சகோதரன், யாக்கோபு, யோவான், பிலிப்பு பர்தொலொமேயு, 15மத்தேயு, தோமா, யாக்கோபு (அல்பேயுவின் மகன்), சீமோன் (செலோத்தே * என்று அழைக்கப்பட்டவன்) 16யூதா, (யாக்கோபின் மகன்) யூதாஸ்காரியோத் என்பவர்கள் ஆவார்கள். இந்த யூதாஸ் இயேசுவைப் பகைவர்களிடம் ஒப்படைத்தவனாவான்.

போதனையும் - குணமாக்குதலும்

(மத்தேயு 4:23-25; 5:1-12)

17இயேசுவும் அவருடைய சீஷர்களும் மலையிலிருந்து இறங்கினார். இயேசு சமவெளியான

இடத்தில் நின்றார். அவருடைய சீஷர்கள் கூட்டமாக அங்கே குழுமியிருந்தனர். மேலும் யூதேயா, எருசலேம் ஆகிய பகுதிகளிலிருந்தும், தீரு, சீமோன் ஆகிய கடலோரத்துப் பட்டணங்களிலிருந்தும் ஏராளமான மக்கள் அங்கு வந்திருந்தனர். 18அவர்கள் இயேசுவின் போதனைகளைக் கேட்கவும் தங்கள் நோய்களில் இருந்து குணம்பெறவும் அங்கு வந்தனர். பிசாசின் அசுத்த ஆவிகளால் துன்புற்ற மக்களை இயேசு குணமாக்கினார். 19எல்லா மக்களும் இயேசுவைத் தொடும்படியாக முயன்றனர். ஏனெனில் அவரிடமிருந்து வல்லமை வெளிப்பட்டது. இயேசு அவர்கள் எல்லோரையும் குணப்படுத்தினார்.

20இயேசு தம்மைப் பின்பற்றுகிறவர்களைப் பார்த்து,

“ஏழைகளே, நீங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள். ஏனெனில் தேவனுடைய இராஜ்யம் உங்களுக்குரியது.

21 இப்போது பசியால் வாடுகிற நீங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள். ஏனெனில் நீங்கள் திருப்தியடைவீர்கள். இப்பொழுது அழுுகிற நீங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள். ஏனெனில் நீங்கள் சந்தோஷமாய் நகைப்பீர்கள்.

22மக்கள் உங்களை வெறுக்கும் போதும் நிராகரிக்கும் போதும் நீங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள். நீங்கள் மனித குமாரனுக்கு உரியோர். ஆதலால் உங்களைத் தீயோர் என்றும் சொல்லுவார்கள். அவர்கள் அதைச் சொல்லும்போது நீங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள். 23உங்களுக்கு பரலோகத்தில் பெரிய வெகுமதி காத்திருப்பதால் இத்தருணங்களில் நீங்கள் மகிழுங்கள். உங்களை அவர்கள் மிக இழிவான முறையில் நடத்துவதைப் போலவே அவர்கள் முன்னோர் தீர்க்கதரிசிகளையும் இழிவுபடுத்தினார்.

24 ஆனால் செல்வந்தர்களே நீங்கள் உங்கள் வாழ்வில் சுகமாக வாழ்ந்ததால் இனிமேல் அது உங்களுக்கு கேடாக இருக்கும்.

25 இப்போது திருப்தி பெற்ற மக்களே, அது உங்களுக்கு கேடாக இருக்கும். ஏனெனில் நீங்கள் பசியடைவீர்கள். தற்போது சிரிக்கும் மக்களே, அது உங்களுக்கு கேடாக இருக்கும். ஏனெனில் நீங்கள் வேதனையும் அழுகையும் அடைவீர்கள்.

26* எல்லாரும் உங்களைக் குறித்து நல்லதாகச் சொல்கையில் மோசமானதே நேரும். பெயர் தீர்க்கதரிசிகளைக் குறித்து அவர்கள் முன்னோர் நல்லதாகவே சொன்னார்கள்” என்றார்.

உங்கள் பகைவரை நேசியுங்கள்

(மத்தேயு 5:38-48; 7:12)

27¹“என் போதனைகளைக் கேட்கிற மக்களே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். உங்கள் பகைவர்களை நேசியுங்கள். உங்களை வெறுக்கிற மக்களுக்கு நன்மை செய்யுங்கள். 28²உங்களிடம் தீயவற்றைக் கூறுகிற மக்களை ஆசீர்வதிக்குமாறு தேவனை வேண்டுகங்கள். உங்களை இழிவாய் நடத்துகிறவர்களுக்காக பிரார்த்தனை பண்ணுங்கள். 29³ஒருவன் உங்களை ஒரு கன்னத்தில் அடித்தால் அவனை மறு கன்னத்திலும் அடிக்க அனுமதியுங்கள். உங்கள் அங்கியை யாரோடும் ஒருவன் எடுத்தால் உங்கள் சட்டையையும் அவன் எடுத்துக்கொள்ள அனுமதியுங்கள். 30⁴உங்களிடம் கேட்கிறவனுக்குக் கொடுங்கள். உங்களுக்குரிய பொருளை ஒருவன் எடுத்துக்கொண்டால் அதைத் திரும்பக் கேட்காதீர்கள். 31⁵உங்களுக்குப் பிறர் ஏதைச் செய்ய விரும்புகிறீர்களோ அதையே பிறர்க்கும் செய்யுங்கள். 32⁶உங்களை நேசிக்கிறவர்களை நீங்களும் நேசித்தால் அதற்காக உங்களைப் புகழ வேண்டியது தேவையா? இல்லை. பாவிக்கும் தங்களை நேசிக்கிறவர்களிடம் அன்பு காட்டுகிறார்களே! 33⁷உங்களுக்கு நல்லதைச் செய்பவர்களுக்கு நீங்களும் நன்மை செய்தால், அவ்வாறு செய்வதற்காக உங்களைப் புகழ வேண்டுமா? இல்லை. பாவிக்கும் அதைச் செய்கிறார்களே! 34⁸திருப்பி அடைத்துவிட முடிந்தவர்களுக்கு நீங்கள் கடன் கொடுத்தால், உங்களை அதற்காகப் புகழக்கூடாது? இல்லை. பாவிக்கும்பட பிற பாவிக்கு அடே தொகையைத் திரும்பப் பெறும்படியாக கடன் உதவி செய்கிறார்களே! 35⁹எனவே, பகைவர்களிடம் அன்பு காட்டுங்கள். அவர்களுக்கு நன்மை செய்யுங்கள். திரும்பக் கிடைக்கும் என்கிற நம்பிக்கை சிறிதும் இல்லாவிடினும் கூட கடன் கொடுங்கள். நீங்கள் இந்த காரியங்களைச் செய்தால் அதற்கு மிகுந்த பலனைப் பெறுவீர்கள். மகா உன்னதமான தேவனின் பிள்ளைகள் ஆவீர்கள். ஆம், ஏனெனில் பாவிக்குக்கும், நன்றியற்ற மனிதர்களுக்கும் தேவன் நல்லவர். 36¹⁰உங்கள் தந்தை அன்பும் இரக்கமும் உடையவராக இருப்பது போலவே, நீங்களும் அன்பும் இரக்கமும் உடையவர்களாக இருங்கள்.

உங்களையே உற்றுப் பாருங்கள்

(மத்தேயு 7:1-5)

37¹“மற்றவர்களை நியாயம் தீர்க்காதீருங்கள். இதனால் நீங்கள் நியாயம் தீர்க்கப்பட மாட்டீர்கள். மற்றவர்களைப் பழிக்காதீர்கள். இதனால் நீங்களும் பழிக்கு ஆளாக மாட்டீர்கள். பிறரை மன்னியுங்கள். இதனால் நீங்களும் மன்னிக்கப் படுவீர்கள். 38²பிறருக்குக் கொடுங்கள். நீங்களும் பெறுவீர்கள். உங்களுக்கு மிகுதியாக அளிக்கப்படும். உங்கள் கைகளில் கொள்ள முடியா

தபடிக்கு உங்களுக்கு அள்ளி வழங்கப்படும். உங்கள் மடிசையில் கொட்டும்படிக்கு மிகுதியாக உங்களுக்குத் தரப்படும். நீங்கள் பிறருக்குக் கொடுக்கிறபடியே தேவனும் உங்களுக்குக் கொடுப்பார்” என்றார்.

39³இயேசு அவர்களுக்கு ஒரு உவமையைக் கூறினார், “ஒரு குருடன் இன்னொரு குருடனுக்கு வழிகாட்ட முடியுமா? இல்லை. இருவரும் குழிக்குள் விழுவார்கள். 40⁴ஆசிரியரைக் காட்டிலும் மாணவன் சிறந்தவன் அல்லன். ஆனால் மாணவன் நன்கு கற்றுத் தேர்ந்த போது, தனது ஆசிரியரைப்போல ஒருவன்கு வான்.

41⁵“உன் கண்ணில் இருக்கிற பெரிய மரத்தின் துண்டைக் கவனிக்க முடியாதபோது, உன் சகோதரன் கண்ணில் இருக்கிற சிறு தூசியை நீ கவனிப்பது ஏன்? 42⁶நீ உன் சகோதரனை நோக்கி, “சகோதரனே! உன் கண்ணில் இருக்கிற சிறு தூசியை எடுத்துப் போட்டுமா?” என்கிறாய். ஏன் இதைச் சொல்கிறாய்? நீ உன் கண்ணில் இருக்கிற பெரிய மரத்தின் துண்டைப் பார்ப்பதில்லை. நீ வேஷமிடுகின்றாய்.* முதலில் உன் கண்ணில் இருக்கும் மரத்தின் துண்டை எடுத்துவிடு. அப்போது உன் சகோதரன் கண்ணிலிருக்கும் தூசியை எடுத்துப் போடுவதற்கு நீ தெளிவாகப் பார்க்க முடியும்”.

இருவகைப் பழங்கள்

(மத்தேயு 7:17-20; 12:34-35)

43¹“ஒரு நல்ல மரம் செட்ட பழத்தைக் கொடுக்காது. அவ்வாறே ஒரு செட்ட மரமும் நல்ல பழத்தைக் கொடுக்காது. 44²ஒவ்வொரு மரமும் அது கொடுக்கிற பழத்தினால் அறியப்படும். முட்டசெடிகளில் இருந்து மக்கள் அக்டிப் பழங்களைச் சேர்ப்பதில்லை. பதர்களிலிருந்து திராட்சைப் பழங்களை அவர்கள் பெறுவதில்லை. 45³நல்ல மனிதனின் இதயத்தில் நல்ல காரியங்கள் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும். எனவே அவன் இதயத்தில் இருந்து நல்ல காரியங்களையே வெளிப்படுத்துவான். ஆனால், தீய மனிதனின் இதயத்தில் தீய காரியங்கள் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும். எனவே அவன் தீயகாரியங்களை வெளிப்படுத்துவான். ஏனெனில் ஒருவனின் வாய் வழியே வெளிப்படும் வார்த்தைகள் அவனுடைய இதயத்தில் இருப்பவற்றின் வெளிப்பாடே ஆகும்.

இருவகை மனிதர்கள்

(மத்தேயு 7:24-27)

46¹“நான் கூறுவதை நீங்கள் செய்யாமல் என்னை ‘ஆண்டவரே, ஆண்டவரே’ என்று ஏன் அழைக்கிறீர்கள்? 47²என்னிடம் வந்து,

வேஷமிடுகின்றாய் ஒரு செட்டவன் நல்லவனைப் போன்று நடப்பது.

என் போதனைகளைக் கேட்டு, அதன்படி கீழ்ப்படிசிற் ற ஒவ்வொரு மனிதனும், ⁴⁸வீட்டைக் கட்டுகிற ஒரு மனிதனைப் போல இருக்கிறான். அவன் ஆழமாகத் தேர்ந்து, உறுதியான பாறையின் மீது அவனுடைய வீட்டைக் கட்டுகிறான். வெள்ளப் பெருக்கின்போது, அவ வீட்டை வெள்ளம் அடித்துச் செல்ல முற்படும். ஆனால் வெள்ளப் பெருக்கு அவ்வீட்டை அசைக்க முடியாது. ஏனெனில் அவ்வீடு உறுதியாய்க் கட்டப்பட்டுள்ளது. ⁴⁹ஆனால் என் வார்த்தையைக் கேட்டு, அவற்றின்படி செய்யாத ஒவ்வொரு மனிதனும் பாறையின் மேல் தன் வீட்டைக் கட்டாத மனிதனுக்கு ஒப்பாய் இருக்கிறான். வெள்ளப் பெருக்கின் போது அவ்வீடு எளிதில் இடிந்துபோகும். அவ்வீடு முழுக்க நாசமாகிவிடும்” என்றார்.

இயேசு ஒரு வேலைக்காரனைக் குணமாக்குதல்

(மத்தேயு 8:5-13; யோவான் 4:43-54)

7 இயேசு இந்த எல்லா காரியங்களையும் மக்களுக்குச் சொல்லி முடித்தார். பின்பு இயேசு கப்பர்நகருக்கு சென்றார். ²கப்பர்நகரில் இராணுவ அதிகாரி ஒருவன் இருந்தான். அவனுடைய வேலைக்காரன் ஒருவன் தாயுற்றிருந்தான். அவன் இறக்கும் தருவாயில் இருந்தான். அந்த அதிகாரி அவ்வேலைக்காரனை மிகவும் நேசித்தான். ³அந்த அதிகாரி இயேசுவை பற்றிக் கேள்விப்பட்டபோது, சில வயதான யூத்தலைவர்களை இயேசுவிடம் அனுப்பினான். இயேசு வந்து வேலைக்காரனைக் குணப்படுத்த கேட்டுக்கொள்ளும் பொருட்டு அவர்களை அதிகாரி அனுப்பினான். ⁴அவர்கள் இயேசுவிடம் சென்றனர். அதிகாரிக்கு உதவுமாறு இயேசுவை அவசரமாக வேண்டினார். அவர்கள், “உம்முடைய உதவியைப் பெறும் அளவுக்கு இந்த அதிகாரி உண்மையிலேயே தகுதி வாய்ந்தவன் தான். ⁵அவன் நம் மக்களை நேசிக்கிறான். நமக்காக ஜெப ஆலயத்தைக் கட்டியிருக்கிறான்” என்றார்கள்.

⁶எனவே இயேசு அந்த மனிதர்களோடு புறப்பட்டார். இயேசு அந்த அதிகாரியின் வீட்டை நெருங்குகையில் அதிகாரி தனது நண்பர்களை அனுப்பினான். அவர்களை இயேசு விடம் “சுர்த்தாவே, நீர் என் வீட்டுக்கு வர வேண்டியதில்லை. எங்கள் வீட்டிற்கு உம்மை அழைத்துச் செல்லும் அளவுக்கு நான் தகுதி உடையவன் அல்லன். ⁷அதனால் தான் நான் நேரிடையாக உம்மிடம் வரவில்லை. நீர் கட்டளையிடும். என் வேலைக்காரன் குணம் பெறுவான். ⁸உம்முடைய அதிகாரத்தை நான் அறிவேன். பிற மனிதர்களின் அதிகாரத்துக்குட்பட்ட மனிதன் நான். எனக்குக் கீழ் பல வீரர்கள் உண்டு. அவர்களில் ஒருவனை நான் போ’ என்றால் போகிறான். மற்றொருவனை ‘வா’ என்றால் வருகிறான். என்

வேலையாளரிடம் ‘இதைச் செய்’ என்றால் உடனே அவன் கீழ்ப்படிசிறான்” என்று கூறுமாறு அனுப்பினான்.

⁹இதைக் கேட்போது இயேசு மிகுந்த ஆச்சரியம் அடைந்தார். தன்னைத் தொடர்ந்து வருகிற மக்களை நோக்கித் திரும்பினார். “இஸ்ரவேல்* மக்களிடம் கூட இல்லாத வேறெங்கும் காணப்படாத, உயர்ந்த விசுவாசத்தை இவனிடம் கண்டேன்” என்றார். ¹⁰இயேசுவைக் காண அனுப்பப்பட்ட மனிதர்கள் அதிகாரியின் வீட்டுக்குத் திரும்பிச் சென்றனர். அங்கு அந்த வேலைக்காரன் குணமடைந்திருப்பதைக் கண்டனர்.

மரித்தவன் எழுப்பப்படுதல்

¹¹மறுநாள் இயேசு நாயின் என்னும் நகரத்திற்குச் சென்றார். இயேசுவின் சீஷர்களும், மிகப் பெரிய கூட்டமான மக்கள் பலரும் அவரோடு பிரயாணம் செய்தனர். ¹²நகரவாசலை இயேசு நெருங்கியபோது ஒரு மரண ஊர்வலத்தைக் கண்டார். விதவையான ஒருதாய் தனது ஒரே மகனை இழந்திருந்தான். அவனது உடலைச் சமந்து சென்றபோது தாயுடன் அந்நகர மக்கள் பலரும் கூட இருந்தனர். ¹³சுர்த்தர் (இயேசு) அவளைப் பார்த்தபோது, அவருக்காக மனதுருகினார். இயேசு அவளிடம் சென்று, “அழாதே” என்றார். ¹⁴பாண்டயின் அருகே வந்து இயேசு அதைத் தொட்டார். அந்தப் பாடையைச் சமந்து வந்த மனிதர்கள் நின்றுனர். இயேசு இறந்த மனிதனை நோக்கி, “இளைஞனே, எழுந்திரு என்று உனக்கு சொல்கிறேன்” என்றார். ¹⁵இறந்துபோன மகன் எழுந்து உட்கார்ந்து பேச ஆரம்பித்தான். அவனை அவன் தாயிடம், இயேசு ஒப்படைத்தார்.

¹⁶எல்லா மக்களும் ஆச்சரியமுற்றனர். அவர்கள், “ஒரு மகா தீர்க்கதரிசி நம்மிடையே வந்துள்ளார்,” என்றனர். மேலும் அவர்கள், “தேவன் தம் மக்களைக் கவனித்துக்கொள்கிறார்” என்றார்கள்.

¹⁷இயேசுவைப் பற்றிய இச்செய்தி யூதேயா முழுவதும் அதைச் சூழ்ந்த எல்லா இடங்களிலும் பரவிற்று.

யோவானின் கேள்வி

(மத்தேயு 11:2-19)

¹⁸இவை அனைத்தையும் குறித்து யோவானின் சீஷர்கள் யோவானுக்குக் கூறினர். தன் சீஷர்களில் இருவரை யோவான் அழைத்தான். ¹⁹நீர்தான் வருகிறவர், அல்லது இன்னொருவர் வருகைக்குக் காத்திருக்க வேண்டுமா” என்று கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள கர்த்தரிடம் அவர்களை யோவான் அனுப்பினார்.

²⁰அவ்விதமாகவே அந்த மனிதர் இயேசுவிடம் வந்தனர். அவர்கள், “யோவான் ஸ்நான

கன் எங்களை உம்மிடம், 'நீந்தானா வருகிற வர் அல்லது இன்னொருவரின் வருகைக்கு காத்திருக்க வேண்டுமா?' என்று கேட்டுவர அனுப்பினார்" என்றார்கள்.

²¹அப்போது இயேசு பலரையும் காட்ச்சலில் இருந்தும் நோய்களில் இருந்தும் குணமாக்கவும், பிசாசினால் வரும் அசத்த ஆவிகளினின்று விடுதலை பெறவும் செய்தார். குருடர்கள் பலர் மீண்டும் பார்வை பெறுமாறு அவர்களைக் குணப்படுத்தினார். ²²யோவானின் சீஷர்களை நோக்கி இயேசு, "இங்கு நீங்கள் பார்த்தவற்றையும் கேட்டவற்றையும் யோவானிடம் போய் கூறுங்கள். குருடர்கள் குணமடைந்து பார்க்கிறார்கள். முடவர்கள் குணமடைந்து நடக்கிறார்கள். தொழுநோயாளிகள் நலம் பெறுகின்றனர். செவிடர்கள் நலம் பெற்றுக் கேட்கிறார்கள். மரித்தோர் உயிர்ப்பிக்கப்படுகிறார்கள். தேவனுடைய இராஜ்யத்தைப் பற்றிய நற்செய்தி ஏழைகளுக்குச் சொல்லப்படுகிறது. ²³என்னை ஏற்றுக்கொள்கிற மனிதன் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவன்!" என்றார்.

²⁴யோவானின் தொண்டர்கள் அங்கிருந்து சென்ற பின்னர் இயேசு யோவானைக் குறித்து அவர்களிடம் பேச ஆரம்பித்தார்: "நீங்கள் வணாதரத்துக்கு எதைப் பார்க்கச் சென்றீர்கள்? காற்றில் அசையும் நாணலையா? ²⁵நீங்கள் எதைப் பார்க்கும்படியாக வெளியே சென்றீர்கள்? நல்ல ஆடைகள் அணிந்த மனிதனையா? அழகிய மெல்லிய ஆடைகள் அணிந்த மக்கள் அரசர்களின் உயர்ந்த அரண்மனைகளில் வாழ்வார்கள். ²⁶உண்மையாகவே யாரைப் பார்க்கச் சென்றீர்கள்? ஒரு தீர்க்கதரிசியையா? ஆம், நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், யோவான் ஒரு தீர்க்கதரிசியைக் காட்டிலும் மிகவும் சிறந்தவன். ²⁷இவ்வாறு யோவானை குறித்து எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

'கேளுங்கள்! உங்களுக்கு முன்பாக என் செய்தியாளனை நான் அனுப்புவேன். அவன் உங்களுக்கு வழியை ஆயத்தம் செய்வான்.'

மல்கியா 3:1

²⁸நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். உலகில் பிறந்த எந்த மனிதனைக் காட்டிலும் யோவான் பெரியவன். ஆனால் தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் முக்கியத்துவம் குறைந்தவன் கூட யோவானைக் காட்டிலும் பெரியவன்.

²⁹யோவானின் போதனைகளை மக்கள் கேட்போது தேவனின் போதனைகள் நல்லவை என்று ஒத்துக் கொண்டனர். வரி வசூலிப்பவர்களும் அதனை ஆமோதித்தனர். இம் மக்கள் யோவானால் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர். ³⁰ஆனால் பரிசேயர்களும், வேதபாரகரும் தேவனுடையத் திட்டத்தைத் தங்களுக்குக் கொண்டு ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தனர். யோவான் அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம்

கொடுப்பதை அவர்கள் அனுமதிக்கவில்லை.) ³¹"இக்காலத்து மக்களைப் பற்றி நான் என்ன கூறட்டும்? அவர்களை எதனோடு ஒப்பிட்டும்? அவர்கள் எதைப்போன்றவர்கள்? ³²இக்காலத்து மக்கள் சந்தையில் அமர்ந்திருக்கும் சிறுவர்களைப் போன்றவர்கள். ஒரு கூட்டத்தை சேர்ந்த சிறுவர்கள் பிற சிறுவர்களை அழைத்து,

'நாங்கள் உங்களுக்காக இசை இசைக்கும் நீங்கள் ஆடவில்லை. நாங்கள் சோகப் பாடல் பாடியும் நீங்கள் துக்கம் அடையவில்லை'

என்று கூறுவதுபோல் உள்ளனர். ³³யோவான் ஸ்நானகன் பிறரைப் போன்று உண்ணவோ, திராட்சை இரசம் பருகவோ செய்யவில்லை. நீங்கள், "அவனுக்குள்ளே பிசாசின் அசத்த ஆவி இருக்கிறது" என்கிறீர்கள். ³⁴மனித குமாரன் பிறரைப் போன்று உண்பவராகவும், திராட்சை இரசம் பருகுவவராகவும் வந்தார். நீங்கள், "அவரைப் பாருங்கள். அவர் தேவைக்கும் மிகுதியாக உண்டு, மிகுதியாக திராட்சை இரசம் பருகுகிறார். அவர் வரி வசூலிப்பவர்களுக்கும் தீயோருக்கும் நண்பராக இருக்கிறார்" என்கிறீர்கள். ³⁵ஆனால் ஞானமானது அதன் செய்க்களால் சரியானதென விளங்கும்" என்றார்.

பரிசேயனான சீமோன்

³⁶பரிசேயர்களில் ஒருவன் தன்னோடு உண்ணுமாறு இயேசுவை அழைத்தான். இயேசு பரிசேயனின் வீட்டுக்குள் சென்று மேசையில் அமர்ந்தார். ³⁷அப்போது நகரத்தில் பாவியான பெண் ஒருத்தி இருந்தாள். பரிசேயனின் வீட்டில் இயேசு உணவு உண்பதை அவள் அறிந்திருந்தாள். எனவே அவள்கரிக்கப்பட்ட ஜாடி ஒன்றில் நறுமணத் தைலத்தை அவள் கொண்டுவந்தாள். ³⁸அவள் இயேசுவின் பாதத்தருகே, அழுது கொண்டே நின்றாள். அவளது கண்ணீரால் இயேசுவின் பாதங்களை கழுவி ஆரம்பித்தாள். அவளது தலை மயிரால் இயேசுவின் பாதங்களைத் துடைத்து உலரவைத்தாள். அவரது பாதங்களைப் பல முறை முத்தமிட்டு நறுமண தைலத்தைப் பாதங்களில் பூசினாள். ³⁹தனது வீட்டுக்கு இயேசுவை அழைத்த பரிசேயன் இதைக் கண்டான். அவன் தனக்குள், "உண்மையாகவே இயேசு ஒரு தீர்க்கதரிசியாக இருந்தால் தன்னைத் தொடுகிற பெண் ஒரு பாவி என்பதை அறிந்திருப்பார்?" என்று நினைத்தான்.

⁴⁰இயேசு பரிசேயனை நோக்கி, "சீமோனே! நான் உனக்குச் சிலவற்றைக் கூறவேண்டும்" என்றார். சீமோன், "போதகரே, சொல்லுங்கள், கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்" என்றான்.

⁴¹இரண்டு மனிதர்கள் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

இருவரும் ஒரே மனிதனிடம் கடன் வாங்கினர். ஒருவன் ஐந்தாறு வெள்ளிப் பணம்* கடன் வாங்கியிருந்தான். மற்றொருவன் ஐம்பது வெள்ளிப் பணம் கடனாக வாங்கியிருந்தான். 42 பணம் இல்லாததால் இருவராலும் கடனை அடைக்க முடியாமல் போயிற்று. கடன் கொடுக்க மனதின் இருவரிடமும் அவர்களுடைய கடனை தள்ளுபடி செய்துவலிட்டதாக கூறினான். இப்போது கடன் பெற்றிருந்த இருவரில் யார் அதிக அளவில் கடன் கொடுக்க மனதனை நேசிப்பார்கள்? ” என்று கேட்டார் இயேசு.

43 சீமோன், “அந்த மனிதனிடம் அதிக அளவு பணம் பெற்றிருந்த மனிதனே அதிக நேசம் கொண்டவனாக இருப்பான் என எண்ணுகிறேன்” என்று பதில் கூறினான்.

இயேசு சீமோனை நோக்கி, “நீ கூறியது சரியே” என்றார். 44 பின்பு அப்பெண்ணைச் சுட்டிக்காட்டி சீமோனிடம், “இந்த பெண்ணைப் பார்த்தாயா? நான் உன்னுடைய வீட்டுக்கு வந்தபோது என் பாதங்களைக் கழுவுவதற்கு நீ தண்ணீர் தரவில்லை. ஆனால் இவளோ தன் கண்ணீரால் என் பாதங்களைக் கழுவி தன் தலை மயிரால் என் பாதங்களைத் துடைத்து உலர்த்தினாள். 45 நீ என்னை முத்தமிடவில்லை. நான் உள்ளே வந்ததிலிருந்து அவள் என் பாதங்களை முத்தமிட்டுக்கொண்டே இருக்கிறாள்.

46 நீ என் தலையை எண்ணெயால் தடவ வில்லை. ஆனால் அவள் என் பாதங்களை மழுந்தை தைலத்தால் தடவினாள். 47 அவளுடைய கணக்கற்ற பாவங்கள் அனைத்தும் மன்னிக்கப்பட்டன என்பதை நான் உனக்குச் சொல்கிறேன். அவள் காட்டிய மிகுந்த அன்பே இதைத் தெளிவாக்குகிறது. மன்னிக்கப்பட வேண்டியதன் தேவையைச் சற்றே உணர்ந்தவன் மன்னிப்படையும்போது சிறிதளவு அன்பையே உணர்வான்” என்றார்.

48 பின் இயேசு அவளை நோக்கி, “உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன” என்றார்.

49 மேசையைச் சற்றிலும் உட்கார்ந்திருந்த மனிதர்கள் தமக்குள்ளேயே, “இந்த மனிதன் தன்னை யாரென்று நினைத்துக்கொள்கிறான்? அவன் எப்படிப் பாவங்களை மன்னிக்க முடியும்?” என்று நினைத்துக் கொண்டார்கள்.

50 இயேசு அப்பெண்ணை நோக்கி, “நீ விசுவாசித்ததால் பாவங்களினின்று விடுதலையடைந்தாய். நிம்மதியோடு போ” என்றார்.

இயேசுவின் குழுவின்

8 மறுநாள் இயேசு சில பெரிய பட்டணங்களுக்கும், சில சிறு நகரங்களுக்கும் பிரயாணம் செய்தார். தேவனின் இராஜ்யத்தைப்

பற்றிய நற்செய்தியை இயேசு கூறி மக்களுக்குப் போதித்தார். பன்னிரண்டு சீஷர்களும் அவரோடுகூட இருந்தனர். 2 சில பெண்களும் அவரோடுகூட இருந்தனர். இயேசு இந்த பெண்களை நோய்களில் இருந்தும் பிசாசின் அசுத்த ஆவிகளில் இருந்தும் குணமாக்கி இருந்தார். இப்பெண்களின் ஒருத்தி மரியாள். அவள் மத்தலா என்னும் நகரத்திலிருந்து வந்திருந்தாள். ஏழு அசுத்த ஆவிகள் அவளிடமிருந்து விரட்டப்பட்டிருந்தன. 3 இப்பெண்களோடுகூட கூசாவின் (ஏரோதுவின்) பொருளாளர்களுள் ஒருவனாக இருந்தவன்) மனவையாகிய யோவன்னாளும், சூசன்னாளும் வேறுபல பெண்களும் இருந்தனர். இயேசுவுக்கும் அவருடைய சீஷர்களுக்கும் இவர்கள் தங்கள் பணத்தின் மூலம் சேவை செய்தனர்.

விதைத்தவின் உவமை

(மத்தேயு 13:1-17; மாற்கு 4:1-12)

4 கூட்டமாகப் பலர் சேர்ந்து வந்தனர். ஒவ்வொரு நகரத்திலிருந்தும் மக்கள் இயேசுவிடம் வந்தனர். இயேசு பின்வரும் உவமையை மக்களுக்குக் கூறினார்:

5 “ஒரு உழவன் விதை விதைப்பதற்குச் சென்றான். உழவன் விதைத்துக்கொண்டிருந்த போது, பாதையின் ஓரமாகச் சில விதைகள் விழுந்தன. மக்கள் அவற்றின்மீது நடந்து சென்றனர். பறவைகள் அவற்றைத் தின்றன. 6 சில விதைகள் பாதையின்மீது விழுந்தன. அவை முளைக்க ஆரம்பித்தன. நீர் இல்லாததால் மடிந்தன.

7 முட்டபுதர்கள் நடுவே சில விதைகள் விழுந்தன. அவை முளைத்தன. ஆனால் பின்னர், அவை முளைக்காதபடி புதர்கள் தடுத்தன. 8 சில விதைகள் நல்ல நிலத்தில் விழுந்தன. அவை முளைத்து நூறுமடங்கு தானியத்தைத் தந்தன.”

இயேசு இந்த உவமையைக் கூறி முடித்தார். பின் இயேசு, “நான் சொல்வதைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிற மக்களே, கவனியுங்கள்” என்றார்.

9 இயேசுவின் சீஷர்கள் அவரை நோக்கி, “இந்த உவமையின் பொருள் என்ன?” என்று கேட்டனர்.

10 இயேசு, “தேவனுடைய இராஜ்யத்தைப் பற்றிய இரகசியங்களை அறிந்து கொள்ள நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளீர்கள். ஆனால், நான் பிற மக்களோடும் பேசுவதற்கு உவமைகளைப் பயன்படுத்துகிறேன். நான் இவ்வாறு செய்வது ஏனென்றால்:

‘அவர்கள் பார்ப்பார்கள், ஆனால் எதையும் காணமாட்டார்கள். அவர்கள் கவனிப்பார்கள்: ஆனால் எதையும் புரிந்து கொள்ளமாட்டார்கள்’” என்றார்

வெள்ளிப் பணம் ஒரு வெள்ளிப் பணம் என்பது ரோம சாசன தினேரியம் என்று ஒரு நான் கூவியாக கொடுக்கப்பட்டது.

உவமையின் விளக்கம்

(மத்தேயு 13:18-23; மாற்கு 4:13-20)

11“இந்த உவமை இவ்வாறு பொருள்படுகிறது: விதை தேவனுடைய வசனமாகும். 12பாதையோரத்தில் விழுந்த விதை எதைக் குறிக்கிறது? அது தேவனுடைய போதனையைக் கேட்கிற மனிதர்களுக்கு ஒப்பானது. ஆனால் பிசாசு வந்து அவர்கள் இதயத்தில் இருந்து அந்த போதனையை எடுத்துப் போகிறான். எனவே அந்த மனிதர்கள் போதனையை நம்பி, இரட்சிப்படைய முடியாது. 13பாறையில் விழுந்த விதை எதைக் குறிக்கிறது? தேவனுடைய போதனையைக் கேட்டு, மகிழ்வோடு ஏற்றுக்கொள்கிற மனிதர்களுக்கு ஒப்பானது. ஆனால், இந்த மனிதர்கள் ஆழமாக வேர் விடுவதில்லை. கொஞ்சநேரம் நம்பிக்கை வைப்பர். ஆனால் பின்பு தொல்லைகள் வரும். நம்புவதை விடுத்து, தேவனை விட்டு விவசியச் செல்வர். 14முட்புதர்களின் நடுவில் விழுந்த விதை எதைக் குறிக்கிறது? அது தேவனுடைய போதனையைக் கேட்கும், சுவலை, செல்வம், இவ்வாழ்வின் சுளிப்பு ஆகியவற்றால் அப்போதனைகளை வளர விடாது தடுக்கப்பட்டவர்களைக் குறிக்கிறது. எனவே, அவர்கள் ஒருபோதும் நல்ல பலன் கொடுப்பதில்லை. 15நல்ல நிலத்தில் விழுந்த விதை எதைக் குறிக்கிறது? அது தேவனின் போதனைகளை உண்மையான நல்ல இதயத்தோடு கேட்சிற்ற மக்களை போன்றது. அவர்கள் தேவனுடைய போதனைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து பொறுமையாக நற்பலனைக் கொடுப்பவர்களாவார்கள்.”

சுவனிக்கும் முறை

(மாற்கு 4:21-25:)

16“எந்த மனிதனும் விளக்கக் கொடுத்தி, ஒரு பாத்திரத்தினால் மூடி, படுக்கையின் கீழே மறைத்து வைப்பது இல்லை. ஆனால் அம் மனிதன் விளக்கை அதற்குரிய விளக்குத் தண்டின்மேல் உள்ளே நுழையும் மக்கள் அனைவருக்கும் ஒளி தரும்படியாக ஏற்றி வைப்பான். 17மறைக்கப்பட்டவை அனைத்தும் வெளிப்படும். ஒவ்வொரு இரகசியமும் வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்கப்படும். 18எவ்வாறு சுவனிக் சிறீர்கள் என்பதில் சுவனமாக இருங்கள். புரியும் திறன்பெற்ற மனிதன் மிகுதியாக அறிந்து கொள்வான். புரியும் திறனற்ற மனிதனோ தனக்கு இருப்பதாக அவன் நினைக்கும், புரியும் திறனையும் இழந்து விடுவான்” என்றார்.

இயேசுவின் குடும்பத்தினர்

(மத்தேயு 12:46-50; மாற்கு 3:31-35)

19இயேசுவின் தாயும், சகோதரர்களும் அவரைக் காண வந்தனர். இயேசுவின் தாயும் சகோதரரும் இயேசுவை நெருங்கமுடியாதபடி பல மக்கள் அவரைச் சூழ்ந்திருந்தனர்.

20ஒருவன் இயேசுவிடம், “உங்கள் தாயும், சகோதரர்களும் வெளியே நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உங்களைக் காண விரும்புகின்றனர்” என்றான். 21இயேசு அவர்களுக்குப் படி கீழ்ப்படிந்து நடக்கிற மக்களே என் தாயும், சகோதரர்களும் ஆவார்கள்” என்று பதிலளித்தார்.

22ஒரு நாள் இயேசுவும், அவரது சீஷர்களும் ஒரு படகில் அமர்ந்தனர். இயேசு அவர்களிடம், “ஏரியைக் கடந்து அக்கரை செல்ல என்னோடு வாருங்கள்” என்றார். அவர்கள் அவ்வாறே செல்ல ஆரம்பித்தனர். 23படகு செல்கையில் இயேசு தூக்கத்தில் ஆழ்ந்தார். ஏரியின் மீது ஒரு பெரிய புயல் வீசியது. படகுக்குள் நீர் நிரம்ப ஆரம்பித்தது. அவர்கள் ஆபத்தில் சிக்கிக் கொண்டனர்.

இயேசுவைப் பின்பற்றினோர் அவரது ஆற்றலைக் காணுதல்

(மத்தேயு 8:23-27; மாற்கு 4:35-41)

24இயேசுவின் சீஷர்கள் அவரிடம் சென்று அவரை எழுப்பினர். அவர்கள், “ஐயா, ஐயா, நாம் மூழ்கிவிடப் போகிறோம்” என்றனர். இயேசு எழுந்தார். அவர் காற்றுக்கும், அலைகளுக்கும் கட்டளையிட்டார். உடனே காற்று ஒய்ந்தது. ஏரி அமைதியுற்றது. 25இயேசு தன்னோடு இருந்தவர்களை நோக்கி, “உங்கள் விசுவாசம் எங்கே?” என்றார்.

இயேசுவைப் பின்பற்றி வந்தவர்களோ அச்சமும் ஆச்சரியமும் கொண்டனர். அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் “இம்மனிதர் எப்படிப்பட்டவர்? காற்றுக்கும், நீருக்கும் கட்டளையிட அவை அவருக்கு கீழ்ப்படிக்கின்றனவே!” என்று கூறிக்கொண்டனர்.

பிசாசு பிடித்த மனிதன்

(மத்தேயு 8:28-34; மாற்கு 5:1-20)

26இயேசுவும், அவரைப் பின்பற்றியவர்களும் சலிலேயாவில் இருந்து ஓர் ஏரியைக் கடந்து சென்றனர். சுதரேனர் மக்கள் வாழுகின்ற பகுதியை வந்தடைந்தனர். 27இயேசு படகில் இருந்து இறங்கியபோது, அந்த நகரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மனிதன் இயேசுவிடம் வந்தான். அம்மனிதன் பிசாசுகள் பிடித்தவனாக இருந்தான். பல காலமாக அவன் ஆடைகள் எதுவும் அணியவில்லை. வீட்டில் வசிக்காமல் இறந்தவர்களைப் புதைத்த குகைகளில் வசிக்க தான். 28-29பிசாசு அவனை அடிக்கடி ஆக்கிரமித்தது. அம்மனிதனைச் சிறையில் அடைத்தனர். அவனது கைகளும், கால்களும் சங்கிலிகளால் கட்டப்பட்டன. ஆனால் அம்மனிதன் சங்கிலிகளை அறுத்து விலக்கி விடுவான். மக்களே இல்லாத இடங்களுக்கு அம்மனிதனை அனுப்புகின்ற இருந்த பிசாசு இழுத்துச் சென்றது. இயேசு அந்த அசுத்த ஆவிக்கு அம்மனிதனை விட்டு வெளியே வரமாறு கட்டளையிட்டார். அம்மனிதன் இயேசுவுக்கு முன்பாக விழுந்து வணங்கி, உரத்த குரலில்,

“இயேசுவே, உன்னத தேவனின் குமாரனே! நீர் என்னிடம் எதிர் பார்ப்பதென்ன? தயவு செய்து என்னைக் கொடுமைப்படுத்தாதீரும்” என்றார்.

³⁰இயேசு அவனை நோக்கி, “உன் பெயர் என்ன?” என்று கேட்டார். அம்மனிதன், “லேசியோன்” என்று பதிலளித்தான். (அவன் பல பிசாசுகள் தன்னைப் பிடித்திருந்தமையால் தனது பெயர் “லேசியோன்” என்று குறிப்பிட்டான்) ³¹நித்தியமான இருளுக்குத் தங்களை அனுப்பாதவாறு பிசாசுகள் இயேசுவை வேண்டிக் கொண்டன. ³²அம்மலையின் மீது ஒரு கூட்டமான பன்றிகள் மேய்ந்து கொண்டிருந்தன. பிசாசுகள் அப்பன்றிக் கூட்டத்தில் செல்வதற்குத் தங்களை அனுமதிக்குமாறு இயேசுவை வேண்டின. இயேசு அவ்வாறே செய்ய அனுமதித்தார். ³³பிசாசுகள் அம்மனிதனைவிட்டு வெளியேறி பன்றிகளின் உள்ளே புகுந்தன. பன்றிகள் பாறைகளில் உருண்டு ஏரிக் குள் விழுந்தன. எல்லாப் பன்றிகளும் மூழ்கி மடிந்தன.

³⁴பன்றிகளே மேய்த்துக் கொண்டிருந்த மனிதர்கள் நடந்ததைப் பார்த்து அங்கிருந்து ஓடிப்போனார்கள். அவர்கள் நடந்ததை வயற் புறங்களுக்கும், நகரங்களுக்கும் சென்று மக்களுக்குக் கூறினர். ³⁵நடந்ததைக் காண விரும்பிய மக்கள் இயேசுவிடம் சென்றனர். அவர்கள் இயேசுவை நெருங்கியபோது இயேசுவின் பாதத்திற்கே அம்மனிதன் உட்கார்ந்து இருக்கக் கண்டனர். அம்மனிதன் ஆடைகள் அணிந்தவனாய், மனநலம் பெற்றவனாய் காணப்பட்டான். பிசாசுகள் அவனை விட்டு நீங்கி இருந்தன. அதைக் கண்டு அச்சம் கொண்டனர் மக்கள்.

³⁶நடந்தவற்றைக் கண்ட மக்கள் பிறரிடம் இயேசு அந்த மனிதனைக் குணமாக்கிய வகையைக் கூறினர். ³⁷இயேசுவை அங்கிருந்து போய்விடுமாறு கெதரேன பகுதி மக்கள் அனைவரும் கூறினர். அவர்கள் மிகவும் பயந்தவர்களாய்க் காணப்பட்டனர். எனவே இயேசு படகில் ஏறி, சலிலையாவுக்குத் திரும்பிச் சென்றார். ³⁸இயேசுவால் குணம் பெற்ற மனிதன் தானும் கூடவே வர விரும்புவதாக அவரை வேண்டினான்.

ஆனால் இயேசு அந்த மனிதனிடம், ³⁹“வீட்டுக்குப் போய் தேவன் உனக்குச் செய்ததைப் பிறருக்குக் கூறு” என்று சொல்லி அவனை அனுப்பிவிட்டார். ஆகவே அவன் இயேசு தனக்குச் செய்ததை நகரமெங்கும் சென்று மக்களுக்குக் கூறினான்.

இறந்த பெண் உயிரடைதலும் நோயாளி குணப்படுதலும்

(மத்தேயு 9:18-26; மாற்கு 5:21-43)

⁴⁰இயேசு சலிலையாவுக்குத் திரும்பிச் சென்றபோது மக்கள் அவரை வரவேற்றனர். ஓவ்வொருவரும் அவருக்காகக் காத்திருந்தனர்.

⁴¹யவீரு என்னும் பெயருள்ள மனிதன் இயேசு விடம் வந்தான். ஜெப ஆலயத்தின் தலைவனாக யவீரு இருந்தான். இயேவின் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கி யவீரு தன் வீட்டுக்கு வருகை தருமாறு அவரை வேண்டினான்.

⁴²யவீருக்கு ஒரே ஒரு மகன் இருந்தான். அவளுக்குப் பன்னிரண்டு வயதாகி இருந்தது. அவன் இறக்கும் தருவாயில் இருந்தான். யவீருவின் வீட்டுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கும் போது எல்லா பக்கங்களிலிருந்தும் இயேசுவை மக்கள் குழ்ந்து கொண்டனர். ⁴³இறத்தப் போக்கினால் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் துன்புறுக்கொண்டிருந்த ஒரு பெண்ணும் அவர்களுள் ஒருத்தி ஆவாள். மருத்துவர்களிடம் சென்று அவள் தனது பணத்தை எல்லாம் செலவழித்திருந்தாள். ஆனால் எந்த மருத்துவராலும் அவளைக் குணமாக்க இயலவில்லை.

⁴⁴அப்பெண் இயேசுவுக்குப் பின்னாக வந்து அவரது அங்கியின் கீழ்ப்பகுதியைத் தொட்டாள். அந்நேரமே அவளின் இறத்தப் போக்கு நின்று விட்டது. ⁴⁵அப்போது இயேசு, “என்னைத் தொட்டது யார்?” என்று கேட்டார். எல்லாருமே தாம் இயேசுவைத் தொவில்லை என்று கூறினர். பேதுரு, “குருவே! உங்களைச் சுற்றிலும் மக்கள் கூட்டம் நெருக்கித் தள்ளிக் கொண்டிருக்கிறது” என்றார்.

⁴⁶அதற்கு இயேசு, “யாரோ ஒருவர் என்னைத் தொட்டது உண்மை. என்னிடமிருந்து வல்லமை வெளிப்பட்டதை நான் உணர்ந்தேன்” என்றார். ⁴⁷தன்னால் ஒளிக்க முடியாததை உணர்ந்த பெண், நடுங்கியவளாய் இயேசுவின் முன்னே விழுந்து வணங்கினாள். மக்கள் அனைவரும் கேட்கும்படி தான் இயேசுவைத் தொட்டதன் காரணத்தைக் கூறினாள். பின்னர் தான் இயேசுவைத் தொட்டவுடன் குணமடைந்ததையும் சொன்னாள்.

⁴⁸இயேசு அவளை நோக்கி, “என் மகனே, நீ விசுவாசிக்கத்தால் குணமாக்கப்பட்டாய். சமாதானத்தோடு போ” என்றார். ⁴⁹இயேசு இவ்வாறு பேசிக்கொண்டிருக்கையில் ஜெப ஆலயத்தின் தலைவனின் வீட்டிலிருந்து ஒருவன் வந்து, “உங்கள் மகன் இறந்துவிட்டார். போதகரை மேலும் தொல்லைப்படுத்த வேண்டாம்” என்றார்.

⁵⁰இயேசு அதைக் கேட்டார். அவர் யவீருவை நோக்கி, “பயப்படாதே, விசுவாசத்தானிரு, உன் மகன் குணம் பெறுவான்” என்றார்.

⁵¹இயேசு வீட்டை அடைந்தார். பேதுரு யோவான், யாக்கோபு, பெண்ணின் தந்தை, தாய் ஆகியோரை மட்டுமே உள்ளே வர அனுமதித்தார். பிறரை உள்ளே விடவில்லை. ⁵²எல்லா மக்களும் அச்சிறுமி இறந்ததற்காக அழுது கொண்டும், புலம்பிக் கொண்டும் இருந்தனர். ஆனால் இயேசு, “அழாதீர்கள். அவள் இறக்கவில்லை. அவள் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறாள்” என்றார்.

⁵³அச்சிறுமி இறந்தாள் என அறிந்திருந்ததால் மக்கள் இயேசுவைப் பார்த்துச் சிரித்தனர். ⁵⁴ஆனால் இயேசு அவளுக்கு கையைப் பிடித்து. “சிறுமியே, எழுந்து நில்” என்றார். ⁵⁵அவள் ஆவி அவளுக்குள் திரும்ப வந்தது. அவள் உடனே எழுந்து நின்றாள். இயேசு, “அவளுக்கு ஏதாவது சாப்பிடக் கொடுங்கள்” என்றார். ⁵⁶சிறுமியின் பெற்றோர் ஆச்சரியம் அடைந்தனர். நடந்ததைப் பிறருக்குக் கூறாமல் இருக்கும்படியாக இயேசு அவர்களுக்குக் கூறினார்.

சீஷர்கள் அனுப்பப்படுதல்

(மத்தேயு 10:5-15; மாற்கு 6:7-13)

9 பன்னிரண்டு சீஷர்களையும் இயேசு ஒருங்கே வருமாறு அழைத்தார். நோய்களைக் குணமாக்கும் வல்லமையையும், பிசாசுகளை விரட்டும் அதிகாரத்தையும் அவர்களுக்கு அளித்தார். ²தேவனுடைய இராஜ்யத்தைப்பற்றி மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவும், நோயுற்றோரைக் குணமாக்கவும் இயேசு சீஷர்களை அனுப்பினார். ³அவர் சீஷர்களை நோக்கி, “நீங்கள் பயணம் செய்யும்போது கைத்தடியை எடுக்காதீர்கள். எபையையோ, உணவையோ, பணத்தையோ எடுத்துச் செல்லாதீர்கள். நீங்கள் அணிந்திருக்கும் ஆடைகளை மட்டும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ⁴ஒரு வீட்டினுள் நுழைந்தால், புறப்படும் நாள் வரைக்கும் அங்கேயே தங்கி இருங்கள். ⁵ஏதாவது நகரத்து மக்கள் உங்களை வரவேற்காவிடில், அந்த நகரத்திற்கு வெளியே போய் உங்கள் பாதத்திலிட்ட தூசிகளை உதறிவிடுங்கள். இது அவர்களுக்கு எச்சரிக்கையாய் இருக்கும்” என்றார்.

⁶பின்பு சீஷர்கள் அங்கிருந்துச் சென்றனர். பல நகரங்கள் வழியாக பயணம் செய்தனர். எல்லா இடங்களிலும் நற்செய்தியைக் கூறி மக்களைக் குணப்படுத்தினர்.

ஏரோதுவின் குழப்பம்

(மத்தேயு 14:1-12; மாற்கு 6:14-29)

⁷இவ்வாறு நடந்து கொண்டிருந்த எல்லாச் செயல்களையும் அரசனாகிய ஏரோது கேள்விப்பட்டான். சிலர் “யோவான் ஸ்தானாகன் இறந்த பின்பு மீண்டும் உயிர்த்தெழுந்துள்ளான்” எனவும், ⁸வேறு சிலர், “எலியா மீண்டும் வந்துள்ளான்” எனவும் வேறு சிலர், “பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த தீர்க்கதரிசிகளுள் ஒருவர் உயிரோடு எழுந்துள்ளார்” எனவும் கூறியதால் அவன் குழப்பமடைந்திருந்தான். ⁹ஏரோது, “யோவானின் தலையை வெட்டினேன். நான் கேள்விப்படும் இக்காரியங்களைச் செய்யின்ற மனிதன் யார்?” என்று சொன்னான். ஏரோதும் இயேசுவைப் பார்க்க தொடர்ந்து முயன்று வந்தான்.

5000 க்கு மேற்பட்ட மக்களுக்கு இயேசு உணவளித்தல்

(மத்தேயு 14:13-21; மாற்கு 6:30-44; யோவான் 6:1-14)

¹⁰சீஷர்கள் திரும்பி வந்ததும் தம் பயணத்தின்போது அவர்கள் செய்த செயல்கள் அனைத்தையும் இயேசுவிடம் சொன்னார்கள். பின்னர், இயேசு அவர்களை பெச்சாயிதா என்னும் நகரத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கு இயேசுவும் சீஷர்களும் தனிமையில் ஒருமித்திருக்க முடிந்தது. ¹¹ஆனால் இயேசு சென்ற இடத்தை மக்கள் அறியநேர்ந்தது. அவர்கள் அவரைப் பின்பற்றி வந்தனர். இயேசு அவர்களை வரவேற்று தேவனுடைய இராஜ்யத்தைக் குறித்து அவர்களுக்குக் கூறினார். நோயுற்றிருந்த மக்களைக் குணப்படுத்தினார்.

¹²மதியத்திற்குப் பின்பு பன்னிரண்டு சீஷர்களும் இயேசுவிடம் வந்து, “இது மக்கள் வசிக்கிற இடம் அல்ல. மக்களை அனுப்பிவிடுங்கள். அவர்கள் உணவைக் தேடவும், இரவைக் கழிப்பதற்காக அக்கம் பக்கத்து நகரங்களிலும், பண்ணைகளிலும் இடம் தேடவும் வேண்டும்” என்றார்கள்.

¹³ஆனால் இயேசு சீஷர்களை நோக்கி, “அவர்கள் உண்ணும்படியாக எதையாவது நீங்கள் கொடுங்கள்” என்றார். சீஷர்கள் “எங்களிடம் ஐந்து அப்பங்களும் இரண்டு மீன்களும் மட்டுமே உள்ளன. இங்கிருக்கும் எல்லா மக்களுக்கும் நாங்கள் உணவு வாங்கி வர முடியுமா?” என்று கேட்டனர். ¹⁴(அங்கு ஏறக் குறைய ஐயாயிரம் ஆண்கள் இருந்தனர்.)

இயேசு தன் சீஷர்களிடம், “மக்களிடம் ஐம்பது பேர்கள் கொண்ட குழுக்களாக அமரும் படி கூறுங்கள்” என்றார்.

¹⁵சீஷர்களும் அவ்வாறே கூற எல்லா மக்களும் அதன்படியே அமர்ந்தனர். ¹⁶அப்போது இயேசு ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையும் எடுத்தார். இயேசு வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்து அந்த உணவுக்காக தேவனுக்கு நன்றி கூறினார். பின்னர் இயேசு உணவைப் பகிர்ந்து தன் சீஷர்களிடம் கொடுத்து, அவ்வுணவை மக்களுக்குக் கொடுக்குமாறு கூறினார். ¹⁷எல்லா மக்களும் திருப்தியாக உண்டனர். நிரம்ப உணவும் எஞ்சியது. சாப்பிட்டு எஞ்சியதை பன்னிரண்டு கூடைகளில் நிரப்பினர்.

இயேசுவே கிறிஸ்து

(மத்தேயு 16:13-19; மாற்கு 8:27-29)

¹⁸ஒருமுறை இயேசு தனிமையாக பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருந்தார். அவரது சீஷர்கள் அனைவரும் அங்கே வந்தனர். இயேசு அவர்களிடம், “மக்கள் என்னை யார் என்று பேசிக் கொள்கிறார்கள்” எனக் கேட்டார்.

¹⁹சீஷர்கள், “சிலர் யோவான் ஸ்தானாகன் எனக் கூறுகின்றனர். பிறர் எலியா என்கிறார்கள். மற்றும் சிலர் நீங்கள் பல்லாண்டுக

ளுக்கு முன்பு வாழ்ந்து மறைந்து உயிரோடு எழுந்துள்ள ஒரு தீர்க்கதரிசி என்று சொல்லிக் கொள்ளும்” என பதில் கூறினார்.

²⁰ அப்போது இயேசு அவரது சீஷர்களை நோக்கி “நீங்கள் என்னை யார் என நினைக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார். பேதுரு, “நீர் தேவனிடமிருந்து வந்த கிறிஸ்து” என்று பதிலளித்தான்

²¹ பிறருக்கு இதனைச் சொல்லாதபடிக்கு இயேசு அவர்களை எச்சரித்தார். பின்பு இயேசு, ²² “மனித குமாரன் பல விஷயங்களில் துன்புறவேண்டும். மூத்த யூதக் தலைவர்களும், முக்கியமான போதகர்களும், வேதபாசரும் அவரை நிராகரிப்பார். மனித குமாரன் கொல்லப்படுவார். ஆனால் மூன்று நாட்களுக்குப் பின்னர் மரணத்தினின்று உயிர்த்தெழுவார்” என்றார்.

²³ தொடர்ந்து அவர்களிடம் இயேசு, “என்னைப் பின்பற்றிவர யாரேனும் விரும்பினால், அவன் தனக்கு விருப்பமான செயல்களுக்கு மறுப்புச் சொல்ல வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் துயரங்களை ஏற்றுக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்ற வேண்டும். ²⁴ தனது உயிரைக் காப்பாற்ற விரும்பும் மனிதன் அதை இழந்துபோவான். தனது உயிரை எனக்காக கொடுக்கிற ஒவ்வொரு மனிதனும் அதைக் காப்பாற்றிக்கொள்வான். ²⁵ ஒருவன் அழிந்துபோன நிலையில் இருந்தால் உலகம் முழுவதும் அவனுடையதாக இருந்தாலும் அதனால் எந்தப் பயனும் இல்லை. ²⁶ ஒருவன் என்னைக் குறித்தோ, அல்லது என் போதனைகளைக் குறித்தோ வெட்கப்பட்டால், நான் எனது மகிமையோடும், பிதாவின் மகிமையோடும், தேவ தூதர்களின் மகிமையோடும் வருகை தரும் போது அவனைக் குறித்து வெட்கப்படுவேன். ²⁷ உங்களுக்கு நான் உண்மையைச் சொல்லுகிறேன். இங்கு நிற்பவர்களில் சிலர் தாம் மரணமடைவதற்கு முன் தேவனுடைய இராஜ்யத்தைக் காண்பார்கள்” என்றார்.

மோசே, எலியாவுடன், இயேசு

(மத்தேயு 17:1-8; மாற்கு 9:2-8)

²⁸ இச்செய்திகளை இயேசு கூறினதற்கு எட்டு நாட்களுக்குப் பின்னர், அவர் பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோரை அழைத்துக் கொண்டு பிரார்த்தனை செய்வதற்காக ஒரு மலையினியீது ஏறினார்.

²⁹ இயேசு பிரார்த்தனை செய்துக்கொண்டிருந்தபோது அவரது முகம் மாற்றமடைந்தது. அவரது ஆடைகள் ஒளி விடும் வெண்மையாக மாறின. ³⁰ பின்னர் இரண்டு மனிதர்கள் இயேசுவோடு பேசிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் மோசேயும், எலியாவும் ஆவர். ³¹ மோசேயும் எலியாவும் கூட ஒளி பொருந்தியோராய் காணப்பட்டனர். எருசலேமில் நிகழ்விருக்கும் இயேசுவின் மரணத்தைக் குறித்து அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். ³² பேதுருவும் மற்ற

வர்களும் உறங்கிக்கொண்டிருந்தனர். ஆனால், அவர்கள் விழித்து இயேசுவின் மகிமையைக் கண்டனர். இயேசுவோடு கூட நின்று கொண்டிருந்த அடாத இரண்டு மனிதர்களையும் அவர்கள் பார்த்தனர். ³³ மோசேயும், எலியாவும் பிரிந்து செல்லும்போது பேதுரு, “குருவே, நாம் இங்கிருப்பது நல்லது. நாங்கள் இங்கு மூன்று கூடாரங்களை, ஒன்று உமக்காகவும் ஒன்று மோசேக்காகவும், ஒன்று எலியாவுக்காகவும், அமைப்போம்” என்று கூறினான். (பேதுரு தான் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதைப் புரிந்து கொண்டிருக்கவில்லை) ³⁴ இவ்வாறு பேதுரு சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது ஒரு மேகம் அவர்களைச் சூழ்ந்தது. மேகம் சூழ்ந்ததும் பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான், ஆகியோர் பயந்தனர். ³⁵ மேகத்தினின்று ஒரு அசரீரி “இவர்கள் எனது மகன். நான் தேர்ந்து கொண்டவர் இவரே, இவருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்” என்றது. ³⁶ அசரீரி முடிந்ததும் இயேசு மட்டுமே அங்கிருந்தார். பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோர் எதுவும் பேசவில்லை. அவர்கள் பார்த்தவற்றைக் குறித்து ஒருவருக்கும் தெரிவிக்கவில்லை.

சிறுவன் குணமாக்கப்படுதல்

(மத்தேயு 17:14-18; மாற்கு 9:14-27)

³⁷ மறுநாள் மலையிலிருந்து இயேசு, பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோர் இறங்கி வந்தனர். ³⁸ ஒரு பெரிய கூட்டம் இயேசுவை சந்தித்தது. அக்கூட்டத்தில் ஒருவன் இயேசுவை நோக்கி, “போதகரே! தயவுசெய்து வந்து என் மகனைப் பாருங்கள். அவன் எனக்கு ஒரே மகன். ³⁹ பிசாசிடம் இருந்து ஒரு அசுத்த ஆவி என் மகனைப் பற்றிக் கொள்ளும்போது அவன் கத்துகிறான். அவன் தனது நிலையை இழக்கும் போது வாயிலிருந்து நுரை தள்ளுகிறது. அசுத்த ஆவி அவனைக் காயப்படுத்தி, அவனை எப்போதும் விடாமல் துன்புறுத்துகிறது. ⁴⁰ உங்கள் சீஷர்களிடம் என் மகனை விட்டு அந்த அசுத்த ஆவி நீங்குமாறு செய்யக் கொஞ்சினேன். அவர்களால் அதைச் செய்ய முடியவில்லை” என்று உரக்கக் கூறினான்.

⁴¹ இயேசு, “இப்போது வாழும் மக்களாகிய உங்களுக்கு விசுவாசமில்லை. உங்கள் வாழ்க்கை தவறானதாகக் காணப்படுகிறது. எத்தனை காலம் நான் உங்களோடு தங்கியும், உங்களைப் பொறுத்துக்கொண்டு இருக்கட்டும்?” என்று பதிலளித்தார். பின்பு அம் மனிதனை நோக்கி, “உனது மகனை இங்கே கொண்டு வா” என்றார். ⁴² அந்தப் பையன் வந்து கொண்டிருக்கும் போது அசுத்த ஆவி அவனைக் கீழே தள்ளிற்று. அந்தப் பையன் தனது நிலையையிழந்து நடுங்கிக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் இயேசு அந்த அசுத்த ஆவி அவனைவிட்டு வெளியேற சண்டிப்புடன் கட்டளையிட்டார். அப்பையன் நலம் பெற்றான்.

இயேசு பையனைத் தந்தையிடம் ஒப்படைத்தார். ⁴³தேவனின் மகத்துவத்தையும் பெருமையையும் கண்டு எல்லா மக்களும் ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள்.

தன் மரணத்தைப் பற்றிப் பேசுதல்

(மத்தேயு 17:22-23; மாற்கு 9:30-32)

இயேசு செய்த எல்லா செயல்களையும் கண்டு இன்னும் மக்கள் மிகுந்த ஆச்சரியமுற்றனர். இயேசு தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களை நோக்கி, ⁴⁴“நான் உங்களுக்கு இப்போது கூறப் போகிற செய்திகளை மறவாதீர்கள். மனித குமாரன் சில மனிதர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொடுக்கப்படுவார்” என்றார். ⁴⁵ஆனால் அவர்களோ அவர் கூறியதன் பொருளை உணர்ந்து கொள்ளவில்லை. அவர்கள் புரிந்து கொள்ளாதபடி அதன் பொருள் அவர்களுக்கு மறைமுகமானதாய் இருந்தது. அவர்களோ இயேசு கூறியதன் பொருளைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளப் பயந்தார்கள்.

முக்கியமானவர் யார்?

(மத்தேயு 18:1-5; மாற்கு 9:33-37)

⁴⁶இயேசுவின் சீஷர்கள் தமக்குள் மிகவும் முக்கியமானவர் யார் என்பதைக் குறித்து விவாதிக்கத் தொடங்கினார்கள். ⁴⁷அவர்கள் என் எண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை இயேசு அறிந்திருந்தார். எனவே இயேசு ஒரு சிறிய குழந்தையை எடுத்துத் தன்னருகே, அதனை நிறுத்தினார். ⁴⁸பின்பு தனது சீஷர்களை நோக்கி, “என் பெயரினால் ஒருவன் ஒரு சிறிய குழந்தையை இதுபோல ஏற்றுக் கொண்டால் அவன் என்னையும் ஏற்றுக் கொள்கிறான். என்னை ஏற்றுக்கொள்ளும் போது அம்மனிதன் என்னை அனுப்பியவரை (தேவனையும்) ஏற்றுக் கொள்கிறான். உங்களில் மிகவும் தாழ்மையுள்ள மனிதன் எவனோ, அவனே மிகவும் முக்கியமான மனிதன் ஆவான்” என்றார்.

இயேசுவைச் சேர்ந்தவன் யார்?

(மாற்கு 9:38-40)

⁴⁹“குருவே, மனிதர்களை விட்டு வெளியே நும்படியாக உம்முடைய பெயரினால் ஒரு மனிதன் பிசாசுகளை வற்புறுத்திக் கொண்டு இருந்தான். அவன் நம் கூட்டத்தைச் சாராதவனாகையால் அவன் அதைச் செய்யாதபடி நிறுத்த நாங்கள் கூறினோம்” என்றான் யோவான்.

⁵⁰இயேசு யோவானை நோக்கி, “அவனைத் தடுக்காதீர்கள். ஒரு மனிதன் உங்களுக்கு எதிராக இல்லையென்றால் அவன் உங்களைச் சார்ந்தவன்” என்றார்.

ஒரு சமாரிய நகரம்

⁵¹இயேசு உலகை விட்டு பரலோகத்திற்குச் செல்லும் காலம் நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது.

அவர் எருசலேமுக்கு போக முடிவெடுத்தார். ⁵²இயேசு சில மனிதர்களை அவருக்கு முன்பாக அனுப்பினார். இயேசுவுக்கு எல்லாவற்றையும் ஆயத்தம் செய்வதற்காக அம்மனிதர்கள் சமாரியாவிலுள்ள ஒரு நகரை அடைந்தனர்.

⁵³இயேசு எருசலேமுக்குச் செல்ல விரும்பியதால் அந்நகரத்து மக்கள் இயேசுவை வரவேற்க விரும்பவில்லை. ⁵⁴இயேசுவின் சீஷர்களிடம் யாக்கோபும், யோவானும் இதைக் கண்டார்கள். அவர்கள், “ஆண்டவரே,* வானிலிருந்து நெடுப்பு வரவழைத்து, அம்மக்களை நாம்கள் அழிப்பதை விரும்புகிறீர்களா?” என்று கேட்டனர்.

⁵⁵ஆனால் இயேசு திரும்பி அவர்களைக் கண்டித்தார். * ⁵⁶பின்பு இயேசுவும், அவரது சீஷர்களும் மற்றொரு நகரத்துக்குச் சென்றனர்.

இயேசுவைப் பின்பற்றுதல்

(மத்தேயு 8:19-22)

⁵⁷அவர்கள் எல்லாரும் பாதை வழியாகப் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தனர். ஒருவன் இயேசுவை நோக்கி, “எந்த இடத்துக்கு நீங்கள் சென்றாலும் நான் உங்களைப் பின்பற்றி வருவேன்” என்றான்.

⁵⁸இயேசு பதிலாக, “நீங்கள் வசிப்பதற்குக் குழிகள் உண்டு. பறவைகள் வசிப்பதற்குக் கூடுகள் உண்டு. ஆனால் மனித குமாரன் தனது தலையைச் சாய்ப்பதற்குக்கூட எந்த இடமும் இல்லை” என்று கூறினார். ⁵⁹இயேசு இன்னொரு மனிதனை நோக்கி, “என்னைப் பின்பற்றி வா” என்றார்.

ஆனால் அம்மனிதன், “ஆண்டவரே, நான் போய் முதலில் என்னுடைய தந்தையை அடக்கம் செய்த பின்னர் வருவேன்” என்றான்.

⁶⁰ஆனால் இயேசு அவனை நோக்கி, “மரித்த மக்கள் அவர்களுக்குச் சொந்தமான மரித்தோரைப் புதைக்கட்டும். நீ போய் தேவனின் இராஜ்யத்தைப் பற்றிக் கூற வேண்டும்” என்றார்.

⁶¹மற்றொரு மனிதன், “ஆண்டவரே, நான் உம்மை பின்பற்றுவேன். ஆனால் நான் போய் முதலில் என் குடும்பத்தாரிடம் விடைபெற்று வருவேன்” என்றான்.

⁶²இயேசு, “ஒருவன் வயலை உழ ஆரம்பித்துப் பின்னோக்கி பார்த்தால் அவன் தேவனின் இராஜ்யத்துக்குத் தன்னை ஆயத்தப்படுத்தாதவன் ஆவான்” என்றார்.

வாக்கியம் 54 சில சிறுக்க பிரதிகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது: “எவியா செய்தது போல.”

வாக்கியம் 55 சில சிறுக்க பிரதிகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது: “அதற்கு இயேசு, நீங்கள் எப்படியும் ஆவியை பெற்றீர்கள் என்று உங்களுக்கு தெரியவில்லை. மனிதகுமாரன் மனிதர்களின் ஆத்துமாவை அழிப்பதற்கல்ல, அவற்றைக் காப்பாற்றுவதற்கே வந்துள்ளார்.”

10 எழுபத்திரண்டு பேரை அனுப்புதல்
இதன் பின்பு இயேசு கூடுதலாக எழுபத்திரண்டு* மனிதர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார். இரண்டு இரண்டு பேராக இயேசு அவர்களை அனுப்பினார். தான் போக விரும்பிய ஒவ்வொரு நகருக்கும், இடத்துக்கும் தனக்கு முன்பாக அவர்களை அனுப்பினார். ²இயேசு அவர்களுக்கு, “அறுவடைக்கு மிக அதிகமான மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். அறுவடை செய்வதற்கு உதவியாக மிகக் குறைவான வேலையாட்களே உள்ளனர். தேவன் அறுவடைக்கு (மக்களுக்கு) எஜமானர். அறுவடை செய்வதற்கு ஏற்ற அதிகமான வேலைக் காரர்களை அனுப்பும் படியாக தேவனிடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். ³நீங்கள் இப்போது போகலாம். ஆனால் கேளுங்கள். நான் உங்களை அனுப்புகிறேன். நீங்கள் ஒநாய்களுக்கு நடுவில் சிக்கிய ஆடுகளைப் போல காணப்படுவீர்கள். ⁴பண்ப்பையையோ, பையையோ, காலணிகளையோ எடுத்துச் செல்லாதீர்கள். வழியிலே மக்களோடு பேசுவதற்காக நிற்சாதீர்கள். ⁵ஒரு வீட்டினுள் நுழையும் முன்பே, “இவ்வீட்டில் அமைதி நிலவட்டும்” என்று வாழ்த்துங்கள். ⁶அமைதிக்கு தகுதியுள்ள மனிதன் அங்கு வாழ்ந்தால், உங்கள் சமாதானத்தின் ஆசி அவனோடு தங்கட்டும். அமைதிக்கு தகுதியற்ற மனிதன் அங்கிருந்தால், உங்கள் சமாதானத்தின் ஆசி உங்களுக்கே திரும்பட்டும். ⁷அமைதியான வீட்டில் தங்குங்கள். அவ்வீட்டினுள்ள மக்கள் தரும் உணவை உண்டு. பானத்தைப் பருகுங்கள். ஒரு வேலைக்காரனுக்குச் சம்பளம் தரப்பட வேண்டும். இன்னொரு வீட்டில் தங்கும் பொருட்டு அந்த வீட்டை விட்டுச் செல்லாதீர்கள். ⁸ஒரு நகரத்தில் நுழையும்போது அங்குள்ள மக்கள் உங்களை வரவேற்றால் அவர்கள் உங்களை முன்னவக்கும் உணவை சாப்பிடுங்கள். ⁹அங்கு வாழும் நோயுற்ற மக்களைக் குணப்படுத்துங்கள். பின்னர், “தேவனின் இராஜ்யம் உங்களிடம் வந்து கொண்டிருக்கிறது” எனக் கூறுங்கள். ¹⁰ஒரு நகரத்துக்குப் போகும்போது அங்குள்ள மக்கள் உங்களை வரவேற்காவிட்டால், அந்நகரத்தில் உள்ள தெருக்களுக்குச் சென்று, ¹¹“எங்கள் கால்களில் பட்டிருக்கும் உங்கள் நகரத்தின் தூசியைக் கூட உங்களுக்கு எதிராகத் தட்டிவிடுகிறோம். ஆனால் தேவனின் இராஜ்யம் சீக்கிரமாக வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று கூறுங்கள். ¹²நியாயம் தீர்க்கிற நாளில் அந்நகரத்து மக்களுக்குக் கிடைக்கும் தீர்ப்பு, சோதோம் நாட்டு மக்களுக்குக் கிடைத்ததை விடக் கொடுமையானதாக இருக்கும் என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்” என்றார்.

விசுவாசமற்றோருக்கு எச்சரிப்பு
(மத்தேயு 11:20-24)
¹³“கோராசீனே! உனக்குக் கேடு வரும். பெச்சாயிதாவே! உனக்குக் கேடு உண்டாகும். உங்களுக்கு அநேக அற்புதங்களைச் செய்தேன். தீருவிலும், சீதோனிலும்* அந் அற்புதங்களைச் செய்திருந்தால் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அப்பட்டனங்களின் மக்கள் தங்கும் வாழ்வை மாற்றி, பாவம் செய்வதை விட்டு விட்டிருப்பார்கள். துயரத்தின் ஆடையை உடுத்திக்கொண்டு, சாம்பலைத் தங்கள் மேல் தூவிக்கொண்டு, தங்கள் பாவங்களுக்காக வருந்துவதைக் காண்பித்து இருப்பார்கள். ¹⁴நியாயம் தீர்க்கிற நாளில் தீரு, சீதோன் ஆகிய இடங்களைக் காட்டிலும் உங்கள் நிலைமோசமாய் இருக்கும். ¹⁵கப்பர்நகும் நகரமே, நீ பரலோகத்திற்கு நோக எழுப்பப்படுவாயா? இல்லை, மரணத்துக்குரிய இடத்திற்கு நோக நீ வீசி எறியப்படுவாய். ¹⁶ஒருவன் நீங்கள் கூறுவதைக் கேட்கும் போது அவன் உண்மையாகவே எனக்குச் செவியாக்கிறான். ஆனால் ஒருவன் என்னை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தால் அவன் என்னை அனுப்பியவராகிய தேவனை ஏற்க மறுக்கிறான்” என்றார்.

சாத்தான் விழுதல்
¹⁷எழுபத்திரண்டு மனிதர்களும் தங்கள் பயணத்தை முடித்துத் திரும்பியபோது மிக்க மகிழ்வோடு காணப்பட்டார்கள். அவர்கள், “ஆண்டவரே, உங்கள் பெயரைக் கூறியபோது பிசாசுகள் கூட உங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தன” என்றார்கள். ¹⁸அம்மனிதர்களை நோக்கி இயேசு, “வானிலிருந்து மின்னலைப் போன்று சாத்தான் விழுவதை நான் கண்டேன். ¹⁹கேளுங்கள். பாம்புகளையும், தேள்களையும் மிதிக்கிற வல்லமையை நான் உங்களுக்குக் கொடுத்தேன். பகைவனின் (பிசாசின்) வல்லமையைக் காட்டிலும் மிகுந்த வல்லமை உங்களுக்குக் கொடுத்தேன். உங்களை எதுவும் காயப்படுத்துவதில்லை. ²⁰ஆம், ஆவிகள் உங்களுக்குக் கீழ்ப்படிகின்றன. மகிழ்ச்சியாக இருங்கள். ஏன், உங்களுக்கு இந்த வல்லமை இருப்பதால் அல்ல, உங்கள் பெயர்கள் பரலோகத்தில் எழுதப்பட்டிருப்பதால் சந்தோஷப்படுங்கள்” என்று கூறினார்.

இயேசுவின் பிரார்த்தனை
(மத்தேயு 11:25-27; 13:16-17)

²¹அப்போது பரிசுத்த ஆவியானவர் இயேசுவை மிகுந்த மகிழ்ச்சிக்கு உள்ளாக்கினார்.

எழுபத்திரண்டு ஓர்க்கா சவிசேஷத்தின் சில சிறேக்க பிரதிகளில் எழுபது என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

கோராசீன் பெச்சாயிதா சலிலேயா ஏரியின் அருகில் உள்ள நகரங்கள். இங்கே இயேசு மக்களுக்குப் பிரசங்கம் செய்தார்.
தீருவிலும் சீதோனிலும் மிகவும் தீய மனிதர்கள் வாழ்ந்த நகரங்கள்.

இயேசு: “பிதாவே, வானத்துக்கும் பூமிக்கும் ஆண்டவரே! உங்களுக்கு நன்றி. ஞானிகளிடமிருந்தும், அறிவுமிக்கவர்களிடமிருந்தும் இக்காரியங்களை நீங்கள் மறைத்ததால் உங்களை வாழ்த்துகிறேன். ஆனால் சிறு குழந்தைகளைப் போன்ற மக்களுக்கு இச்செயல்களை நீர் காட்டியுள்ளீர். ஆம், பிதாவே, நீர் உண்மையாகவே இதைச் செய்ய விரும்பியதால் இதனைச் செய்துள்ளீர்கள்.

22“எனக்கு எல்லாவற்றையும் என் பிதா தந்துள்ளார். மகன் யார் என்பது பிதாவைத் தவிர வேறு எவருக்கும் தெரியாது. பிதா யார் என்பதை மகன் மட்டுமே அறிவார். மகன் அதனைத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு தேர்ந்தெடுக்கும் மக்கள் மட்டுமே தந்தையைப் பற்றி அறிந்து கொள்வார்கள்” என்றார்.

23பின் இயேசு சீஷர்களை நோக்கித் திரும்பினார். அவர்கள் அவரோடு தனித்திருந்தார்கள். இயேசு, “நீங்கள் இப்போது பார்க்கிற செயல்களைக் காணும்படியாக ஆசீர்வதிக்கப் பட்டுள்ளீர்கள். 24நீங்கள் இப்போது பார்க்கிற காரியங்களைக் காணவேண்டுமென்று பல தீர்க்கதரிசிகளும், மன்னர்களும் விரும்பினார்கள் என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் இக்காரியங்களைப் பார்க்கவில்லை. நீங்கள் இப்போது கேட்கிற செய்திகளைக் கேட்கவேண்டுமென்று பல தீர்க்கதரிசிகளும், அரசர்களும் விரும்பினார்கள். ஆனால் அவர்கள் இச்செய்திகளைக் கேட்கவில்லை” என்றார்.

நல்ல சமாரியன்

25நியாயசாஸ்திரி ஒருவன் எழுந்து நின்றான். அவன் இயேசுவைச் சோதிக்க முயன்று கொண்டிருந்தான். அவன், “போதகரே, நீக்கிய மான வாழ்வு பெற நான் என்ன செய்யவேண்டும்?” என்று கேட்டான்.

26அவனை நோக்கி இயேசு, “சட்டத்தில் என்ன எழுதப்பட்டுள்ளது? அங்கு எதை நீ வாசிக்கிறாய்?” என்றார்.

27அம்மனிதன், “உனது தேவனாகிய கர்த்தரை நேசிப்பாயாக. உன் முழு நெஞ்சத்தோடும், உன் முழு ஆத்துமாவோடும், உன் முழு வல்லமையோடும் உன் முழு மனதோடும் அவரை நேசிக்கவேண்டும்”* என்றும், மேலும், “நீ உன்னை நேசிப்பதுபோலவே பிறரிடமும், அன்பு காட்டவேண்டும்”* என்றும் எழுதப்பட்டுள்ளது என பதிலுரைத்தான்.

28இயேசு அவனை நோக்கி, “உன் பதில் சரியானது. இதைச் செய்தால் நீக்கிய வாழ்வை பெறுவாய்” என்றார்.

29அம்மனிதன் தான் வாழ்ந்து வரும் முறையே சரியானது என நிரூபிக்க விரும்பினான். எனவே அவன் இயேசுவிடம், “நான்

நேசிக்க வேண்டிய பிறமக்கள் யார்?” என்று கேட்டான்.

30அக்கேள்விக்குப் பதிலாக இயேசு: “ஒரு மனிதன் எருசலேமில் இருந்து எரிகோ விற்குப் பாதை வழியாய்ப் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தான். சில திருபடிகள் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். அவர்கள் அவனது ஆடையைக் கிழித்து அவனை அடித்தார்கள். அம்மனிதனைத் தரையில் வீழ்த்திவிட்டு அத் திருபடிகள் அங்கிருந்து சென்றார்கள். அவன் இறக்கும் தருவாயில் கிடந்தான். 31ஒரு யூத ஆசாரியன் அவ்வழியாகச் சென்று கொண்டிருந்தான். அவன் அம்மனிதனைக் கண்ட போதும் அவனுக்கு உதவும் பொருட்டு நிற்கவில்லை. அங்கிருந்து போய்விட்டான். 32அடுத்ததாக, ஒரு லேவியன்* அவ்வழியாக வந்தான். லேவியன் காயமுற்ற மனிதனைக் கண்டான். அவன் பக்கமாய் கடந்து சென்றான். ஆனால் அவனும் அவனுக்கு உதவும் பொருட்டு நிற்கவில்லை. அங்கிருந்து போய்விட்டான். 33பின்னர் ஒரு சமாரியன் அவ்வழியாகப் பயணம் செய்தான். காயப்பட்ட மனிதன் கிடந்த இடத்துக்கு வந்தான். சமாரியன் அம்மனிதனைப் பார்க்கான். காயமுற்ற மனிதனுக்காகக் கருணை கொண்டான். 34சமாரியன் அவனிடம் சென்று ஓலிவ எண்ணெயையும் திராட்சை இரசத்தையும் காயங்களில் ஊற்றினான். அம்மனிதனின் காயங்களைத் துணியால் சுற்றினான். சமாரியனிடம் ஒரு சுழுவை இரந்தது. அவன் காயமுற்ற மனிதனை அக்கழுவையின் மேல் ஏற்றி, ஒரு விடுதிக்கு அழைத்து வந்தான். அங்கு சமாரியன் அம்மனிதனைக் கவனித்தான். 35மறுநாள் இரண்டு வெள்ளிப் பணத்தை எடுத்து விடுதியில் வேலைசெய்த மனிதனிடம் கொடுத்தான். சமாரியன் அவனிடம், “காயமுற்ற இம்மனிதனைக் கவனித்துக்கொள். அதிகப்பணம் செலவானால் நான் திரும்ப வரும்போது அதனை உனக்குக் கொடுப்பேன்” என்றான்.

36பின்பு இயேசு, “இந்த மூன்று பேரிலும் சர்வரால் காயமுற்ற மனிதனுக்கு அன்பு காட்டியவன் யார் என்று நீ எண்ணுகின்றாய்?” என்றார்.

37நியாயசாஸ்திரி, “அவனுக்கு உதவியவன்தான்” என்று பதில் சொன்னான்.

இயேசு அவனிடம், “நீயும் சென்று பிறருக்கு அவ்வாறே செய்” என்றார்.

மரியாளும் மார்க்காளும்

38இயேசுவும், அவரது சீஷர்களும் பயணம் செய்கையில் இயேசு ஓர் ஊருக்குள் நுழைந்தார். மார்க்காளர் என்ற பெயருள்ள பெண் இயேசுவைத் தனது வீட்டில் தங்குவதற்கு

உனது ... நேசிக்கவேண்டும் யாத். 6:5.

உனது ... காட்டவேண்டும் லேவி. 19:18.

லேவியன் லேவி வம்சத்தில் தோன்றியவன். லேவியர்கள் யூத ஆசாரியர்களுக்குக் ஆலயத்தில் உதவி செய்பவர்கள்.

அனுமதித்தாள். ³⁹மார்த்தாளின் சகோதரியின் பெயர் மரியாள். மரியாள் இயேசுவின் பாதத் தருகே அமர்ந்து அவரது போதனைகளை கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள். அவளது சகோதரி மார்த்தாள் வீட்டு வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தாள். ⁴⁰மிருகியான வேலைகளைத் தானே செய்து கொண்டிருந்ததால் மார்த்தாள் எரிச்சலடைந்தாள். அவள் உள்ளே சென்று, “ஆண்டவரே வீட்டு வேலைகள் எல்லாவற்றையும் நானே தனிமையாகச் செய்வதற்கு என் சகோதரி என்னை விட்டு எவத்திருப்பதை நீர் கவனிக்கவில்லையா? எனக்கு உதவும்படியாக அவளுக்குக் கூறுங்கள்” என்றாள்.

⁴¹ஆனால் கர்த்தர் அவளுக்குப் பதில் சொல்லும் விதத்தில், “மார்த்தாளே மார்த்தாளே நீ பலவகையான காரியங்களைக் குறித்து கவலைப்பட்டு, மனதைக் குழப்பிக் கொள்கிறாய். ⁴²ஓரே ஒரு காரியம் முக்கியமானது. மரியாள் மிகச் சிறந்த ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டாள். அது அவளிடமிருந்து ஒருபோதும் எடுக்கப்படமாட்டாது” என்றார்.

பிராத்தனை பற்றிய போதனை

(மத்தேயு 6:9-15; 7:7-11)

11 ஒருமுறை இயேசு ஓரிடத்தில் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருந்தார். இயேசு பிரார்த்தனையை முடித்தபோது இயேசுவின் சீஷர்களில் ஒருவன் அவரை நோக்கி, “யோவான் தன் சீஷர்களுக்கு பிரார்த்தனை செய்வது எவ்வாறு என்று கற்பித்தான். ஆண்டவரே எங்களுக்குப் பிரார்த்தனை செய்ய நீர் கற்றுக்கொடும்” என்றான்.

²இயேசு சீஷரை நோக்கி, “பிரார்த்தனை செய்யும்போது, இவ்விதமாய் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்.

¹பிதாவே, உமது பெயர் என்றென்றும் பரிசுத்தமாயிருக்க பிரார்த்திக்கிறோம். உமது இராஜ்யம் ஏற்படவும், பரலோகத்தைப் போலவே பூமியிலும் நீர் விரும்பியவை நடைபெறவும் பிரார்த்திக்கிறோம்.

³ ஒவ்வொரு நாளும் எங்களுக்குத் தேவையான உணவை எங்களுக்கு அளிப்பீராக.

⁴ மற்றவர் செய்கிற குற்றங்களை நாங்கள் மன்னிக்கிறது போலவே, எங்கள் குற்றங்களை மன்னியும், எங்களை சோதனைக்கு உள்ளாக்காமல், பிசாமிருந்து காப்பாற்றும்”

என்றார்.

தொடர்ந்து கேட்டல்

⁵⁻⁶பின்பு இயேசு அவர்களை நோக்கி, “உங்களில் ஒருவன் உங்கள் நண்பனின் வீட்டுக்கு இரவில் வெகு நேரம் கழித்துச் செல்கிறீர்கள்

என்று வைத்துக் கொள்வோம். நீங்கள் அவனை நோக்கி, ‘இந்த ஊருக்குள் என் நண்பன் ஒருவன் என்னைச் சந்திக்க வந்திருக்கிறான். ஆனால் அவனுக்கு உண்பதற்காகக் கொடுக்க என்னிடம் ஒன்றும் இல்லை. தயவுசெய்து மூன்று அப்பங்களைக் கொடுங்கள்’ என்கிறீர்கள். ⁷வீட்டின் உள்ளிருக்கும் உங்கள் நண்பன் பதிலாக, ‘போய்விடுங்கள்! என்னைத் தொல்லைப்படுத்தாதீர்கள். சுவை ஏற்கெனவே மூடப்பட்டிருக்கிறது. என் குழந்தைகளும், நானும் படுக்கையில் படுத்திருக்கிறோம். நான் எழுந்து உங்களுக்கு இப்போது அப்பத்தைக் கொடுக்கமுடியாது’ என்கிறான். ⁸உங்கள் நட்பு ஒருவேளை அவன் எழுந்து அப்பத்தை எடுத்துக் கொடுப்பதற்குப் போதுமானதாக இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் நீங்கள் தொடர்ந்து கேட்டுக்கொண்டே இருந்தால் அவன் கண்டிப்பாக எடுத்து உங்களுக்கு வேண்டியதைக் கொடுப்பான், என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். ⁹எனவே, நான் உங்களுக்குச் சொல்வதாவது, தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருங்கள். தேவன் உங்களுக்குக் கொடுப்பார். தேடிக்கொண்டே இருங்கள். நீங்கள் தேடியதைக் கண்டடைவீர்கள். தொடர்ந்து தட்டிக் கொண்டே இருங்கள். சுவை உங்களுக்காகத் திறக்கப்படும். ¹⁰ஆம், ஒரு மனிதன் தொடர்ந்து கேட்டால் அவன் பெற்றுக் கொள்வான். ஒரு மனிதன் தொடர்ந்து தேடினால் அவன் தேடியதை அடைவான். ஒரு மனிதன் தொடர்ந்து தட்டினால் சுவை அவனுக்காகத் திறக்கப்படும். ¹¹உங்களில் யாருக்காவது மகன் முடக்கிறானா? உங்கள் மகன் உங்களிடம் மீனைக் கேட்டால் நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்? எந்தத் தந்தையாவது தன் மகனுக்கு பாம்பைக் கொடுப்பானா? இல்லை. அவனுக்கு மீனைக் கொடுப்பீர்கள். ¹²உங்கள் மகன் முட்டையைக் கேட்டால் அவனுக்குத் தேளைக் கொடுப்பீர்களா? இல்லை. ¹³நீங்கள் பொல்லாதவர்கள். ஆனால் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல்லவற்றைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை அறிவீர்கள். எனவே தன்னிடம் கேட்கின்ற மக்களுக்குப் பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதை பரலோகப் பிதா நிச்சயமாய் அறிவார்” என்றார்.

இயேசுவின் வல்லமை

(மத்தேயு 12:22-30 மாற்கு 3:20-27)

¹⁴ஊமையான ஒரு மனிதனிடமிருந்து ஒரு பிசாசை ஒருமுறை இயேசு துரத்திக் கொண்டிருந்தார். பிசாசு வெளிவந்தபோது, அந்த மனிதனால் பேசமுடிந்தது. மக்கள் வியப்படைந்தனர். ¹⁵ஆனால் சிலர் “பெயல்செபூலின் (பிசாசின்) ஆற்றலை இயேசு பயன்படுத்தி, பிசாசுகளைத் துரத்திவிடுகிறார். அசுத்த ஆவிகளுக்குத் தலைவன் பெயல்செபூல்” என்றனர்.

¹⁶பிறரும் இயேசுவைச் சோதிக்க விரும்பினர். வானத்திலிருந்து ஒரு அடையாளம்

தைக் காட்டும்படியாக இயேசுவைக் கேட்டனர். ¹⁷அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருந்த நினைவுகளை இயேசு அறிந்திருந்தார். எனவே இயேசு மக்களை நோக்கி, “தனக்குள் ஒன்றாகக்கொன்று எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கிற எந்த இராஜ்யமும் உடையது சிதறும். தனக்குள் சண்டை இருக்கிற எந்தக்கூடும்படும் பிரிந்து போகும். ¹⁸எனவே சாத்தான் தனக்குள் சண்டையிட்டால், அவனது இராஜ்யம் எப்படி நிலைபெறும்? இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் அசுத்த ஆவிகளைத் துரத்துவதற்கு நான் பெயல்செழுவின் ஆற்றலைப் பயன்படுத்துவதாக நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். ¹⁹நான் அசுத்த ஆவிகளைத் துரத்துவதற்குப் பெயல்செழுவின் ஆற்றலைப் பயன்படுத்தினால், உங்களைச் சார்ந்தவர்கள் அசுத்த ஆவிகளை வெளியேற்ற எந்த ஆற்றலைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்? எனவே, உங்களைச் சார்ந்தவர்களே நீங்கள் கூறுவது தவறு என்பதை நிரூபிக்கிறார்கள். ²⁰அசுத்த ஆவிகளைத் துரத்த நான் தேவனுடைய வல்லமையைப் பயன்படுத்துகிறேன். தேவனுடைய இராஜ்யம் உங்களிடம் வந்திருக்கிறது என்பதை இது காட்டுகிறது.

²¹பல ஆயுதங்கள் ஏந்திய ஒரு வலிய மனிதன் தன் சொந்த வீட்டைக் காவல் காக்கும் போது அவன் வீட்டில் உள்ள பொருள்கள் பாதுகாப்பாக இருக்கும். ²²அவனைக் காட்டிலும் வலிய மனிதன் ஒருவன் வந்து அவனைத் தோற்கடிக்கிறான் என்று வைத்துக் கொள்வோம். தனது வீட்டைக்காக்கும் பொருட்டு முதல் மனிதன் வைத்திருந்த ஆயுதங்களை வலிய மனிதன் எடுத்துக்கொள்வான். முதல் மனிதனின் பொருள்களைக்கொண்டே வலிய மனிதன் தான் செய்ய நினைப்பதைச் செய்வான்.

²³ஒருவன் என்னோடு இருக்கவில்லை என்றால், அவன் எனக்கு எதிரானவன். என்னோடு வேலை செய்யாதவன் எனக்கு எதிராய்ச் செயல் புரிகின்றான்.

வெறுமையான மனிதன்

(மத்தேயு 12:43-45)

²⁴பிசாசுக்குரிய அசுத்த ஆவியானது ஒரு மனிதனைவிட்டு வெளியேறும்போது, அந்த ஆவியானது வளாந்தரத்திற்குச் சென்று ஓய்வெடுக்க ஓர் இடம் தேடும். ஆனால் அதற்கு எந்த இடமும் அசுப்படுவதில்லை. எனவே ஆவியானது, ‘நான் விட்டுவந்த மனிதனிடம் திரும்பிச் செல்வேன்’ என்று கூறும். ²⁵ஆவியானது மீண்டும் அவனிடம் வரும்போது, தனது வீடு சுத்தமானதாகவும் அழகானதாகவும் இருப்பதைக் காணும். ²⁶அப்போது அந்த அசுத்த ஆவியானது வெளியேபோய் தன்னைக் காட்டிலும் அசுத்த குணம்கொண்ட மேலும் ஏழு ஆவிகளைக் கூடவே அழைத்து வரும். பின்பு எல்லா அசுத்த ஆவிகளும் அவனுள்ளே சென்று வசிக்கும். முன்னே

இருந்ததைக் காட்டிலும் அம்மனிதனுக்கு மிகுந்த தொல்லை உண்டாகும்” என்றார்.

மகிழ்ச்சியுள்ள மனிதர்கள்

²⁷இயேசு இக்காரியங்களைக் கூறியபோது, மக்களிடையே இருந்த ஒரு பெண் பேச ஆரம்பித்தாள். அவள் இயேசுவை நோக்கி, “உங்களைப் பெற்றெடுத்து தன் மாப்பில் பால் ஊட்டிய உங்கள் தாய் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள்” என்றாள்.

²⁸ஆனால் இயேசு, “தேவனுடைய போதனைகளைக் கேட்டு அதற்குக் கீழ்ப்படிசிற மக்களே உண்மையில் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட மனிதர்கள்” என்றார்.

நிரூபித்துக் காட்டுங்கள்

(மத்தேயு 12:38-42; மாற்கு 8:12)

²⁹மக்களின் கூட்டம் பெருகிக்கொண்டே வந்தது, இயேசு சொல்லத் தொடங்கினார். “இன்று வாழும் மக்கள் தீயவர்கள். அவர்கள் தேவனிடமிருந்து அடையாளமாக அற்புதங்களைச் செய்யும்படி கேட்கிறார்கள். யோனாவாக்கு* நடந்த அதிசயமே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஒரே அடையாளமாகும். ³⁰நினிவேயில் வாழ்ந்த மக்களுக்கு யோனா ஓர் அடையாளமாக இருந்தான். மனித குமாரனுக்கும் அதுவே பொருந்தும். இக்காலத்தில் வாழும் மக்களுக்கு மனித குமாரனே ஓர் அடையாளமானவர். ³¹நியாயம் தீர்க்கின்ற நாளில் இன்று வாழும் மக்களோடு தெற்கு தேசங்களின் அரசி எழுந்து நின்று, அவர்கள் செய்வது தவறு எனச் சுட்டிக்காட்டுவாள். ஏனெனில் அந்த அரசி சாலமோனின் ஞானமான போதனைகளைக் கேட்பதற்காகத் தொலை தூரத்தில் இருந்து வந்தவள். ஆனால், நான் சாலமோனைக் காட்டிலும் மேலானவர் என்பதை உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். ³²நியாயம் தீர்க்கிற நாளில் இன்று வாழும் மக்களோடு நினிவேயின் மக்கள் எழுந்து நின்று, நீங்கள் தவறுடையவர்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவார்கள். ஏனெனில் அம்மக்களுக்கு யோனா போதித்தபோது, அவர்கள் தம் இதயத்தையும் வாழ்க்கையையும் மாற்றிக்கொண்டார்கள் ஆனால் நான் யோனாவைக் காட்டிலும் மேலானவர் என்பதை உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.

உலகின் ஒளி நீங்கள்

(மத்தேயு 5:15; 6:22-23)

³³யாரும் பாத்திரத்தை விளக்கின் மேல்கவிழ்த்து வைப்பதோ, விளக்கை மறைத்து வைப்பதோ இல்லை. அதற்குப் பதிலாக விளக்கை விளக்குத்தண்டின்மீது வைத்து உள்ளே

யோனா பழைய ஏற்பாட்டுக்கால தீர்க்கதரிசி. மீனின் வயிறுக்குள் 3 நாள் இருந்து மீண்டும் உயிரோடு வெளியே வந்தவன். இயேசுவும் கல்லறைக்குள் மூன்று நாட்கள் இருந்து உயிரோடு வந்தது போன்றது அது.

வருபவர் பார்க்கும்படியாக ஏற்றிவைப்பார்
சார்.

³⁴உங்கள் சரீரத்திற்கு உங்கள் கண்ணே
விளக்காக இருக்கிறது. உங்கள் கண்கள் நன்
றாக இருந்தால், உங்கள் சரீரமும் ஒளி உடை
யதாக இருக்கும், உங்கள் கண்கள் கெட்டவை
யாக இருந்தால், உங்கள் சரீரமும் இருள் நிரம்
பக் காணப்படும். ³⁵எனவே சவனமாக இருங்
கள். உங்களில் இருக்கும் ஒளி இருளாகாதபடி
பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். ³⁶உங்கள் முழு சரீர
மும் ஒளி வீசி எந்தப் பகுதியும் இருளாகாதபடி
இருந்தால் நீங்கள் மின்னலைப்போல ஒளி
வீசுவீர்கள்” என்றார்.

பரிசேயரை இயேசு விமர்சித்தல்

(மத்தேயு 23:1-36; மாற்கு 12:38-40;

லூக்கா 20:45-47)

³⁷இயேசு இவற்றையெல்லாம் கூறி முடித்த
பின்பு, பரிசேயர்களில் ஒருவன் அவனோடு
சாப்பிடுமாறு இயேசுவை அழைத்தான். என
வே இயேசு வந்து மேசையருகே அமர்ந்தார். ³⁸இயேசு உணவு உண்டபதற்கு முன்னே கை
களைக் சுழுவாது வந்து அமர்ந்ததைக் கண்ட
பரிசேயன் வியப்படைந்தான். ³⁹இயேசு
அவனை நோக்கி, “பரிசேயர்களாகிய நீங்கள்
பாத்திரத்தையும், குவளையையும் வெளிப்
புறத்தில் சுத்தமாக்கக் கழுவுகின்றீர்கள். ஆனால்
உட்புறத்தில் பிறரை ஏமாற்றிக் தீமை செய்யும்
காரியங்களால் நிரம்பி இருக்கின்றீர்கள். ⁴⁰நீங்கள் மூடர்கள். வெளிப் புறத்தை உண்டாக்கி
யவரே (தேவனே) உள்புறத்தையும் உண்
டாக்கி உள்ளார். ⁴¹உங்கள் பாத்திரங்களிலும்
குவளகளிலும் இருப்பவற்றை தேவைப்படு
கின்ற மக்களுக்குக் கொடுங்கள். அப்போது
நீங்கள் முற்றிலும் சுத்தமானவர்களாக இருப்
பீர்கள்.

⁴²பரிசேயரே, உங்கள் நிலை மோச
மானதாக இருக்கும். உங்களுக்குச் சொந்தமா
னவற்றில், உங்கள் தோட்டத்தின் சகல விளை
பொருள்களில் புதினா, மரிக்கொழுந்து முதலா
னவற்றில் கூட பத்தில் ஒரு பாகத்தைத் தேவ
னுக்குக் கொடுக்கின்றீர்கள். ஆனால் பிறரிடம்
நியாயமாக நடந்து கொள்வதையும் தேவனை
நேசிப்பதையும் மறந்து விடுகின்றீர்கள். இவற்
றை நீங்கள் கண்டிப்பாகச் செய்தல்வேண்டும்.
கூடவே, பத்தில் ஒரு பாகம் கொடுப்பது
போன்ற காரியங்களையும் தொடர்ந்து செய்து
வருதல்வேண்டும். ⁴³பரிசேயரே, உங்கள்
நிலை மோசமானதாக இருக்கும். ஜெப
ஆலயங்களில் மிக முக்கியமான இடத்தில் வீற்
றிருப்பதை நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள். சந்தை
இடங்களில் மக்கள் உங்களுக்கு மரியாதை
செலுத்த வேண்டுமென விரும்புகிறீர்கள். ⁴⁴நீங்
கள் மறைக்கப்பட்ட கல்வறைகளைப் போல
இருப்பதால் அது உங்களுக்கு மோசமானதாக
இருக்கும். அதை அறியாமல் மக்கள் அவற்றின்
மீது நடந்து செல்வார்கள்” என்றார்.

யூத போதகர்களுக்குப் போதனை

⁴⁵வேதபாரகர்களில் ஒருவன் இயேசுவை
நோக்கி, “போதகரே, பரிசேயரைக் குறித்து
இக்காரியங்களை நீங்கள் சொல்லும்போது,
எங்களையும் விமர்சிக்கிறீர்” என்றான்.

⁴⁶அவனுக்குப் பதிலாக இயேசு, “வேதபார
கரே, உங்கள் நிலைமை மோசமானதாக இருக்
ப்க். மக்கள் கீழ்ப்படிய இயலாத வகையில்
கடுமையான விகிதளை விகித்கிறீர்கள். மற்ற
மக்கள் அவ்விகித்களுக்குக் கட்டுப்படுமாறு
அவர்களைக் கட்டாயப் படுத்துகின்றீர்கள்.
ஆனால் நீங்களோ அவ்விகித்களைப் பின்பற்ற
வதற்கு முயன்று கூடப் பார்ப்பதில்லை. ⁴⁷தீர்க்கதரிசிகளுக்கு நிலைவுச்சின்னங்களைக்
கட்டுவதால் உங்கள் நிலை மோசமானதாக
இருக்கும். அதே தீர்க்கதரிசிகளை உங்கள்
முன்னோர்கள் கொன்றார்களே. ⁴⁸உங்கள் முன்
னோர் செய்ததை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதாக
எல்லா மக்களிடமும் காட்டிக் கொள்கிறீர்கள்.
அவர்கள் தீர்க்கதரிசிகளைக் கொன்றார்கள்,
அவர்களுக்கு நீங்கள் நிலைவுச்சின்னங்களை
எழுப்புகின்றீர்கள்! ⁴⁹எனவே தேவனின் சூரான
மானது, ‘நான் தீர்க்கதரிசிகளையும், சீஷர்
களையும், அவர்களிடம் அனுப்புவேன். தீய
மனிதரால் தீர்க்கதரிசிகளிலும் சீஷர்களிலும்
சிலர் கொல்லப்படுவார்கள். வேறு சிலர்
தன்புறுத்தப்படுவார்கள்’ என்று உரைத்தார். ⁵⁰உலகம் தோன்றிய காலம் தொடங்கி கொல்
லப்பட்ட எல்லா தீர்க்கதரிசிகளின் மரணத்திற்
காகவும், இன்று வாழும் மக்களாகிய நீங்கள்
தண்டிக்கப்படுவீர்கள். ⁵¹ஆவேலின் மரணத்திற்
காக நீங்கள் தண்டிக்கப்படுவீர்கள். சகரியா
வின் கொலைக்காக நீங்கள் தண்டனை பெறு
வீர்கள். பலிபீடத்திற்கும் ஆலயத்திற்கும் நடு
வில் சகரியா கொல்லப்பட்டான். அவர்கள்
எல்லாருக்காகவும் இன்று வாழும் மக்களா
கிய நீங்கள் தண்டனை பெறுவீர்கள் என்பதை
நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.

⁵²“வேதபாரகரே, உங்களுக்குத் தீமை வரும்.
தேவனைப்பற்றி அறிவதற்குரிய திறவுகோ
லை ஒளித்து வைத்திருக்கிறீர்கள். நீங்களும்
அறிந்து கொள்வதில்லை. பிறர் அறிந்து
கொள்வதையும் தடைசெய்கிறீர்கள்” என்றார்.

⁵³இயேசு அங்கிருந்து சிளம்பும்போது, வேத
பாரகர்களும் பரிசேயர்களும் அவரைத் தொல்
லைப்படுத்த ஆரம்பித்தார்கள். பலவற்றைக்
குறித்த கேள்விகளுக்கு பதில் அளிக்குமாறு
இயேசுவை வற்புறுத்தினார்கள். ⁵⁴இயேசு தவ
றாக ஏதேனும் சொல்ல நேர்ந்தால் அவரைப்
பிடிக்கவும் என வழி காண முயன்று சொண்
டிருந்தார்கள்.

பரிசேயரைப் போல இராதீர்

12 பலலாயிரக் கணக்கான மக்கள் ஒன்
றாகக் கூடி வந்தார்கள். ஒருவரை ஒருவர்
மிதிக்கும் அளவுக்குத் திரளான மக்கள் குழு
மினர். மக்களிடம் பேசும் முன்பு இயேசு தம்

சீஷர்களை நோக்கி, “பரிசேயரின் புளிப்பைக் (தீயதொடர்பை) குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள். அவர்கள் வேஷதாரிகள். 2மறைக்கப்பட்ட அனைத்தும் வெளிப்படும். இரகசியங்கள் வெளிப்படையாக அறிவிக்கப்படும். 3இருளில் கூறுகின்ற செயல்கள் ஒளியில் தெரிவிக்கப்படும். இரகசியமாக அறையில் முணுமுணுக்கிற செயல்கள் வீட்டின் மேலிருந்து உரக்கத் தெரிவிக்கப்படும்” என்றார்.

தேவனுக்கு மட்டுமே அஞ்சுங்கள்

(மத்தேயு 10:28-31)

4பின்பு இயேசு மக்களை நோக்கி, “எனது நண்பர்களே! மக்களுக்கு அஞ்சாதீர்கள், என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்கின்றேன். மக்கள் உங்கள் சரீரத்தை அழிக்கக்கூடும். ஆனால் அதற்கு மேல் உங்களுக்கு அவர்கள் வேறெதையும் செய்யமுடியாது. 5நீங்கள் யாருக்குப் பயப்படவேண்டுமோ அவரை நான் உங்களுக்குக் காட்டுகிறேன். உங்களைக் கொல்வதற்கும் நரசுத்தில் தள்ளுவதற்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர்க்கு (தேவனுக்கு) நீங்கள் பயப்படவேண்டும். ஆம், நீங்கள் பயப்படவேண்டியவர், அவர் மட்டுமே.

6“பறவைகளை விற்கும்போது ஐந்து சிறியவைகள் இரண்டு காசுக்கு மாத்திரமே விலை பெறும். ஆனால், தேவன் அவற்றில் எதையும் மறப்பதில்லை. 7இதற்கும் மேலாக உங்கள் தலையில் இருக்கும் முடியின் எண்ணிக்கையைக்கூட தேவன் அறிவார். பயப்படாதீர்கள். பல பறவைகளைக் காட்டிலும் உங்கள் தகுதி மிகுதியானது.

இயேசுவைக் குறித்து வெட்கப்பாதிர்

(மத்தேயு 10:32-33; 12:32; 10:19-20)

8“நான் உங்களுக்குச் சொல்வதாவது, பிறர் முன்னிலையில் ஒருவன் எழுந்து நின்று என்மீது அவனுக்கு நம்பிக்கை இருப்பதாகக் கூறினால், நானும் அவன் எனக்குரியவன் என்பதைக் கூறுவேன். தேவதூதர்கள் முன்பாக இதைச் சொல்வேன். 9ஆனால் ஒருவன் மக்களுக்கு முன்பாக எழுந்து நின்று என்னை நம்பவில்லை என்று கூறுவானேயானால், அம்மனிதன் எனக்குரியவன் அல்லன். தேவதூதர்களுக்கு முன்னிலையில் நான் இதைக் கூறுவேன்.

10“மனித குமாரனுக்கு எதிராக ஒருவன் எதையேனும் கூறினால், அவன் மன்னிக்கப்படுவான். ஆனால், பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு எதிரானவற்றை ஒருவன் பேசினால் அவன் மன்னிக்கப்படமாட்டான்.

11“ஒரே ஆலயத்தில் தலைவர்களுக்கும், முக்கியமான மனிதர்களுக்கும் முன்பாக, உங்களை கொண்டு வரும்போது நீங்கள் எப்படி தற்காத்துக்கொள்வது அல்லது எதைக் கூறவேண்டும் என்று கலக்கம் அடைய வேண்டாம். 12அந்த வேளையில் பரிசுத்த ஆவியான

வர் நீங்கள் கூற வேண்டியதை உங்களுக்குப் போதிப்பார்” என்றார்.

தன்னைவம் கூடாது

13கூடத்திலிருந்து ஒரு மனிதன் இயேசுவை நோக்கி, “போதகரே, எங்கள் தந்தை இறந்து போனார். தந்தையின் உடைமையை என்னோடு பங்கிட என் தம்பிக்குச் சொல்லுங்கள்” என்றான்.

14ஆனால் இயேசு அவனை நோக்கி, “உங்கள் நடுவில் நியாயாதிபதியாக நான் இருக்க வேண்டும் என்றோ அல்லது உங்கள் தந்தையின் பொருட்களை உங்களுக்கு நான் பிரித்துத் தரவேண்டும் என்றோ யார் கூறியது?” என்று கேட்டார். 15பின்னர் இயேசு அவர்களை நோக்கி, “கவனமாக இருங்கள். எல்லாவகையான சுயநலமிக் செயல்களுக்கும் எதிராக உங்களைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒருவனுக்குச் சொந்தமான பல பொருட்களிலிருந்து ஒருவன் வாழ்வு பெறுவதில்லை” என்றார்.

16பின்பு இயேசு இந்த உவமையைச் சொன்னார்: “நிலத்தின் சொந்தக்காரனான ஒரு செல்வந்தன் இருந்தான். அவன் நிலத்தில் நல்ல விளைச்சல் கிடைத்தது. 17அச்செல்வந்தன் தனக்குள், ‘நான் என்ன செய்வேன்? விளைச்சலை எல்லாம் வைப்பதற்கு இடம் இல்லையே’ என்று எண்ணினான். 18பின்பு அச்செல்வந்தன், ‘நான் செய்ய வேண்டியதை அறிவேன். எனது களஞ்சியங்களை இடித்து விட்டு பெரிய களஞ்சியங்களைக் கட்டுவேன். அவற்றில் கோதுமையையும், நல்ல பொருட்களையும் நிரப்பி வைப்பேன். 19அப்போது நான் எனக்குள் என்னிடம் மிகுதியான அளவில் சேமித்து வைக்கப்பட்ட பொருட்கள் உள்ளன. பல ஆண்டுகளுக்கான பொருட்களைச் சேமித்துள்ளேன். ஓய்வுகொள், உன், குடி, வாழ்க்கையை அனுபவி’ என்று கூறுவேன்’ என்றான். 20ஆனால் தேவன் அவனை நோக்கி, ‘முடனே! இன்று இரவில் நீ மரிப்பாய். உனக்காக வைத்துள்ள பொருட்கள் என்ன ஆகும்? அப்போது அப்பொருட்களைப் பெறுவது யார்?’ என்றார்.

21“தனக்காகவே மட்டும் பொருளைச் சேர்க்கின்ற மனிதனின் நிலை இத்தகையது.

தேவனுடைய பார்வையில் அம்மனிதன் செல்வந்தன் அல்லன்” என்றார் இயேசு.

கவலை வேண்டாம்

(மத்தேயு 6:25-34; 19:21)

22இயேசு சீஷர்களை நோக்கி, “ஆகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், உங்கள் வாழ்வுக்குத் தேவையான உணவைக் குறித்துக் கவலைப்படாதீர்கள். உங்கள் சரீரத்திற்குத் தேவையான உடைகளைக் குறித்துக் கவலைப்படாதீர்கள். 23உணவைக் காட்டிலும் வாழ்க்கை முக்கியமானது. உடைகளைக் காட்டிலும் சரீரம் மிகவும் முக்கியமானது. 24பறவைகளைப்

பாருங்கள். அவை விதைப்பதோ, அறுப்பதோ இல்லை. பறவைகள் வீடுகளிலோ, கள்ளுசியங்களிலோ உணவைச் சேமிப்பது மில்லை. ஆனால் தேவன் அவற்றைப் பாதுகாக்கிறார். நீங்களோ பறவைகளைக் காட்டிலும் மிகவும் உயர்ந்தவர்கள். ²⁵கவலைப்படுவதால் உங்களில் ஒருவனும் உங்கள் வாழ்வின் அளவை நீடிக்க வைக்க முடியாது. ²⁶சிறிய காரியங்களின் உங்களால் செய்ய முடியாவிட்டால் பெரிய காரியங்களைக் குறித்துக் கவலைப்படுவானே? ²⁷காட்டுப் பூக்களைப் பாருங்கள். அவை வளர்வதைக் கவனிப்பீர்கள். அவை தமக்காக உழைப்பதோ, துணிகளை நெய்வதோ சிதையாது. ஆனால் பெரிய செல்வம் மிக்க அரசனான சாலமோன் கூட அப்பூக்களில் ஒன்றைப்போல அழகாக உடுத்தியதில்லை என்பதை உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். ²⁸வயலிலுள்ள புல்லுக்கும் தேவன் அத்தகைய ஆடையை அணிவிக்கிறார். இன்று அந்தப் புல் உயிர்வாழும். நானையோ எரிப்பதற்காக தீயில் வீசப்படும். எனவே தேவன் இன்னும் அசிகமாக உங்களுக்கு உடுத்துவிப்பார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். நம்பிக்கையில் குறைவு படாதீர்கள். ²⁹எதை உண்போம் எதைக் குடிப்போம், என்பதைக் குறித்து எப்போதும் எண்ணாதீர்கள். அதைக் குறித்துக் கவலை படாதீர்கள். ³⁰இவ்வல்லக மக்கள் அனைவரும் அவற்றைப் பெற முயற்சிக்கிறார்கள். அவை உங்களுக்குத் தேவை என உங்கள் தந்தைக்குத் தெரியும். ³¹நீங்கள் விரும்பும் காரியம் தேவனுடைய இராஜ்யமாக இருக்கவேண்டும். அப்போது (உங்களுக்குத் தேவையான) மற்ற எல்லாப் பொருட்களும் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்.”

பணத்தை நம்பாதீர்கள்

³²“சிறு குழுவின்ரே, பயம் கொள்ளாதீர்கள். உங்கள் தந்தை (தேவன்) உங்களுக்கு இராஜ்யத்தைக் கொடுக்க விரும்புகிறார். ³³உங்களிடமிருக்கும் பொருட்களை விற்று, அப்பணத்தைத் தேவைப்படுகிறவர்களுக்குக் கொடுங்கள். இந்த உலகத்தின் செல்வங்கள் நிலைத்திருப்பதில்லை. பரலோகத்தின் பொக்கிஷத்தைப் பெறுங்கள். அந்தப் பொக்கிஷம் என்றும் நிலைத்து நிற்கும். திருடர்கள் பரலோகத்தில் உள்ள பொக்கிஷத்தைத் திருட முடியாது, பூச்சிகள் அதை அழிக்கமுடியாது. ³⁴உங்கள் பொக்கிஷம் எங்கே இருக்கிறதோ, அங்கே உங்கள் இதயமும் இருக்கும்.”

எப்போதும் ஆயத்தமாய் இருங்கள்

(மத்தேயு 24:45-51)

³⁵“ஆயத்தமாய் இருங்கள். எல்லா ஆட்களையும் அணிந்து தீப்பங்களை ஏற்றி வைப்புகள். ³⁶திருமண விருந்திலிருந்து எஜமானர் வீட்டுக்குத் திரும்பி வருவதை எதிர்பார்த்திருக்கும்

திருக்கும் ஊழியர்களைப்போல இருங்கள். எஜமானர் வந்து தட்டுகிறார். அதே தருணத்தில் வேலைக்காரர்கள் எஜமானருக்காக பதவைத் திறக்கிறார்கள். ³⁷எஜமானர் வீட்டுக்கு வந்தவுடன் ஊழியர்கள் தயாராக அவருக்குக் காத்திருந்தபடியால் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள். நான் உங்களுக்கு உண்மையைச் சொல்கிறேன். எஜமானர் வேலைக்குரிய ஆட்களைத் தானே அணிந்து கொண்டு ஊழியர்களை மேசையின் அருகே அமரும்படியாய்ச் சொல்வார். பின்னர், எஜமானரே அவர்களுக்கு உணவைப் பரிமாறுவார். ³⁸அந்த ஊழியர்கள் நள்ளிரவு வரையிலோ இன்னும் அதிகமாகவோ எஜமானருக்காக காத்திருக்க வேண்டியதிருக்கும். ஆனால் எஜமானர் வந்து அந்த ஊழியர்கள் அவருக்காக காத்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது அவர் அதிக மகிழ்ச்சியடைவார். ³⁹இதனை நினைவில் வைத்திருங்கள்: திருடன் வரும் நேரத்தை வீட்டுச் சொந்தக்காரன் அறிந்திருந்தால், வீட்டினுள் திருடன் நுழைய அவன் அனுமதிக்கமாட்டான். ⁴⁰எனவே நீங்களும் ஆயத்தமாக இருத்தல் வேண்டும். மனித குமாரன் நீங்கள் எதிர்பாராத நேரத்தில் வருவார்” என்றார்.

நம்பிக்கையான ஊழியன் யார்

⁴¹“ஆண்டவரே நீங்கள் இந்த உவமையை எங்களுக்காக மட்டுமா அல்லது எல்லா மக்களுக்காகவா கூறினீர்கள்?” என்று பேதுரு கேட்கலானார்.

⁴²அவனுக்குப் பதிலாக கர்த்தர், “யார் ஞானமுள்ள, நம்பிக்கைக்குரிய ஊழியன்? எஜமானர் பிற ஊழியர்களைக் கவனிக்கவும் அவர்களுக்குத் தக்க நேரத்தில் உணவளிக்கும் பொருட்டும் ஒரு ஊழியனை நியமிப்பார். அந்த வேலையைச் செய்யும்படி எஜமானர் நம்புகின்ற ஊழியன் யார்? ⁴³எஜமானர் வந்து அந்த ஊழியன் கொடுக்கப்பட்ட வேலையைச் சரிவர செய்து வருவதைப் பார்க்கும்போது, அந்த ஊழியன் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவான். ⁴⁴நான் உங்களுக்கு உண்மையைச் சொல்கிறேன். எஜமானருக்குச் சொந்தமான எல்லா வற்றையும் கவனிக்கும் பொறுப்பை ஏற்க அந்த ஊழியனை எஜமானர் ஏற்படுத்துவார். ⁴⁵ஆனால் எஜமானர் விரைவில் திரும்பி வரமாட்டார் என்று எண்ணினால் நடப்பதென்ன? அந்த ஊழியன் மற்ற ஊழியர்களை அவர்கள் ஆண்களானாலும், பெண்களானாலும் அடித்துத் துன்புறுத்த ஆசிரியப்பான். அவன் உண்டு, பருசி, மிதமிஞ்சிப் போவான். ⁴⁶அந்த ஊழியனுக்குத் தகவலே தெரியாத போது எஜமானர் வருவார். அந்த ஊழியன் சற்றும் எதிர்பார்த்திராத நேரத்தில் அவர் வருவார். அப்போது அந்த எஜமானர் அந்த ஊழியனைத் தண்டிப்பார். சீழ்ப்படியாத பிற மனிதரோடு இருக்கும்படியாக எஜமானர் அவனையும் அனுப்பிவிடுவார்.”

47“எஜமானர் தன்னிடம் எதிர்பார்த்த வேலை என்ன என்பது அந்த ஊழியனுக்குத் தெரியும். ஆனால் அந்த ஊழியன் அவனது எஜமானர் விரும்பியதைச் செய்ய முயல்வதோ, அதற்குத் தன்னை ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்வதோ இல்லை. எனவே அந்த ஊழியன் அதிகமாகத் தண்டிக்கப்படுவான். 48ஆனால் எஜமானர் தன்னிடம் எதிர்பார்ப்பதை அறிந்துக்கொள்ளாத ஊழியனின் நிலை என்ன? தண்டனைக்குரிய செயல்களை அவன் செய்கிறான். ஆனால் தான் செய்ய வேண்டியதை அறிந்தும் செய்யாத ஊழியனைக் காட்டிலும் அவன் குறைந்த தண்டனையைப் பெறுவான். ஒருவனுக்கு அதிகமாக அளிக்கப்பட்டால் அவனுடைய பொறுப்பும் அதிகரிக்கும். அதிகமாக ஒருவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டால் அவனிடமிருந்து அதிகம் எதிர்பார்க்கப்படும்” என்றார்.

வித்தியாசமான போதனை

(மத்தேயு 10:34-36)

49இயேசு தொடர்ந்து சொன்னார், “உலகத்தில் அக்கினியைக் கொண்டு வருவதற்காக நான் வந்தேன். அது ஏற்கெனவே எரியத் தொடங்கி இருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். 50நான் இன்னொரு ஞானஸ்நானத்தைப் பெற வேண்டும். அது முடியும்வரைக்கும் நான் தொல்லைக்குள்ளானதாக உணர்ச்சிறேன். 51நான் உலகத்தில் அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்காக வந்தேன் என்று எண்ணுகிறீர்களா? இல்லை. நான் உலகில் பிரிவை ஏற்படுத்த வந்தேன். 52இப்போதிலிருந்து, ஐந்து பேருள்ள ஒரு குடும்பத்தில் மூன்று பேர் இருவருக்கு எதிராகவும், இருவர் மூவர்க்கு எதிராகவும் பிரிந்திருப்பார்கள்:

53 தந்தையும் மகனும் பிரிந்திருப்பார்கள். மகன் தந்தையை எதிர்த்து நிற்பான். தந்தை மகனை எதிர்த்து நிற்பான். தாயும் மகனும் பிரிந்திருப்பார்கள். மகன் தாயை எதிர்த்து நிற்பான். தாய் மகனை எதிர்த்து நிற்பான். மாமியாரும் மருமகனும் பிரிந்திருப்பார்கள். மருமகன் மாமியாரை எதிர்த்து நிற்பான். மாமியார் மருமகனை எதிர்த்து நிற்பான்.”

காலத்தை அறியுங்கள்

(மத்தேயு 16:2-3)

54பின்பு இயேசு மக்களை நோக்கி, “மேற்கில் மேகங்கள் பெருகுகையில் நீங்கள் ‘மழைக்குரிய புயல் வந்து கொண்டிருக்கிறது’ என்று உடனே சொல்சிறீர்கள். உடனே மழை பொழிய ஆரம்பிக்கிறது. 55தெற்கிலிருந்து காற்று வரவதை உணர்ந்ததும் நீங்கள், ‘இன்று வெப்பமான நாள்’ என்று சொல்சிறீர்கள். நீங்கள் சொல்வது சரியானதே. 56வேஷுகாரிகளே! காலத்தைப் புரிந்து பூமி மற்றும் வானத்தின் மாற்றங்களுக்குப் பொருள் உரைக்கிறீர்கள்.

இப்போது நடந்து கொண்டிருப்பவற்றை ஏன் உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை?” என்றார்.

பிரச்சனையைத் தீருங்கள்

(மத்தேயு 5:25-26)

57“சரியான ஒன்றைக் குறித்து ஏன் உங்களால் முடிவெடுக்க முடியவில்லை? 58ஒருவன் உங்கள் மீது வழக்குத் தொடுக்கும்போது அதைத் தீர்க்கும் பொருட்டு அவனோடு நீதி மன்றத்துக்குப் போகும்போது, வழியிலேயே அதை தீர்க்குகொள்ள கடினமாக முயற்சி செய்யுங்கள். அந்த வழக்கைத் தீர்த்து கொள்ளாவிட்டால் அவன் நியாயாதிபதியிடம் உங்களை அழைத்துச் செல்லக்கூடும். நியாயாதிபதி உங்களை ஒரு அதிகாரியிடம் ஒப்படைக்க, அவன் உங்களைச் சிறையில் தள்ளக் கூடும். 59அவர்கள் உங்களிடமிருக்கும் கடைசிக்காக வரை அனைத்தையும் எடுக்கிறவரைக்கும் நீங்கள் அங்கிருந்து வெளியே வரப்போவதில்லை” என்றார்.

மனம் மாறுங்கள்

13 அப்போது இயேசுவோடு கூட மக்கள் சிலர் இருந்தனர். கலிலேயாவினுள்ள மக்கள் சிலருக்கு நடந்ததை அவர்கள் இயேசுவுக்குக் கூறினர். அம்மக்கள் தேவனை வழிபட்டுக் கொண்டிருக்கையில் அவர்களைப் பிலாத்து கொன்றான். அவர்கள் தேவனுக்குப் பலியிட்டுக் கொண்டிருந்த மிருகங்களின் இரத்தத்தோடு அங்களின் இரத்தத்தையும் கலந்தான். 2இயேசு, “அந்த மக்களுக்கு இவ்வாறு நேரிட்டதால் கலிலேயாவில் உள்ள மற்ற அனைவரைக் காட்டிலும் அவர்கள் பாவம் செய்தவர்கள் என நினைக்கிறீர்களா? 3இல்லை, அவர்கள் அப்படிப்பட்டவர்கள் இல்லை. ஆனால் நீங்கள் அனைவரும் உங்கள் இதயங்களையும் வாழ்வையும் மாற்றிக் கொள்ளாவிட்டால் அந்த மக்களைப்போல நீங்களும் அழிக்கப்படுவீர்கள். 4சீலோவாமிலே கோபுரம் விழுந்தபோது கொல்லப்பட்ட பதினெட்டுப் பேரின் நிலை என்ன? எருசலேமில் வசிக்கின்ற எல்லாரைக் காட்டிலும் அவர்கள் மிகுந்த பாவம் செய்தவர்கள் என நினைக்கிறீர்களா? 5அவர்கள் அப்படியல்ல. ஆனால் நீங்கள் உங்கள் இதயங்களையும், வாழ்க்கையையும் மாற்றிக்கொள்ளவில்லையெனில், நீங்களும் கூட அழிக்கப்படுவீர்கள் என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்சிறேன்” என்று பதில் கூறினார்.

பயனற்ற மரம்

6இயேசு இந்த உவமையைச் சொன்னார்: “ஒரு மனிதனுக்கு ஓர் அத்தி மரம் இருந்தது. தனது தோட்டத்தில் அம்மரத்தை நட்டுவைத்திருந்தான். மரத்தில் சில பழங்கள் இருக்கிறதா என அம்மனிதன் பார்த்து வந்தான். அவன்

கண்ணில் பழம் எதுவும் படவில்லை. ⁷தோட்டத்தைக் கண்காணித்து வந்த வேலைக்காரன் ஒருவன் அம்மனிதனுக்கு இருந்தான். அம்மனிதன் வேலைக்காரனை நோக்கி, ‘மூன்று ஆண்டுகளாக இந்த மரத்தில் பழங்களுக்காகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் ஒன்றும் என் கண்ணில் படவில்லை. அதை வெட்டி விழ்த்திவிடு. எதற்கு அது நிலத்தைப் பாழ்படுத்த வேண்டும்?’ என்றான். ⁸அதற்கு வேலைக்காரன், ‘எஜமானரே, இன்னும் ஓராண்டுக்குள் அந்த மரம் கனி கொடுக்கிறதா என்று பார்ப்போம். அதைச் சுற்றிலும் எண்ணைத் தோண்டி கொஞ்சம் உரத்தைப் போடுவேன். ⁹அடுத்த ஆண்டு அந்த மரம் கனி கொடுக்கக்கூடும். அம்மரம் அப்படியும் கனி தராவிட்டால் நீங்கள் அதை வெட்டிப் போடலாம்’ என்று பதில் கூறினான்.”

ஓய்வு நாளில் குணமாக்குதல்

¹⁰ஓய்வு நாளில் ஒரு ஆலயத்தில் இயேசு போதித்துக் கொண்டிருந்தார். ¹¹பிசாசினாவாசிய அசுத்த ஆவியைத் தன்னுள்ளே கொண்டிருந்த ஒரு பெண் அந்த ஜெப ஆலயத்தில் இருந்தார். பதினெட்டு ஆண்டுகளாக அப்பெண்ணைப் பிசாசு ஊனப்படுத்திற்று. அவள் முதுகு கூனலாக இருந்தது. அவள் நிமிர்ந்து நிற்க முடியவில்லை. ¹²இயேசு அவளைப் பார்த்து அழைத்தார். மேலும் அவளை நோக்கி, ‘பெண்ணே, உன் நோய் உன்னை விட்டு நீங்கிற்று’ என்றார். ¹³இயேசு தன் கைகளை அவள் மேல் வைத்தார். அதைத் தருணத்தில் அவளால் நிமிர்ந்து நிற்க முடிந்தது. அவள் தேவனை வாழ்த்தினாள்.

¹⁴ஓய்வு நாளில் இயேசு அவளைக் குணமாக்கியதைக் குறித்து ஜெப ஆலயத்தின் தலைவர் கோபம் அடைந்தார். அத்தலைவர் மக்களை நோக்கி, ‘வேலை செய்வதற்கு ஆறு நாட்கள் உள்ளன. அந்த நாட்களில் குணம்பெற வாருங்கள். ஓய்வு நாளில் குணமடைய வராதிர்கள்’ என்றார்.

¹⁵இயேசு பதிலாக, ‘நீங்கள் வேஷதாரிகளான மனிதர். ஓய்வு நாளில் கூட நீங்கள் எல்லாரும் உங்கள் வீட்டில் கொட்டிலில் இருக்கும் எருதுவையோ அல்லது சமுதையையோ அவிழ்த்து நீர் பருகுவதற்கு அழைத்துச் செல்கிறீர்கள். ¹⁶நான் குணமாக்கிய இப்பெண் நமது யூத சகோதரி.* ஆனால் சாத்தான் அவளைப் பதினெட்டு ஆண்டுகளாய் பீடித்திருந்தான். ஓய்வு நாளில் அவளது நோயினின்று அவளை விடுவிப்பது நிச்சயமாக தவறல்ல’ என்றார். ¹⁷இயேசு இதைக் கூறியபோது அவரை விமர்சித்துக் கொண்டிருந்த அனைவரும் தங்களைக் குறித்து வெட்கமடைந்தார்கள். இயேசு செய்த அற்புதமான காரியங்களைக்

குறித்து எல்லா மக்களும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள்.

சுடுகு விதையின் உவமை

(மத்தேயு 13:31-33; மாற்கு 4:30-32)

¹⁸பின்பு இயேசு, ‘தேவனுடைய இராஜ்யம் எதைப் போன்றது? அதை எதனோடு ஒப்பிடுவேன்? ¹⁹தேவனுடைய இராஜ்யம் சுடுகு செடியின்* விதையைப் போன்றது. ஒருவன் இந்த விதையை அவனது தோட்டத்தில் ஊன்றுகிறான். விதை முளைத்து மரமாகிறது. பறவைகள் அதன் கிளைகளில் கூடுகளைக் கட்டுகின்றன’ என்றார்.

²⁰மீண்டும் இயேசு, ‘தேவனின் இராஜ்யத்தை எதனோடு ஒப்பிடுவேன்? ²¹ஒரு பெரிய பாத்திரத்தில் அப்பத்திற்காக வைக்கப்பட்டிருக்கும் மூன்று மடங்கு அளவுள்ள மாவோடு ஒரு பெண் கலக்கும் புளிப்பான பொருளுக்கு ஒப்பானதாக இருக்கிறது. அது மாவு முழுவதையும் புளிக்கச் செய்யும்’ என்றார்.

குறுகிய வாசல்

(மத்தேயு 7:13-14. 21-23)

²²ஒவ்வொரு நகரத்திலும் சிராமத்திலும் இயேசு போதித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் எருசலேம் வழியாகப் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தார். ²³ஒருவன் இயேசுவிடம், ‘ஆண்டவரே, சிலர் மட்டுமே மீட்கப்படுவார்களா?’ என்று கேட்டான்.

²⁴இயேசு, ‘பரலோகத்திற்கு நோகுகத் திறக்கிற குறுகிய வாசலின் வழியாக நுழைய முயலுங்கள். பலர் அதனுள் நுழைய முயல்வார்கள். ஆனால் அவர்களால் நுழைய இயலாது. ²⁵ஒரு மனிதன் தன் வீட்டின் சுவை மூடிக்கொண்டால் நீங்கள் வெளியே நின்று தட்டமுடியும். ஆனால் அவன் திறக்கமாட்டான். நீங்கள், ஐயா, எங்களுக்காக சுவைத் திறக்கவும்’ என்று கேட்க முடியும். அம்மனிதன், நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது’ என்பான். ²⁶பிறகு ‘நீங்கள் அவனிடம் ‘நாங்கள் எங்களோடு உண்டு, குடித்தோமே. நீங்கள் எங்களது நகரங்களில் போதித்தீர்களே’ என்று சொல்லுவீர்கள். ²⁷அப்போது அவன், ‘உங்களை நான் அறியேன். எங்கிருந்து வருகிறீர்கள். என்னிடமிருந்து போய்விடுங்கள். நீங்கள் பிழைகளைச் செய்கிற மனிதர்கள்’ என்பான். ²⁸நீங்கள், ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு, மற்றும் எல்லா தீர்க்கதரிசிகளையும் தேவனின் இராஜ்யத்தில் காண்பீர்கள். ஆனால் நீங்களோ வெளியே விடப்படுவீர்கள். பயத்தாலும் கோபத்தாலும் உரக்கச் சத்தமிடுவீர்கள். ²⁹கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு, தெற்கு ஆகிய திசைகளில்

யூத சகோதரி இலக்கிய வழக்குப்படி ‘ஆபிரகாமின் மகன்.’

சுடுகுச் செடி இது மனிதனை விட உயரமாக வளரும் செடி. ஆனால் இதன் விதை மிகமிகச் சிறியதாகும்.

இருந்து மக்கள் வருவார்கள். தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் மேசையாகே அவர்கள் அமர்வார்கள். ³⁰வாழ்க்கையில் மிகவும் தாழ்ந்த இடத்தில் இருந்த மக்களுக்குத் தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் மிகவும் உயர்ந்த இடம் கொடுக்கப்படும். இப்போது உயர்ந்த இடத்தில் இருக்கும் மக்கள் தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் தாழ்ந்த இடத்தில் இருப்பார்கள்” என்று கூறினார்.

எருசலேமில் இயேசு மரிப்பார்

(மத்தேயு 23:37-39)

³¹அப்போது, சில பரிசேயர்கள், “இங்கிருந்து சென்று ஒளிந்துகொள்ளும். ஏரோது மன்னன் உம்மைக் கொல்ல விரும்புகிறான்” என்று இயேசுவிடம் வந்து சொன்னார்கள்.

³²அவர்களை நோக்கி, இயேசு, “அந்த நரியிடம் (ஏரோது) போய் ‘இன்றும், நாளையும் நான் மக்களிடமிருந்து அசக்த ஆவிகளைத் துரக்கி, குணப்படுத்துதலாகிய என் வேலையை முடிக்க வேண்டும். மறுநாள், என் வேலை முடிந்து விடும்’” ³³அதற்குப் பிறகு, எல்லாத் தீர்க்கதரிசிகளும் எருசலேமில் மரிக்க வேண்டும் என்பதால் நான் என் வழியில் செல்ல வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள்” என்றார்.

³⁴“எருசலேமே! எருசலேமே! நீ தீர்க்கதரிசிகளைக் கொலை செய்கின்றாய். தேவன் உன்னிடம் அனுப்பிய அந்த மனிதர்களைக் கல்லெறிந்து கொல்கிறாய். பறப்ப வேளைகளில் உன் மக்களுக்கு உதவ விரும்பினேன். ஒரு கோழி தன் குஞ்சுகளை சிறகுகளின் கீழே சேர்ப்பதுபோல நான் உன் மக்களை ஒருமித்து சேர்க்க விரும்பினேன். ஆனால் நீ என்னை அனுமதிக்கவில்லை. ³⁵இப்போது உன் வீடு வெறுமையானதாக விடப்பட்டிருக்கும். நீங்கள், “தேவனின் பெயரால் வருகிறவர் தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்” என்று மீண்டும் சொல்கிறவரைக்கும், நீங்கள் என்னை பார்க்கமாட்டீர்கள் என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்” என்றார் இயேசு.

ஓய்வு நாளில் குணப்படுத்துவது சரியாய்?

14 ஓய்வு நாளில் இயேசு பரிசேயர்களின் தலைவனாகிய ஒருவனின் வீட்டுக்கு அவனோடு உணவு உண்ணச் சென்றார். அங்கிருந்த ஜனங்கள் இயேசுவைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ²சொடிய நோய்* உள்ள ஒரு மனிதனை இயேசுவின் முன்னே கொண்டு வந்தார்கள். ³இயேசு பரிசேயரிடமும், வேதபாரகரிடமும், “ஓய்வு நாளில் குணப்படுத்துவது சரியா அல்லது தவறா?” என்று கேட்டார்.

தேவனின் ... பட்டவர் சங்கீதம் 118:26.

சொடிய நோய் நீர்க்கோவை என்னும் நோய். இதனால் உடம்பு மேலும் மேலும் வீக்கிக் கொண்டே போகும்.

⁴ஆனால் அவர்கள் அந்தக் கேள்விக்கு பதில் சொல்லவில்லை. எனவே இயேசு அந்த மனிதனை அழைத்து அவனைக் குணமாக்கினார். பின்னர் இயேசு அந்த மனிதனை அனுப்பி விட்டார். ⁵பரிசேயரிடமும், வேதபாரகரிடமும் இயேசு, “உங்கள் மகனோ அல்லது வேலை செய்யும் மிருகமோ ஓய்வு நாளில் ஒரு சினைநிலில் விழுந்து விட்டால் விரைந்து வெளியே எடுப்பீர்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்” என்றார். ⁶இயேசு கூறியதற்கு எதிராக பரிசேயர்களும் வேதபாரகர்களும் எதையும் கூற முடியவில்லை.

சயமுக்கியத்துவம் வேண்டாம்

⁷விரிந்தினர்களில் சிலர் மதிப்பாக்குரிய உயர்ந்த இடத்தில் அமரவதற்காக தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டிருப்பதை இயேசு கவனித்தார். எனவே இயேசு இவ்வுவமையைச் சொன்னார். ⁸“ஒருவன் உங்களை ஒரு திருமணத்திற்காக அழைக்கும்போது, மிக முக்கியமான இருக்கையில் அமராதீர்கள். அந்த மனிதன் உங்களைக் காட்டிலும் முக்கியமான மனிதர் ஒருவரை அழைக்கிறார்களே. ⁹நீங்கள் முக்கியமான இருக்கையில் அமர்ந்து கொண்டிருக்கையில் உங்கள் இருவரையும் அழைத்த மனிதன் வந்து, ‘உங்கள் இருக்கையை இவருக்குக் கொடுங்கள்’ என்று கூறக்கூடும். எனவே கடைசி இடத்தை நோக்கி, நீங்கள் செல்லக்கூடும். உங்களுக்கு அது அவமானமாக இருக்கும். ¹⁰எனவே ஒருவன் உங்களை அழைக்கும்போது முக்கியமற்ற இடத்தில் உட்காருங்கள். அப்போது உங்களை அழைத்த மனிதன் உங்களிடம் வந்து, ‘நண்பனே, இன்னும் முக்கியமான இருக்கையில் வந்து அமருங்கள்’ என்பான். அப்போது மற்ற எல்லா விரிந்தினர்களும் உங்களை மதிப்பார்கள். ¹¹தன்னை முக்கியமாகக் கருதும் எந்த மனிதனும் தாழ்த்தப்படுவான். தன்னைத் தாழ்த்திக்கொள்கிற மனிதன் உயர்வாக வைக்கப்படுவான்” என்றார்.

நீ பலன் பெறுவாய்

¹²பின்பு இயேசு தன்னை அழைத்த பரிசேயனை நோக்கி, “நீ பகலுணவோ, இரவுணவோ அளிக்கையில், உன் நண்பர்கள், சகோதரர்கள், உறவினர்கள், செல்வந்தர்களாகிய அக்கம்பக்கத்தார் ஆகியோரை மட்டும் அழைக்காதே. மற்றொரு முறை அவர்கள் உன்னைத் தம்மோடு உண்ணுவதற்காக அழைப்பார்கள். அப்பொழுது உனக்கு உன் பலன் சிடைத்து விடும். ¹³அதற்கு மாறாக, நீ விரிந்தினர்க்கும் போது, ஏழைகளையும், முடமானவர்களையும், நொண்டிகளையும் குருடர்களையும் அழைத்துக்கொள். ¹⁴அந்த ஏழைகள் உனக்கு மீண்டும் எதுவும் அளிக்க முடியாததால் நீ ஆசீர்வதிக்கப்படுவாய். அவர்களுக்கு ஒன்று மில்லை. ஆனால் நல்லோர் மரணத்திலிருந்து

எழுக்கையில் உனக்கு அதற்குரிய பலன் சிடைக்கும்” என்றார்.

பெரிய விருந்தின் உவமை

(மத்தேயு 22:1-10)

15 இயேசுவுடன் மேசையருகே உட்கார்ந்திருந்த ஒரு மனிதன் இவற்றைக் கேட்பான். அவன் இயேசுவிடம், “தேவனின் இராஜ்யத்தில் உன்னை அருந்தும் மக்கள் மிருந்த சந்தோஷமாக இருப்பார்கள்” என்றான்.

16 இயேசு அவனை நோக்கி, “ஒரு மனிதன் ஒரு பெரிய விருந்துக்கு ஏற்பாடு செய்தான். பலரையும் அவ்விருந்துக்கு அழைத்தான். 17 சாப்பிடும் வேளை நெருங்கியதும் அவன் வேலைக்காரனை விருந்தினர்களிடம் அனுப்பி, “வாருங்கள்! உணவு தயாராக இருக்கிறது” என்று சொல்லுமாறு அனுப்பினான். 18 ஆனால் அந்த விருந்தினர்கள் எல்லாம் தம்மால் வர இயலாது எனச் சொல்லி அனுப்பினார்கள். ஒவ்வொருவரும் ஏதேனும் ஒரு சாக்குப்போக்கு கூறினார்கள். முதலாமல், “நான் ஒரு வயலை வாங்கியுள்ளேன். அதைப் பார்க்கப் போகவேண்டும். தயவு செய்து மன்னிக்கவும்” என்றான். 19 இன்னொருவன், “ஐந்து ஜோடி ஏர்மாடுகள் வாங்கி இருக்கிறேன். அவைகளை சோதித்து பார்க்கப் போகவேண்டும். தயவுசெய்து மன்னித்து கொள்” என்றான்.

20 பூண்டாமவன், ‘எனக்கு இப்பொழுதுதான் திருமணமாயிற்று. நான் வர முடியாது’ என்றான். 21 எனவே வேலைக்காரன் திரும்பி வந்தான். நடந்தவற்றை எஜமானருக்குக் கூறினான். எஜமானர் சினந்து, தன் வேலைக்காரனிடம், “விரைந்து செல். தெருக்களிலும், ஊரில் ஒதுக்குப் புறங்களிலும் இருக்கிற ஏழைகளையும், அங்கவீளர்களையும், குருடரையும், முடவர்களையும் அழைத்து வா” என்றான். 22 பின்னர் வேலைக்காரன் அவனிடம் வந்து, ‘எஜமானரே, நீங்கள் கூறிய படியே நான் செய்தேன். ஆனால் இன்னும் அதிக மக்களுக்கு இடமிருக்கிறது’ என்றான். 23 எஜமானன் வேலைக்காரனை நோக்கி, ‘பெரும் பாதைகள் அருகேயும் கிராமப்புறத்திற்கும் செல். அங்குள்ள மக்களை வரமாறு சொல். எனது வீடு முழுவதும் ஆட்களால் நிரம்பி இருக்க வேண்டும்’ என்று வற்புறுத்தினான். 24 மேலும் “நான் முதலில் அழைக்க வர்களில் ஒருவர் கூட என்னோடு விருந்துண்ணப் போவதில்லை?” என்றான்” எனக் கூறினார்

முதலில் திட்டமிடுங்கள்

(மத்தேயு 10:37-38)

25 இயேசுவோடு பலர் பயணம் செய்து கொண்டு இருந்தனர். இயேசு மக்களை நோக்கி, 26 “என்னிடம் வருகிற ஒருவன் அவனது தந்தையையோ, தாயையோ, சகோதரரையோ, சகோதரிக்களையோ, என்னைக் காட்டிலும் அதிகமாக நேசித்தால் அம்மனிதன் எனக்குச் சீஷனாக ஆக முடியாது. ஒருவன் தன்னை நேசிப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாக என்னை நேசிக்க வேண்டும்! 27 ஒருவன் என்னைப் பின்பற்றும்போது அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சிலுவையைச் (துன்பத்தை) சமக்காவிட்டால் அவன் எனக்குச் சீஷனாக முடியாது. 28 ஒரு கோட்டையைக் கட்டும் முன்பு, முதலில் அமர்ந்து அதைக் கட்டுவதற்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்பதைத் தீர்மானிப்பீர்கள். வேலையை முடிப்பதற்குத் தேவையான பணம் உங்களிடம் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். 29 அதைச் செய்யாவிட்டால் நீங்கள் வேலையைத் தொடங்கினாலும், அதை முடிக்க உங்களால் முடியாது. நீங்கள் அதை முடிக்க முடியாவிட்டால் அதைக் கவனிக்கிற எல்லா மக்களும் உங்களைப் பார்த்து நகைப்பார்கள். 30 அவர்கள், ‘இந்த மனிதன் கட்ட ஆரம்பித்தான். ஆனால் முடிக்க முடியவில்லை’ என்று சொல்வார்கள். 31”

31” ஒரு அரசன் மற்றோர் அரசனுக்கு எதிராகப் போரிடச் சென்றால், முதலில் அமர்ந்து திட்டமிடுவான். அரசனிடம் பத்தாயிரம் வீரர்கள் மட்டுமே இருந்தால் இருபதாயிரம் வீரர்கள் கொண்ட மற்ற அரசனை தோற்கடிக்க முடியுமா என்பது பார்ப்பான். 32 அவனால் மற்ற அரசனை தோற்கடிக்க முடியாதென்றால், எதிரி இன்னும் கொலைவான இடத்தில் இருக்கும்பொழுதே சில ஆட்களை அனுப்பி அந்த அரசனிடம் சமாதானத்திற்கான பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபடுவான். 33 அதைப் போலவே முதலில் நீங்கள் திட்டமிடவேண்டும். என்னைப் பின்பற்ற வேண்டுமானால் உங்களிடம் இருக்கும் அனைத்தையும் கொடுத்துவிட வேண்டும். அவ்வாறு செய்யவில்லை என்றால், நீங்கள் எனது சீஷராக இருக்க முடியாது!”

உப்பின் உதாரணம்

(மத்தேயு 5:13; மாற்கு 9:50)

34 “உப்பு ஒரு நல்ல பொருள். ஆனால் உப்பு அதன் சுவையை இழந்து போனால் அதனால் பயன் எதுவும் இல்லை. அதைத் திரும்பவும் சுவை உடையதாக மாற்ற முடியாது. 35 மண்புகாரகாவோ, உரமாகவோ, கூட அதனைப் பயன்படுத்த முடியாது. மக்கள் அதை வீசி யெறிந்து விடுவார்கள்.

“என்னைக் கேட்கிற மக்களே! கவனியுங்கள்” என்றார்.

ஆடு, வெள்ளிக்காச உவமை

(மத்தேயு 18:12-14)

15 வரி வசூலிப்போர் பலரும், தீயோரும் இயேசு கூறுவதைக் கேட்க வந்தார்கள். 2 உடனே பரிசேயரும் வேதபாரகரும் குறை கூற ஆரம்பித்தவர்களாய், “பாருங்கள்! இந்த மனிதன் (இயேசு) தீயோரை வரவேற்று அவர்

களோடு அமர்ந்து உணவு உண்கிறார்” என்றார்.

³அப்போது அவர்களுக்கு இயேசு பின்வரும் உவமையைக் கூறினார்: ⁴“உங்களில் ஒருவனுக்கு நூறு ஆடுகள் இருக்கின்றன என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவற்றுள் ஒன்று காணாமல் போகிறது. அப்போது அவன் மற்ற தொண்ணூற்று ஒன்பது ஆடுகளையும் தனியே விட்டுவிட்டு காணாமல் போன ஆட்டைத் தேடிச் செல்லமாட்டானா? அந்தக் காணாமல் போன ஆட்டைக் கண்டு பிடிக்கும் வரைக்கும் அவன் அதைத் தேடிச் கொண்டே இருப்பான். ⁵அந்த ஆட்டை அவன் கண்டுபிடிக்கிறபோது மிகவும் சந்தோஷம் அடைவான். அந்த மனிதன் அந்த ஆட்டைத் தோள்களில் சுமந்துக் கொண்டு தன் வீட்டை அடைவான். ⁶தன் நண்பர்களையும் அக்கம் பக்கத்தவர்களையும் அழைத்து அவர்களிடம் ‘எனது காணாமல் போன ஆட்டைக் கண்டு பிடித்தேன். என்னோடுகூட சந்தோஷப்படுங்கள்’ என்று கூறுவான். ⁷அவ்வாறே, ஒரு பாவி மனந்திருத்தி தனது வாழ்வை மாற்றிக் கொள்ளும்போது பரலோகத்தில் மிகுந்த சந்தோஷம் உண்டாகும் என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். தங்கள் இதயத்தை மாற்றத் தேவையில்லாத தொண்ணூற்று ஒன்பது நல்ல மனிதருக்காக ஏற்படும் சந்தோஷத்தைக் காட்டிலும் அந்த ஒரு பாவிக்காக ஏற்படும் சந்தோஷம் அதிகமாக இருக்கும்.

⁸“ஒரு பெண்ணிடம் பத்து வெள்ளிக் காசுகள் இருக்கின்றன என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவற்றில் ஒன்றை அவள் தொலைத்து விடுகிறாள். அவள் ஒரு விளக்கை எடுத்துக் கொண்டு வீட்டைச் சத்தம் செய்வாள் அல்லவா? அந்தக் காசு சிடைக்கும் மட்டும் கவனமாய் தேடுவாள். ⁹தொலைந்துபோன அந்தக் காசைக் கண்டெடுக்கும்போது அவள் தனது நண்பர்களையும் அக்கம் பக்கத்தாரையும் ஒன்றாக அழைத்து அவர்களை நோக்கி, ‘நான் தொலைத்த காசைக் கண்டெடுத்ததால் நீங்கள் என்னோடுகூட சந்தோஷப்படுங்கள்’ என்பாள். ¹⁰அதைப் போலவே ஒரு பாவி மனந்திருத்தி தன் வாழ்வை மாற்றினால் தேவ தூதருக்கு முன்பாக மிகுந்த மகிழ்ச்சி உண்டாகும்” என்றார்.

காணாமற்போன மகன்

¹¹அப்போது இயேசு, “ஒரு மனிதனுக்கு இரண்டு பிள்ளைகள் இருந்தனர். ¹²இளைய மகன் தந்தையை நோக்கி, ‘நமக்குச் சொந்தமான எல்லாப்பொருட்களிலும் எனது பங்கை எனக்குத் தாராங்கள்’ என்று கூறினான். எனவே தந்தை செல்லத்தை இரண்டு பிள்ளைகளுக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்தான். ¹³சில நாட்களுக்குப் பிறகு இளைய மகன் தனக்குரிய எல்லாப் பொருட்களையும் எடுத்துக்கொண்டு வீட்டை விட்டுப் போனான். வேறொரு தூர

தேசத்துக்கு அவன் பிரயாணம் செய்தான். அங்கு அவன் பணத்தை மூடனைப்போல வீணாகச் செலவழித்தான். ¹⁴அவன் தன்னிடமிருந்த பணம் அனைத்தையும் செலவு செய்தான். அதற்குப் பின்னர், அந்நாட்டில் வறட்சி நிலவியது. மழை பெய்யவில்லை. அந்நாட்டில் எல்லாருக்கும் தேவையான அளவுக்கு உணவு சிடைக்கவில்லை. அந்த மகன் சியாலும், பணமின்மையாலும் துன்பப்பட்டான். ¹⁵எனவே அந்த நாட்டில் வாழ்ந்த ஒருவனிடம் அவன் வேலைக்கு அமர்ந்தான். பன்றிகளுக்கு தீவனமிடுமாறு அந்த மகனை அம்மனிதன் அனுப்பினான். ¹⁶அந்த மகன் பசி மிகுகியால் பன்றிகள் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்த உணவையாகிலும் உண்ண வேண்டுமென விரும்பினான். ஆனால் அவனுக்கு ஒருவரும் எந்த உணவையும் கொடுக்கவில்லை. ¹⁷இளைஞன் தன் மூட்டைகளைத் தை உணர்ந்தான். அவன், ‘என் தந்தையின் எல்லா வேலைக்காரர்களுக்கும் மிகுதியான உணவு சிடைக்கும். நானோ உணவின்றி இங்கு இறக்கும் நிலையில் இருக்கிறேன்.’

¹⁸நான் இங்கிருந்து என் தந்தையிடம் போய்: தந்தையே, நான் தேவனுக்கு எதிராகப் பாவம் செய்தேன். உங்களிடமும் தவறு செய்தேன்.

¹⁹உங்கள் மகன் என்று அழைக்கப்படும் அளவுக்கு நான் தகுதியுள்ளவன் அல்லன். நான் உங்கள் வேலைக்காரர்களில் ஒருவனாய் வாழ அனுமதியுங்கள் என்று சொல்லுவேன்’ என்று எண்ணினான். ²⁰எனவே அந்த மகன் அங்கிருந்து தன் தந்தையிடம் சென்றான்.

மகன் திரும்பிவருதல்

“அந்த மகன் தொலைவில் வரும்போதே அவனது தந்தை பார்த்துவிட்டார். அந்த மகனின் நிலையைக் கண்டு தந்தை வருந்தினார். எனவே தந்தை மகனிடம் ஓடினார். மகனை அரவணைத்து முத்தமிட்டார். ²¹மகன், ‘தந்தையே, நான் தேவனுக்கு எதிராகப் பாவம் செய்தேன். உங்களுக்கும் தவறு இழைத்தேன். உங்கள் மகன் என்று அழைக்கப்படுவதற்கேற்ற தகுதி எனக்குக் சிடையாது’ என்றான். ²²ஆனால் தந்தை வேலைக்காரரை நோக்கி, ‘விரைந்து செல்லுங்கள். விலையாய்ந்த ஆடைகளைக் கொண்டுவந்து அவனுக்கு உடுத்துங்கள். அவன் விரலுக்கு மோதிரம் அணிவித்துக் காலுக்கு நல்ல பாதரட்சைகளை அணியச் செய்யுங்கள். ²³நம் கொழுந்தகன்றை கொண்டு வாருங்கள். அவைத் சமைத்து திரும்பியாய் சாப்பிடுவோம். ஒரு விரிந்து வைப்போம். ²⁴என்னுடைய இந்த மகன் இறந்து போயிருந்தான். மீண்டும் உயிரோடு வந்துள்ளான். அவன் காணாமல் போயிருந்தான், இப்போது மீண்டும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டான்’ என்று கூறினார். எனவே விரிந்து ஏற்பாடு செய்ய ஆரம்பித்தார்கள்.

முத்தமகன் வருகல்

25^௧ “முத்த மகன் வயலில் இருந்தான். அவன் வீட்டுக்கு அருகாமையில் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தான். இசை, ஆடல் ஆசியவற்றின் சத்தத்தைக் கேட்டான். 26^௨ எனவே முத்த மகன் வேலைக்காரர் சிறுவர்களில் ஒருவனை அழைத்து, ‘இவையெல்லாம் எதற்காக நடைபெறுகின்றன?’ என்று கேட்டான். 27^௩ வேலைக்காரன், ‘உங்கள் சகோதரன் திரும்பி வந்துள்ளார். உங்கள் தந்தை கொழுக்க கன்றை உண்பதற்காகக் கொன்றுள்ளார். உங்கள் சகோதரன் பாதுகாப்பாகவும் நல்ல முறையிலும் மீண்டும் வீட்டுக்குத் திரும்பி இருப்பதால் உங்கள் தந்தை மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார்’ என்றான். 28^௪ முத்த மகன் கோபமுற்று விருந்துக்குச் செல்லவில்லை. எனவே தந்தை வெளியே வந்து அவனிடம் வற்புறுத்தினார். உள்ளே வருமாறு அழைத்தார். 29^௫ மகன் தந்தையை நோக்கி, ‘நான் உங்களுக்கு ஒரு அடிமையைப் போல பல ஆண்டுகள் உழைத்தேன்! உங்கள் கட்டளைக்கு எப்போதும் சீழ்ப்படிந்து நடந்தேன். ஆனால் ஒரு வெள்ளாட்டையாசிலும் நீங்கள் எனக் காகக் கொன்றதில்லை. எனக்கும் என் நண்பர்களுக்கும் நீங்கள் விருந்தளித்ததில்லை. 30^௬ ஆனால் உங்கள் இன்னொரு மகன் பணத்தை எல்லாம் வேசிகளிடம் செலவழித்தான். பின்னர் வீடு திரும்பியதும் அவனுக்காகக் கொழுக்க கன்றுக்குட்டியை கொன்றீர்கள்’ என்றான். 31^௭ ஆனால் தந்தை அவனை நோக்கி, ‘மகனே! நீ எப்போதும் என்னோடு இருக்கிறாய். எனக்குரியவை அனைத்தும் உனக்கு உரியவை. 32^௮ நாம் சந்தோஷமாக விருந்துண்ண வேண்டும். ஏனெனில் உன் சகோதரன் இறந்து போயிருந்தான். இப்போது உயிரோடு வந்துள்ளான். காணாமல் போயிருந்தான், ஆனால் இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டான்’ என்றார்” என்று கூறினார்.

உண்மையான செல்வம்

16^௧ இயேசு அவரது சீஷரை நோக்கி, “ஒரு காலத்தில் ஒரு செல்வந்தன் வாழ்ந்து வந்தான். வியாபாரத்தை கவனிக்கும் பொருட்டு அவனிடம் ஒரு அதிகாரி இருந்தான். அந்த அதிகாரி ஏமாற்றுவதாக அச்செல்வந்தனுக்குப் புகார்கள் வந்தன. 2^௨ எனவே அந்த அதிகாரியை அழைத்து அவனை நோக்கி, ‘உன்னைக் குறித்து தவறான செய்திகளைக் கேள்விப்பட்டேன். எனது பணத்தை எவ்வாறு பயன்படுத்தினாய் என்பதை அறிகையைக் கொடு. இப்போது நீ எனக்கு அதிகாரியாக இருக்கமுடியாது’ என்றான். 3^௩ பின்னர் அந்த அதிகாரி தனக்குள்ளேயே, ‘நான் என்ன செய்யவேன். என் ஜமானார் என்னை வேலையில் இருந்து அகற்றிவிட்டார். குழிகளைத் தோண்டாமளவு வலிமை என்னிடம் இல்லை. பிச்சை எடுக்க வெட்கப்

படுகிறேன். 4^௪ நான் என்ன செய்யவேண்டுமென எனக்குத் தெரியும். நான் வேலையை இழக்கும் போது பிற மக்கள் தம் வீட்டுக்குள் என்னை வரவேற்கும் படியாய் ஒரு செயலை நான் செய்ய வேண்டும்’ என்று நினைத்தான். 5^௫ எனவே, அந்த அதிகாரி எஜமானனுக்குக் கடன் தர வேண்டியவர்களை அழைத்தான். 6^௬ பெருமாவனை நோக்கி, ‘எனது எஜமானனுக்கு நீ கொடுக்கவேண்டிய கடன் எவ்வளவு?’ என்றான். 7^௭ அவன், ‘நான் நூறு குடம் ஒலிவ எண்ணெய் கடன்பட்டிருக்கிறேன்’ என்றான். அதிகாரி அவனிடம், ‘இதோ உன் பற்றுச் சீட்டு. சீக்கிரம் நீ உட்கார்ந்து உன் பற்றை குறைத்து எழுது. ஐம்பது குடம் என்று எழுது’ என்றான். 8^௮ பின் அதிகாரி மற்றொருவனை நோக்கி, ‘எனது எஜமானனுக்கு நீ திருப்பவேண்டிய கடன் எவ்வளவு?’ என்றான். அவன், ‘நான் நூறு மரக்கால் கோதுமை கடன்பட்டிருக்கிறேன்’ என்று பதில் சொன்னான். உடனே அதிகாரி அவனிடம், ‘இதோ உனது பற்றுச் சீட்டு. இதைக் குறைத்து எழுது. உனது பற்றுக்கால் என்று எழுது’ என்றான். 9^௯ பின்னர் எஜமானன் நம்பிக்கைக்குத் தகுதியற்ற அந்த அதிகாரியை அவன் திறமையாகச் செய்ததாகப் பாராட்டினான். ஆம், உலகத்திற்குரிய மனிதர் தங்கள் காலத்து மக்களோடு வியாபாரத்தில் ஆவிக்குரிய மனிதர்களைக் காட்டிலும் திறமையானவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள்.

10¹⁰ “நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். தேவனிடம் நட்பைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு இந்த உலகத்தில் உனக்குரிய பொருட்களை எல்லாம் பயன்படுத்து. அந்தப் பொருட்கள் எல்லாம் அழிந்த பின்னர் என்றும் நிலைத்திருக்கிற வீட்டில் நீ வரவேற்கப்படுவாய். 11¹¹ சிறிய காரியங்களில் நம்பிக்கைக்கு உகந்த மனிதன் பெரிய காரியங்களிலும் நம்பிக்கைக்கு ஏற்றவனாயிருப்பான். சிறிய காரியங்களில் நம்பிக்கைக்குத் தகதவனாக இருப்பவன் பெரிய காரியங்களிலும் அவ்வாறே இருப்பான். 12¹² உலக செல்வங்களிலும் நீங்கள் நேர்மையற்றவர்களாக இருக்கும்போது உண்மையான (பரவோக்) செல்வத்திலும் நீங்கள் நேர்மையற்றவர்களாகவே இருப்பீர்கள். 13¹³ பாராவது ஒரு வருக்குரிய பொருட்களில் உங்களை நம்பமுடியாவிட்டால் உங்களுக்குச் சொந்தமாக எந்தப் பொருளும் கொடுக்கப்படமாட்டாது.

13¹³ “ஒரு நேரத்தில் இரு எஜமானர்களுக்குப் பணிபுரிய எந்த வேலைக்காரனாலும் முடியாது. அந்த வேலைக்காரன் ஒரு எஜமானனை வெறுத்து, மற்ற எஜமானனை நேசிப்பான். அல்லது அவன் ஒருவனுக்கு நம்பிக்கைக்குரியவனாக நடந்துகொண்டு மற்றவனிடம் வேறு முறையில் நடந்து கொள்வான். தேவனுக்கும், பணத்துக்கும் ஒருங்கே சேவை செய்ய உங்களால் இயலாது” என்றார்.

தேவ வாக்கியங்கள் மாறாதவை

(மத்தேயு 11:12-13)

14 பரிசேயர்கள் இச்செய்திகளை எல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லாரும் பணத்தை நேசித்ததால் இயேசுவை விமர்சித்தார்கள். 15 இயேசு பரிசேயர்களை நோக்கி, “மக்களின் முன்பாக நீங்கள் நல்ல வர்களாக நடந்து கொள்கிறீர்கள். ஆனால் உங்கள் இதயத்தில் உண்மையாகவே என்ன இருக்கிறதென தேவன் அறிவார். மனிதர் முக்கியமாகக் கருதும் காரியங்கள் தேவனின் வெறுப்புக்கு உரியவை ஆகின்றன.

16 “மோசேயின் சட்டத்திற்கின்களவும், தீர்க்கதரிசிகளின் வாக்கியங்களுக்கேற்பவும் மக்கள் வாழ்வதைத் தேவன் விரும்பினார். ஆனால் ஞானஸ்தானம் கொடுத்த யோவான் ஸ்தானங்கள் காலம் தொடங்கி, தேவனின் இராஜ்யத்தைப் பற்றிய நற்செய்தி சொல்லப்பட்டு வருகிறது. தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் செல்வதற்குப் பலர் மிகவும் முயன்று வருகிறார்கள். 17 தேவவாக்கியங்களில் காணப்படுகிற ஒரு எழுத்தின் ஒரு சிறிய பகுதியைக் கூட மாற்ற முடியாது. அதைக் காட்டிலும் வானமும், பூமியும் அழிந்து போவதே எளிதாக இருக்கும்.”

விவாகரத்தும் மறுமணமும்

18 “ஒருவன் தனது மனைவியை விவாகரத்து செய்து, இன்னொரு பெண்ணை மணந்துகொண்டால் அவன் விபசாரம் என்னும் பாவத்தைச் செய்தவன் ஆவான். விவாகரத்துக்கு உட்பட்ட ஒரு பெண்ணை மணந்து கொள்பவனும் தீய விபசாரம் என்னும் குற்றத்திற்கு உட்பட்டவன் ஆவான்” என்றார்.

செல்வந்தனும் வாசருவும்

19 விலையுயர்ந்த ஆடைகளை எப்போதும் அணிந்து கொண்டிருந்த ஒரு செல்வந்தன் இருந்தான். ஒவ்வொரு நாளும் விருந்துண்டு களிக்கும் அளவுக்கு மிகுந்த செல்வந்தனாக இருந்தான். 20 வாசரு என்று அழைக்கப்பட்ட மிகவும் ஏழையான மனிதனும் இருந்தான். வாசருவின் சரீரம் முழுவதும் புண்களைக் கிரும்பியது. செல்வந்தனின் வீட்டு வாசலருகே வாசரு அடிக்கடி படுத்துக்கிடப்பான். 21 செல்வந்தனின் மேசையில் மீதியாக விடப்பட்ட உணவுத் துணுக்குகளை உண்பதற்கு அவன் விரும்பினான். நாங்கள் வந்து அவனது புண்களை நக்கின.

22 பின்னர் வாசரு இறந்தான். தேவதூதர்கள் வாசருவை எடுத்துச் சென்று ஆபிரகாமின் மடியில் வைத்தனர். செல்வந்தனும் இறந்து அடக்கம் செய்யப்பட்டான். 23 அவன் பாதாளத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு மிகுந்த வேதனையை அனுபவித்தான். தொலைவிலேயே ஆபிரகாம் தன் மடியில் வாசருவை ஏந்திக்

கொண்டிருப்பதைச் செல்வந்தன் பார்த்தான். 24 அவன், “தந்தை ஆபிரகாமே! என்னிடம் இரக்கம் காட்டுங்கள். அவனது விரலைத் தண்ணீரில் நனைத்து எனது நாலைக் குளிர்ப்பிக்குமாறு வாசருவை என்னிடம் அனுப்புங்கள். இந்த நெருப்பில் நான் துன்பப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்” என்று சத்தமிட்டுக் கூறினான். 25 ஆனால் ஆபிரகாம், “எனது மகனே! நீ உலகில் வாழ்ந்ததை நினைவுகூர்ந்து கொள். வாழ்வின் நல்ல பொருட்கள் அனைத்தும் உனக்கிருந்தன. வாசருவிற்கு எல்லா தீமைகளும் நேர்ந்தன. இப்போது அவனுக்கு இங்கு ஆறுதல் கிடைக்கிறது. நீயோ துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய். 26 மேலும் உனக்கும், எங்களுக்கும் மத்தியில் ஒரு பெரிய பிளவு உள்ளது. உனக்கு உதவுவதற்காக யாரும் இங்கிருந்து அங்கு கடந்து வரமுடியாது” என்றார். 27 செல்வந்தன், “அப்படியானால் தயவுசெய்து பூமியில் இருக்கும் என் தந்தையின் வீட்டுக்கு வாசருவை அனுப்புங்கள். 28 எனக்கு ஐந்து சகோதரர்கள் இருக்கிறார்கள். கொடுமை மிகுந்த இடத்துக்கு அவர்கள் வராதபடிக்கு வாசரு எனது சகோதரர்களை எச்சரிக்கட்டும்” என்றான். 29 ஆனால் ஆபிரகாம், “அவர்கள் படிப்பதற்கு மோசேயின் சட்டங்களும் தீர்க்கதரிசிகளின் நூல்களும் உள்ளன. அவர்கள் அவற்றிலிருந்து கற்றுக் கொள்ளட்டும்” என்றான். 30 ஆனால் செல்வந்தன், “இல்லை, தந்தை ஆபிரகாமே! இறந்தோரி லிருந்து ஒருவன் சென்று கூறினால், அவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டு தம் மனதையும் வாழ்வையும் மாற்றிக்கொள்வார்கள்” என்றான். 31 ஆனால் ஆபிரகாம் அவனை நோக்கி, “இல்லை! உனது சகோதரர்கள் மோசேக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் செவியாக்கவில்லை என்றால், இறந்தோரில் இருந்து வருகின்ற ஒருவன் கூறுவதையும் கேட்கமாட்டார்கள்” என்றான்” என இயேசு கூறினார்.

17 இயேசு தன் சீஷர்களை நோக்கி, “மக்கள் பாவம் செய்யும்படியான காரியங்கள் நிச்சயமாய் நடக்கும். ஆனால் இது நடக்கும்படியாய்ச் செய்கிறவனுக்குத் தீமை விளையும். 2 பாவவீமான மனிதர்கள் பாவம் செய்யும்படியாகச் செய்கிற ஒருவனுக்குத் தீமை விளையும். அவன் சுழத்தில் அரைக்கிற கல்லைக் கட்டி அவனை கடலில் அமிழ்த்துவது அவனுக்கு நல்லதாக இருக்கும். 3 எனவே எச்சரிக்கையாக இருங்கள்!

“உங்கள் சகோதரன் பாவம் செய்தால் அவனைக் கண்டியுங்கள். ஆனால் அவன் வருந்திப் பாவம் செய்வதை விட்டு விட்டால், அவனை மன்னியுங்கள். 4 ஒரு நாளில் உங்கள் சகோதரன் ஏழு முறை உங்களை உங்களைத் தவறு செய்தும் ஒவ்வொரு முறையும் உங்களிடம் மன்னிப்பு வேண்டினான் என்றால், நீங்கள் அவனை மன்னிக்க வேண்டும்” என்றார்.

விசுவாசத்தின் மேன்மை

5^{சீஷர்கள் இயேசுவை நோக்கி, "இன்னும் மிகுந்த விசுவாசத்தை எங்களுக்கு வழங்குங்கள்" என்றார்கள். 6^{கர்த்தர், "உங்கள் விசுவாசம் ஒரு கடுகனாவு பெரியதாக இருந்தால் இந்த முசுக்கட்டை மரத்தைப் பார்த்து, "நீ தானாகவே பெயர்ந்து கடலில் விழு" என்று கூறினால் அந்த மரமானது உங்களுக்குக் கீழ்ப்படியும்.}}

நல்ல ஊழியர்கள்

7^{"வயலில் வேலை செய்யிற ஊழியன் ஒருவன் உங்களில் ஒருவனுக்கு இருக்கிறான் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவன் நிலத்தை உழுது கொண்டோ, ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டோ இருக்கிறான். அவன் வயலிலிருந்து வீட்டுக்கு வந்ததும் அவனிடம் நீங்கள் என்ன சொல்வீர்கள்? வந்து சாப்பிட உட்கார் என்பீர்களா? 8^{இல்லை. நீங்கள் அந்த ஊழியனிடம், "நான் உண்பதற்கு ஏதேனும் தயார் செய்ய. நான் சாப்பிட்டு முடிக்கும்வரை பரிமாறுவதற்கான ஆடகளை அணிந்து கொள். பிறகு நீ சாப்பிடவும், பருகவும் செய்யலாம்" என்பீர்கள். 9^{தன் வேலையைச் செய்வதற்காக அவனுக்கு விசேஷமாக நன்றி செலுத்த வேண்டியது இல்லை. அவனது எஜமானன் சொல்வதை மட்டும் அவன் செய்து கொண்டிருக்கிறான். 10^{அதுவே உங்களுக்கும் பொருந்தும். நீங்கள் செய்யும்படியாக கூறப்பட்ட காரியங்களை நீங்கள் செய்யும்போது நீங்கள், "எந்த விசேஷ நன்றியறிதலுக்கும் நாங்கள் தகுதியுடையவர்கள் அல்ல. நாங்கள் செய்யவேண்டிய வேலையையே செய்து முடித்தோம்" என்று சொல்ல வேண்டும்"}}}}

நன்றியுடனிருங்கள்

11^{இயேசு எருசலேமுக்குப் பிரயாணம் செய்துக்கொண்டிருந்தார். கலிலேயானைக் கடந்து அவர் சமாரியாவுக்குப் போனார். 12^{அவர் ஒரு சிற்றூருக்கு வந்தார். பத்து மனிதர்கள் அவரை அங்கு சந்தித்தார்கள். அவர்கள் தொழு நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களாதலால் அவர் அருகே வரவில்லை. 13^{ஆனால் அம் மனிதர்கள் இயேசுவை நோக்கி, உரக்கக் கூவி, "இயேசுவே! குருவே! தயவுசெய்து எங்களுக்கு உதவி செய்யுங்கள்" என்றார்கள்.}}}

14^{அம்மனிதர்களைப் பார்த்தபோது இயேசு, "போய் ஆசாரியர் முன்பு உங்களை நீங்களே காட்டுங்கள்" என்றார்.}

அந்தப் பத்து மனிதர்களும் ஆசாரியரிடம் போய்கொண்டிருக்கையில் அவர்கள் குணம் அடைந்தார்கள். 15^{அவர்களில் ஒருவன் தான் சுகம் பெற்றதைக் கண்டபோது இயேசுவிடம் திரும்பிச் சென்றான். அவன் உரக்க குரலில் தேவனுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்தான். 16^{அவன் இயேசுவின் பாதங்களில் விழுந்தான். அந்த மனிதன் இயேசுவைக் நன்றி கூறினால்.}}

(இந்த மனிதன் ஒரு சமாரியன். யூதன் அல்லன்) 17^{இயேசு, "பத்து மனிதர்கள் நலமடைந்தனர். மற்ற ஒன்பதுபோர் எங்கே? 18^{தேவனுக்கு நன்றி சொல்லுவதற்குத் திரும்பி வந்தவன் இந்த சமாரியன் மட்டும் தானா?" என்று கேட்டார். 19^{பின்பு இயேசு அவனை நோக்கி, "எழுந்திரு. நீ போகலாம். நீ விசுவாசித்ததால் குணம் பெற்றாய்" என்றார்.}}}

உங்களுக்குள் தேவராஜ்யம்

(மத்தேயு 24:23-28, 37-41)

20^{பரிசேயர்களில் சிலர் இயேசுவை நோக்கி, "தேவனின் இராஜ்யம் எப்போது வரும்?" என்று கேட்டார்கள். இயேசு பதிலாக, "தேவனுடைய இராஜ்யம் வந்து கொண்டிருக்கிறது, ஆனால் நீங்கள் கண்களால் பார்க்கும்படியான வகையில் அல்ல. 21^{பாருங்கள், தேவனுடைய இராஜ்யம் இங்கே இருக்கிறது" அல்லது "அங்கே இருக்கிறது" என்று மக்கள் சொல்ல மாட்டார்கள். இல்லை, தேவனுடைய இராஜ்யம் உங்களுக்குள்ளே இருக்கிறது" என்றார்.}}

22^{பின்பு இயேசு அவரது சீஷர்களை நோக்கி, "மனித குமாரனின் நாட்களில் ஒன்றை நீங்கள் காண விரும்பும் காலம் வரும். ஆனால் உங்களால் அதைப்பார்க்க இயலாது. 23^{மக்கள் உங்களிடம், "பாருங்கள். அது அங்கே இருக்கிறது" அல்லது "பாருங்கள். இங்கே அது இருக்கிறது" என்பார்கள். நீங்கள் இருக்கும் இடத்தில் நிலைத்திருங்கள். எங்கேயும் தேடாதீர்கள்" என்றார்.}}

இயேசு மீண்டும் வரும்முன் நடப்பவை

24^{"மனித குமாரன் திரும்ப வருவார், என் பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அவர் வரும் நாளில் வானில் ஒரு முனையிலிருந்து மறு முனைக்கு ஒளிவிடும் மின்னலைப்போல அவர் ஒளிவீசுவார். 25^{ஆனால் முதலில் மனித குமாரன் பல துன்பங்களைத் தாங்கி இந்தக் காலத்து மக்களால் சொல்லப்பட வேண்டும். 26^{நோவா வாழ்ந்த காலத்தைப்போலவே மீண்டும் மனித குமாரன் வரும்பொழுதும் நடக்கும். 27^{நோவாவின் காலத்தில் நோவா படகில் நுழைந்த தினத்தில் கூட மக்கள் உண்டு, பருசி, மணம் செய்து வாழ்ந்தார்கள். அப்பொழுது வெள்ளம் பெருக்கு ஏற்பட்டு எல்லா மக்களையும் கொன்றது. 28^{தேவன், வேளத்தின் காலத்தில் சோதோமை அழித்ததை போலவே அதுவும் இருக்கும். அந்த மக்கள் உண்டு பருசி, வாங்கி, விற்று, நட்பு, தங்களுக்குக் காசு வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு இருந்தார்கள். 29^{வேளத்து தனது ஊரை விட்டுப்போன நாளில் கூட மக்கள் இவற்றையெல்லாம் செய்து கொண்டு இருந்தார்கள். வானத்தில் இருந்து அக்கினி வந்து அவர்கள் எல்லாரையும் கொன்றது. 30^{மனித குமாரன் மீண்டும் வரும் போதும் இகே விதமாக நடக்கும்.}}}}}}}

31“ அந்த நாளில் ஒரு மனிதன் கூரையின்மீது இருந்தால், அவன் உள்ளேபோய் தனது பொருட்களை எடுத்துக்கொள்வதற்கு அவனுக்கு நேரம் இருக்காது. ஒரு மனிதன் வயலில் இருந்தால், அவன் வீட்டுக்குத் திரும்பிச் செல்ல முடியாது.

32“லோத்தின் மனைவிக்கு * என்ன நேரிட்டது என்பதை நினைவுகூருங்கள். 33தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முயலும் ஒருவன் அதை இழந்து போவான். ஆனால் உயிரைக் கொடுக்கிறவனோ அதை மீட்டுக்கொள்வான். 34இரவில் ஒரு அறையில் இரண்டுபேர் உறங்கிக்கொண்டிருக்கக் கூடும். ஒருவன் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவான். மற்றவன் விட்டு விடப்படுவான். 35இரு பெண்கள் ஒருமித்து தானியங்களை அரைத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடும். ஒருவன் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவான்” என்றார்.

36* 37சீஷர்கள் இயேசுவிடம், “ஆண்டவரே, இது எங்கே நடக்கும்?” என்று கேட்டார்கள். பதிலாக இயேசு, “வட்டமிடுகிற கழுதகளை பரிப்பதின் மூலம் இறந்த சடலத்தை மக்கள் எப்போதும் கண்டு பிடிக்க முடியும்” என்றார்.

பலன் தரும் தேவன்

18 சீஷர்கள் எப்போதும் பிரார்த்தனை செய்யவும், நம்பிக்கை இழக்காதிருக்கவும் இயேசு அவர்களுக்கு கற்பித்தார். அவர்களுக்கு கற்றுத்தரும் பொருட்டு இயேசு பின்வரும் உவமையைப் பயன்படுத்தினார்: 1“ஒரு ஊரில் ஒரு நியாயாதிபதி இருந்தான். அவன் தேவனைக்குறித்துக் கவலைப்படவில்லை. மக்கள் தன்னைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதைக் குறித்தும் அவன் அக்கறைற்றவனாக இருந்தான். 2அதே ஊரில் ஒரு பெண் இருந்தாள். அவள் கணவன் இறந்து போனான். அந்தப் பெண் பல முறை நியாயாதிபதியிடம் வந்து, ‘எனக்குத் தீமை செய்கிற ஒரு மனிதன் உள்ளான். எனக்கு நீதி வழங்குங்கள்’ என்றாள். 3அப்பெண்ணுக்கு உதவுவதற்கு நியாயாதிபதி விரும்பவில்லை. பல நாட்களுக்குப் பிறகு நியாயாதிபதி தனக்குள், ‘நான் தேவனைப்பற்றி அக்கறை கொள்வதில்லை. மக்கள் எண்ணுவதைக் குறித்தும் நான் அக்கறையில்லாதவனாக இருக்கிறேன். 5ஆனால் இப்பெண் எனக்குத் தொந்தரவு தருகிறாள். அவள் கேட்பதை நான் செய்துவிட்டால் எனக்குத் தொல்லை கொடுப்பதை நிறுத்தி விடுவார். அவள் விரும்புவதை நான் செய்யாவிட்டால்

லோத்தின் மனைவி லோத்தின் மனைவிக்கு என்ன ஏற்பட்டது என்ற விபரம் காணப்படுவது: ஆதியாகமம் 19:15-17,26.

வாக்கியம் 36 லூக்காவின் சில கிரேக்க பிரதிகளில் 36வது வாக்கியம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. “இரண்டுபேர் வயலில் வேலை செய்து கொண்டிருப்பார்கள். ஒருவன் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவான். மற்றொருவன் கைவிடப்படுவான்.”

நான் சலிப்பதும் வரைக்கும் என்னைத் தொந்தரவு செய்வான்” என்று எண்ணினான்.

6“தீய நியாயாதிபதி கூறுவதைக் கவனமுடன் கேளுங்கள். 7தேவனுடைய மனிதர்கள் இரவும் பகலும் அவரை வேண்டுகிறார்கள். தம் மக்களுக்குத் தேவன் நியாயமானவற்றை வழங்குவார். தம் மக்களுக்குப் பதில் கூறுவதில் அவர் தயங்கமாட்டார். 8நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். தேவன் அவரது மக்களுக்கு வேகமாக உதவிச்செய்வார். ஆனால் மனிதகுமாரன் மீண்டும் வரும்போது பூமியில் அவரை நம்புகின்ற மக்களைக் காண்பாரா?” என்று சுர்த்தர் கேட்டார்.

தேவனுக்கு ஏற்றவன் யார்?

9தங்களைய மிக நல்லவர்களாக எண்ணிக்கொண்ட சில மனிதர்கள் இருந்தார்கள். பிறரைக் காட்டிலும் அவர்கள் மிக நல்லவர்கள் என்பதைப் போன்று அவர்கள் நடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்குப் போதிப்பதற்கு இயேசு இந்த உவமையைப் பயன்படுத்தினார்: 10“ஒரு பரிசேயலும் ஒரு வரி வகுலிப் பவனும் வாழ்ந்து வந்தனர். ஒருநாள் இருவரும் தேவாலயத்திற்குப் பிரார்த்தனை செய்யச் சென்றார்கள். 11வரி வகுலிப்பவனுக்குச் சற்று நொண்டலில் பரிசேயன் தனிமையாக நின்று கொண்டான். அவன், ‘தேவனே, நான் மற்ற மக்களைப் போன்று தீயவனாக இல்லாதிருப்பதால் உங்களுக்கு நன்றி சொல்கிறேன். திருடுகிற, ஏமாற்றுகிற, தீய ஒழுக்கத்தில் ஈடுபடுகிற மக்களைப் போன்றவன் அல்லன் நான். இந்த வரி வகுலிப்பவனைக் காட்டிலும் நான் நல்லவனாக இருப்பதால் உங்களுக்கு நன்றி சொல்கிறேன். 12நான் நல்லவன். வாரத்தில் இரண்டு நாள் உபவாசம் இருக்கிறேன். நான் சம்பாதிப்பதில் பத்தில் ஒரு பங்கு தேவாலயத்திற்குக் கொடுத்துவிடுகிறேன்’ என்றான்.

13“வரி வகுலிப்பவனும் தனிமையாய் போய் நின்றுான். அவன் பிரார்த்திக்கும்போது போனதைக் கூட ஏறெடுத்துப் பார்க்கவில்லை. அவன், ‘தேவனே, என்மேல் இரக்கமாய் இருங்கள். நான் ஒரு பாவி’ என்று மார்பில் அடித்துக்கொண்டு சுதறினான். 14நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், இந்த மனிதன் பிரார்த்தனை முடிந்தது வீட்டுக்குச் செல்கையில், தேவனுக்கு உகந்தவனாகச் சென்றான். ஆனால் பிறரைக் காட்டிலும் நல்லவனாக நினைத்துக் கொண்ட பரிசேயனோ தேவனுக்கு உகந்தவனாக இருக்கவில்லை. தன்னை உயர்ந்தவனாகக் கருதிக்கொள்கிற எவனும் தாழ்த்தப்படுவான். ஆனால் தன்னைத் தாழ்த்திக்கொள்கிற எவனும் உயர்த்தப்படுவான்.”

குழந்தைகளும் - இயேசுவும்

(மத்தேயு 19:13-15; மாற்கு 10:13-16)

15இயேசு தொடுமாறு சிலர் தங்கள் சிறு குழந்தைகளை இயேசுவின் அருகில் கொண்டுவந்தனர்.

வந்தார்கள். ஆனால் சீஷர்கள் இதைப் பார்த்ததும் மக்களை அதட்டித் தடுத்தார்கள். 16ஆனால் இயேசு அந்தச் சிறு குழந்தைகளைத் தம்மிடம் அழைத்து, அதன்பின் சீஷர்களை நோக்கி, “சிறு குழந்தைகள் என்னிடம் வரட்டும். அவர்களைத் தடுக்காதீர்கள். ஏனெனில் இச்சிறு குழந்தைகளைப் போன்ற மக்களுக்கே தேவனின் இராஜ்யம் சொந்தமாக இருக்கிறது. 17நான் உங்களுக்கு உண்மையைச் சொல்கிறேன். சிறு குழந்தை எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக்கொள்வதைப் போல நீங்களும் தேவனின் இராஜ்யத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அல்லது நீங்கள் ஒருபோதும் அதற்குள் செல்ல முடியாது” என்றார்.

செல்வந்தனும் இயேசுவும்

(மத்தேயு 19:16-30; மாற்கு 10:17-31)

18ஒரு யூத அதிகாரி இயேசுவிடம், “நல்ல போதகரே! நீத்திய வாழ்வைப் பெற நான் என்ன செய்யவேண்டும்?” என்று கேட்டான். 19இயேசு அவனை நோக்கி, “நீ ஏன் என்னை நல்லவனென்று அழைக்கிறாய்? தேவன் மட்டுமே நல்லவர். 20ஆனால் நான் உன் கேள்விக்குப் பதில் சொல்வேன். உனக்கு தேவனுடைய பிரமாணங்கள் தெரியும். ‘நீதீய ஒழுக்கமாகிய பாவத்தைச் செய்யக்கூடாது. நீ ஒருவரையும் சொலை செய்யக்கூடாது. நீ எந்தப் பொருளையும் திருடக்கூடாது. பிறரைக் குறித்துப் பொய் சொல்லக்கூடாது. உனது தாயையும், தந்தையையும் மதிக்கவேண்டும்.’*” என்றார்.

21ஆனால் அந்த அதிகாரி, “சிறுவனாக இருந்தபோதே இக்கட்டளைகள் எல்லாவற்றிற்கும் கீழ்ப்படிந்து நடந்து வருகிறேன்” என்றான். 22இதைக் கேட்டதும் இயேசு அதிகாரியை நோக்கி, “நீ செய்ய வேண்டிய இன்னொரு காரியமும் இருக்கிறது. உன் பொருட்கள் எல்லாவற்றையும் விற்று அந்தப் பணத்தை ஏழைகளுக்குக் கொடு. பரவோசுத்தில் உனக்குப் பலன் கிடைக்கும். பின்பு என்னைப் பின்பற்றி வா” என்றார். 23ஆனால் அம்மனிதன் இதைக் கேட்டபோது மிகவும் வருத்தமடைந்தான். அவன் பெரிய பணக்காரன், எல்லாப் பணத்தையும் தானே வைத்துக்கொள்ள விரும்பினான்.

24அவன் வருத்தமடைந்ததை இயேசு கண்டபோது அவர், “செல்வந்தர் தேவனின் இராஜ்யத்தில் நுழைவது மிகவும் கடினமானது! 25ஒட்டகம் ஊசியின் காதில் நுழைவது செல்வந்தன் தேவனின் இராஜ்யத்தினுள் நுழைவதைக் காட்டிலும் எளிதாக இருக்கும்!” என்றார்.

மீட்கப்படக்கூடியவர் யார்?

26மக்கள் இதைக் கேட்டபோது, “அப்படியானால் யார் இரட்சிக்கப்பட முடியும்?” என்

றார்கள். 27புதிலாக இயேசு, “மக்களால் செய்ய முடியாத காரியங்களைத் தேவனால் செய்ய முடியும்” என்றார். 28பேதுரு “ஆண்டவரே, எங்களுக்குரிய அனைத்தையும் விட்டு உங்களைப் பின்பற்றினோமே” என்றான். 29இயேசு, “நான் உங்களுக்கு ஒரு உண்மையைச் சொல்கிறேன். வீடு, மனைவி, சகோதரர்கள், பெற்றோர் அல்லது குழந்தைகளை தேவனின் இராஜ்யத்துக்காகத் துறந்த ஒவ்வொவ்வரும் தான் விட்டவற்றைக் காட்டிலும் மிகுதியாய் பெற்றுக்கொள்வான். 30இந்த வாழ்வில் பல மடங்கு அதிகமாய்ப் பெறுவான். அவன் இறந்த பின்னரும் தேவனோடு நித்தியமாய் வாழ்வான்” என்றார்.

இயேசு மரணத்தினின்று எழுவார்

(மத்தேயு 20:17-19; மாற்கு 10:32-34)

31பின்னர், இயேசு பன்னிரண்டு சீஷர்களிடம் மட்டும் தனித்துப் பேசினார். இயேசு அவர்களை நோக்கி, “கவனியுங்கள். நாம் எருசலேமுக்கு போய்க் கொண்டிருக்கிறோம். மனித குமாரனைக் குறித்து எழுதும்படியாக தேவன் தீர்க்கதரிசிகளுக்குக் கூறிய அனைத்தும் நிறைவேறும். 32அவரது மக்களே அவருக்கு எதிராகத் திரும்பி அவரை யூதரல்லாத மக்களிடம் ஒப்படைப்பார்கள். அவர்கள் அவரைப் பார்த்து நகைத்து, அவர் மீது உமிழ்வார்கள். அவரை இசுழ்ந்து அவமானப்படுத்துவார்கள். 33அவரைச் சாட்டையினால் அடித்து பின்னர் கொல்வார்கள். ஆனால் அவர் இறந்த பிறகு மூன்றாம் நாள் உயிரோடு மீண்டும் எழுவார்” என்றார். 34சீஷர்கள் இதைப் புரிந்து கொள்ள முயற்சி செய்தார்கள். ஆனால் அவர்களால் முடியவில்லை. அதன் பொருள் அவர்களுக்கு மறைக்கப்பட்டிருந்தது.

குருடனைக் குணமாக்குதல்

(மத்தேயு 20:29-34 மாற்கு 10:46-52)

35எரிகோ பட்டணத்திற்கு அருகே, இயேசு வந்தார். பாதையருகே ஒரு குருடன் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான். அவன் மக்களிடம் பணத்துக்காகப் பிச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். 36மக்கள் பாதையைக் கடந்து வருவதைக் கேட்டதும் அம்மனிதன், “என்ன நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது?” என்று கேட்டான்.

37மக்கள் அவனுக்கு, “நாசரேத்தைச் சேர்ந்த இயேசு இவ்வழியைக் கடந்து வந்து கொண்டிருக்கிறார்” என்று கூறினார்கள்.

38குருடன் பரவசமுற்று, “இயேசுவே தாவீதின் குமாரனே! தயவுசெய்து எனக்கு உதவுங்கள்” என்றான். 39அக்கூட்டத்திற்கு முன்னால் நடந்து கொண்டிருந்த மக்கள் அக்குருடனை அதட்டினார்கள். அவனைப் பேசாதிருக்கும்படியாகக் கூறினார்கள். ஆனால் அக்குருடன் இன்னும் அதிகமாகச் சத்தமிட்டவாறே, “தாவீதின் குமாரனே! தயவுசெய்து எனக்கு

உதவுங்கள்” என்றான். ⁴⁰இயேசு, “அந்தக் குருடனை என்னிடம் அழைத்து வாராங்கள்” என்று சொன்னபடி அங்கேயே நின்றுவிட்டார். அக்குருடன் அருகே வந்தபோது இயேசு அவனை நோக்கி, ⁴¹“நான் உனக்கு என்ன செய்யவேண்டுமென விரும்புகிறாய்?” என்று கேட்டார்.

குருடன், “ஐயா, நான் பார்வையடைய விரும்புகிறேன்” என்றான்.

⁴²இயேசு அவனை நோக்கி, “உன் பார்வையை மீண்டும் பெறுவாய்! நீ விசுவாசிக்க தால் குணம் பெற்றாய்” என்றார்.

⁴³அப்போது அம்மனிதனால் பார்க்க முடிந்தது. அவன் தேவனுக்கு நன்றி கூறியவாறே இயேசுவைத் தொட்டான். இதைக் கண்ட எல்லா மக்களும் நடந்ததற்காகத் தேவனை வாழ்த்தினர்.

சசேயு

19 எரிகோ பட்டணத்தின் வழியாக இயேசு சென்று கொண்டிருந்தார். ²எரிகோவில் சசேயு என்னும் பெயருடைய மனிதன் இருந்தான். அவன் செல்வந்தனும், முக்கியமானவனுமான ஒரு வரி வசூலிப்பவனாவான். ³அவன் இயேசுவைக் காண விரும்பினான். இயேசுவைக் காண விரும்பிய இன்னும் பலரும் அங்கு இருந்தார்கள். மக்களுக்குப் பின்னே நின்றபடி இயேசுவைப் பார்க்க முடியாதபடி சசேயு குள்ளனாக இருந்தான். ⁴எனவே, அவன் இயேசு கடந்து செல்லும் இடத்தையடைய வேகமாக ஓடிச் சென்றான். இயேசுவைப் பார்க்கும் பொருட்டு ஒரு அத்தி மரத்தின்மீது சசேயு ஏறினான். ⁵இயேசு அவ்விடத்துக்கு வந்தபோது, மேலே ஏறிட்டுப் பார்த்து சசேயு மரத்தின்மீது இருப்பதைக் கண்டார். இயேசு அவனை நோக்கி, “சசேயுவே, விரைந்து வா. கீழே இறங்கு. இன்றைக்கு நான் உன் வீட்டில் தங்கவேண்டும்” என்றார். ⁶சசேயு விரைந்து கீழே இறங்கினான். தன் வீட்டில் இயேசுவை வரவேற்பதில் அவன் மிகவும் மிச்சிந்தான். ⁷எல்லா மக்களும் இதைக் கண்டனர். அவர்கள், “எத்தகைய மனிதனோடு இயேசு தங்குகிறார் என்பதைப் பாருங்கள். சசேயு ஒரு பாவி” என்று புகார் கூறினார்கள்.

⁸சசேயு கந்தகரை நோக்கி, “நான் நல்லதைச் செய்ய விரும்புகிறேன். என் பணத்தில் பாதிரைய ஏழைகளுக்குக் கொடுப்பேன். நான் யாரையாவது ஏமாற்றி இருந்தால் அவனுக்கு நான்கு மடங்கு பணத்தைக் திரும்பக் கொடுப்பேன்” என்றான்.

⁹இயேசு, “இந்த மனிதன் நல்லவன். உன் மையில் ஆபிரகாமின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். இன்றைக்கு சசேயு அவனது பாவங்களில் இருந்து மீட்கப்பட்டான்.. ¹⁰மனித குமாரன் இழந்து போன மனிதர்களைக் கண்டு அவர்களை மீட்கவே வந்தார்” என்றார்.

இருப்பதைப் பயன்படுத்துங்கள்

(மத்தேயு 25:14-30)

¹¹எருசலேமை நெருங்கி இயேசு பயணம் செய்து கொண்டிருந்தார். தேவனின் இராஜ்யம் சீக்கிரம் வருமென்று சில மக்கள் எண்ணினார்கள். ¹²மக்களின் எண்ணத்தை இயேசு அறிந்தார். எனவே அவர்களுக்குப் பின்வரும் உவமையைச் சொன்னார்: “ஒரு உயர்ந்த கௌரவம்மிக்க மனிதன் மன்னனாக நியமனம் பெறும்படியாக தூரதேசப் பயணத்திற்காக ஆயத்தங்கள் செய்து கொண்டிருந்தான். பின்னர் திரும்பி வந்து அவனது மக்களை அரசாணவேண்டுமென்று அவன் திட்டமிட்டான். ¹³எனவே அவன் தனது வேலைக்காரர்களில் பத்து பேரை அழைத்தான். அவன் ஒவ்வொரு வேலைக்காரனுக்கும் ஒரு பைபை நிறைய பணத்தைக் கொடுத்தான். “இந்தப் பணத்தைக்கொண்டு நான் வரும் வரைக்கும் வியாபாரம் செய்யுங்கள்” என்றான். ¹⁴அந்த இராஜ்யத்தின் மக்கள் அம்மனிதனை வெறுத்தார்கள். எனவே அம்மக்கள் அவன் போகும் தேசத்துக்கெல்லாம் அவனைப் பின்பொருந்து செல்லுமாறு ஒரு கூட்டத்தினரை அனுப்பினர். மற்ற தேசத்துக்கு அக்கூட்டத்தினர் சென்று “இந்த மனிதன் எங்களுக்கு அரசன் ஆவதை நாங்கள் விரும்பவில்லை” என்றார்கள்.

¹⁵ஆனால் அம்மனிதன் அரசனானான். அவன் தன் நாட்டுக்குத் திரும்பியபின்பு, “நான் பணம் கொடுத்துள்ள அந்த வேலைக்காரரை அழையுங்கள். அதைக்கொண்டு அவர்கள் இன்னும் அதிகமாக எவ்வளவு பணம் சம்பாதிக்கிறார்களா” என்று அறிய நான் விரும்புகிறேன்” என்றான். ¹⁶முதல் வேலைக்காரன் வந்து, “ஐயா, நீங்கள் கொடுத்த ஒரு பை பணத்தைக்கொண்டு நான் பத்து பை நிரம்பும் அளவுக்குப் பணம் சம்பாதிக்கிறேன்” என்றான். ¹⁷அரசன் அந்த வேலைக்காரனை நோக்கி, “நல்லது நீ ஒரு நல்ல வேலைக்காரன். சிறிய காரியங்களில் உன்னை நம்பக் கூடும் என்று காண்கிறேன். ஆகவே இப்போது எனது பட்டணங்களில் பத்து பட்டணங்களை ஆளும்படியாக உன்னை நியமிப்பேன்” என்றான். ¹⁸இரண்டாவது வேலைக்காரன் வந்து, “ஐயா, நீங்கள் கொடுத்த ஒரு பை பணத்தைக்கொண்டு நான் ஐந்து பைபை சம்பாதிக்கிறேன்” என்றான். ¹⁹மன்னன் வேலைக்காரனை நோக்கி, “நீ ஐந்து பட்டணங்களில் மேல் ஆட்சி செய்யலாம்” என்றான். ²⁰பின்பு மூன்றாவது வேலைக்காரன் வந்தான். அந்த வேலைக்காரன் அரசனை நோக்கி, “ஐயா, இதோ உங்களுடைய பணப் பை இருக்கிறது. நான் அதை ஒரு துணியில் பொதிந்து மறைத்து வைத்தேன். ²¹உங்கள் வலிமையைக் கண்டு நான் பயந்து போய் இருந்தேன். நீங்கள் கடினமான மனிதர் என்பதை அறிவேன். உங்களால் சம்பாதிக்கப்படாத பணத்தைக் கூட நீங்கள் எடுத்துக் கொள்கிறீர்கள். உங்களால்

பயிரிடப்படாத தானியத்தைக் கூட நீங்களே சேர்த்துக் கொள்கிறீர்கள்” என்றான். ²²அரசன் அந்த வேலைக்காரனை நோக்கி, “தீயவேலைக் காரனே, உனது சொந்த வார்த்தையாலேயே உன்னை நிராகரிப்பேன். நான் ஒரு கடினமான மனிதன் என்றாய். நான் சம்பாதிக்காத பணத்தை எடுத்துக்கொள்பவன் என்றும், நான் பயிரிடாத தானியத்தைச் சேர்த்துக்கொள்பவன் என்றும் கூறினாய். ²³அது உண்மையென்றால் நீ என் பணத்தை வங்கியில் கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும். அப்போது நான் திரும்பி வந்தபோது என் பணத்துக்கு வட்டியாவது சிடைத்திருக்கும்” என்றான். ²⁴பின் அங்கு நின்று கொண்டிருந்த மனிதரை நோக்கி, “அந்த வேலைக்காரனிடமிருந்து பையை எடுத்து பத்து பைகள் நிரம்ப பணம் சம்பாதிக்கவனுக்குக் கொடுங்கள்” என்றான். ²⁵அந்த மனிதர்கள் அரசனிடம், “ஐயா, அந்த வேலைக்காரனிடம் ஏற்கெனவே பத்துப் பைகள் பணம் இருக்கின்றனவே,” என்றார்கள். ²⁶அரசன், “தன்னிடம் இருப்பவற்றைப் பயன்படுத்துகிறவனுக்கு இன்னும் அதிகமாகக் சிடைக்கும். தன்னிடம் இருப்பவற்றைப் பயன்படுத்தாத மனிதனிடம் இருப்பவையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். ²⁷இப்போது எனது பகைவர்கள் எங்கே? தமக்கு அரசனாக நான் ஆவதை விரும்பாத மக்கள் எங்கே? என் பகைவர்களை அழைத்து வந்து அவர்களைக் கொல்லுங்கள். அவர்கள் மடிவதை நான் பார்ப்பேன்” என்றான்.”

எருசலேமுக்குள் இயேசு

(மத்தேயு 21:1-11; மாற்கு 11:1-11; யோவான் 12:12-19)

²⁸இவற்றையெல்லாம் கூறியபின்பு இயேசு, எருசலேமை நோக்கிப் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார். ²⁹ஓலிவ மலையருகே காணப்பட்ட பெத்தபேசு, பெத்தானியா ஆகிய ஊர்களருகே இயேசு வந்தபோது, அவர் இரண்டு சீஷ்களை அனுப்பினார். ³⁰அவர், “நீங்கள் பார்க்கிற அந்த ஊருக்குள் செல்லுங்கள். ஊருக்குள் நுழையும்போதே அங்கு ஒரு கழுதைக்குட்டி கட்டப்பட்டிருப்பதைக் காண்பீர்கள். எந்த மனிதனும் அதன்மீது ஏறியதில்லை. அக்கழுதை யை அவிழ்த்து என்னிடம் கொண்டு வாருங்கள். ³¹எந்த மனிதனாவது அக்கழுதையை ஏன் ஓட்டிக்கொண்டு போகிறீர்கள் என்று கேட்டால் நீங்கள், ‘எங்கள் எஜமானருக்கு இக்கழுதை வேண்டும்’ என்று சொல்லுங்கள்” என்றார்.

³²இரண்டு சீஷ்களும் ஊருக்குள் சென்றார்கள். இயேசு கூறியபடியே கழுதைக்குட்டியைக் கண்டார்கள். ³³சீஷ்கள் கட்டப்பட்டிருந்த அக்கழுதையை அவிழ்த்தார்கள். கழுதையின் சொந்தக்காரர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் சீஷரை நோக்கி, “எதற்காகக் கழுதையை அவிழ்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?” என்றார்

கள். ³⁴சீஷ்கள், “ஆண்டவருக்குத் தேவையாய் இருக்கிறது” என்று பதில் அளித்தார்கள். ³⁵சீஷ்கள் கழுதைக் குட்டியை இயேசுவிடம் கொண்டு வந்து தம் மேலங்கியை அதன்மேல் போட்டார்கள். பின்பு இயேசுவைக் கழுதையின் மேல் அமர்த்தினார்கள். ³⁶இயேசு எருசலேமுக்குச் செல்லும் பாதை வழியாகக் கழுதையின் மேல் ஏறிச்சென்றார். இயேசுவுக்கு முன்பாக சீஷ்கள் தம் அங்கிகளைப் பாதையில் விரித்தார்கள்.

³⁷எருசலேமுக்கு அருகில் இயேசு வந்து கொண்டிருந்தார். அவர் ஓலிவமலை அடி நகரத்திற்கருகே வந்திருந்தார். அவரது சீஷ்கள் அனைவரும் மகிழ்வோடு இருந்தார்கள். அவர்கள் உரத்த குரலில் களிப்புடன் தேவனை வாழ்த்தினார்கள். அவர்கள் தாம் பார்த்த எல்லா வல்லமையான செயல்களுக்கும் தேவனுக்கு நன்றி தெரிவித்தார்கள். ³⁸அவர்கள்,

“சுர்த்தரின் பெயரில் வருகின்ற அரசரை தேவன் ஆசீர்வதிப்பாராக!”* “பரலோகத்தில் அமைதியும் தேவனுக்கு மகிமையும் உண்டாவதாக!”

என்றார். ³⁹கூட்டத்தில் இருந்த பரிசேயரில் சிலர் இயேசுவிடம், “போதகரே, இவற்றைக் கூறாதபடிக்குச் சீஷருக்குச் சொல்லுங்கள்” என்றார்கள்.

⁴⁰ஆனால் இயேசு, “நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். இக்காரியங்கள் சொல்லப்பட வேண்டியவை: என் சீஷ்கள் இவற்றைக் கூறாவிட்டால், இக்கற்கள் அவற்றைக் கூறும்” என்று பதிலுரைத்தார்.

எருசலேமுக்காக அழகல்

⁴¹இயேசு எருசலேமுக்கு அருகே வந்தார். அவர் அப்பட்டணத்தைப் பார்த்து, அதற்காக அழ ஆரம்பித்தார். ⁴²இயேசு எருசலேமைப் பார்த்துப் பேசினார். அவர், “உனக்கு சமாதானத்தை எது வரவழைக்கும் என்று இன்றைக்கு நீ தெரிந்து கொண்டிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் உனக்கு அது மறைக்கப்பட்டிருப்பதால் உன்னால் அதை அறிந்து கொள்ளமுடியாது. ⁴³உன் பகைவர்கள் உன்னைச் சுற்றிலும் ஒரு மதிலை எழுப்பும் சாலம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. உன் பகைவர்கள் உன்னை எல்லாம் பக்கங்களிலிருந்தும் வளைத்துக் கொள்வார்கள். ⁴⁴அவர்கள் உன்னை உன்னிலுள்ள எல்லா மக்களையும் அழித்து விடுவார்கள். உன் கட்டிடங்களில் உள்ள சுற்களில் ஒன்றும் ஒன்றின் மேல் ஒன்று நிலைத்திருப்பதில்லை. தேவன் உன்னை மீட்பதற்காக வந்த காலத்தை நீ அறியாததால் இவையெல்லாம் நடக்கும்” என்றார்.

தேவாலயத்திற்குச் செல்லுதல்

(மத்தேயு 21:12-17; மாற்கு 11:15-19;
யோவான் 2:13-22)

⁴⁵இயேசு தேவாலயத்திற்குள் சென்றார். பல பொருட்களை விற்றுக்கொண்டிருந்த மக்களை தேவாலயத்திற்குள் இருந்து துரத்த ஆரம்பித்தார் ⁴⁶அவர்களிடம் இயேசு, “என் வீடு பிராந்ததனைக்குரிய வீடாக இருக்கும்” * என்று வேதவாக்கியங்களில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதைத் திருடர்கள் ஒளிந்திருக்கிற இடமாக* நீங்கள் மாற்றி இருக்கிறீர்கள்” என்றார்.

⁴⁷ஒவ்வொரு நாளும் இயேசு தேவாலயத்தில் மக்களுக்குப் போதித்தார். ஆசாரியரும், வேதபாரசரும் மக்களின் அதிகாரிகளும் இயேசுவைக் கொல்ல விரும்பினார்கள். ⁴⁸ஆனால் எல்லா மக்களும் இயேசுவைக் கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டு இருந்தார்கள். இயேசு கூறிய விஷயங்களை மிகவும் உற்சாகமாய்க் கவனித்தார்கள். எனவே தலைமை ஆசாரியருக்கும், வேதபாரசருக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் இயேசுவை எவ்வாறு கொல்ல முடியும் என்பது தெரியவில்லை.

யூத அதிகாரிகளின் கேள்வி

(மத்தேயு 21:23-27; மாற்கு 11:27-33)

20 ஒருநாள் இயேசு தேவாலயத்தில் இருந்தார். அவர் மக்களுக்குப் போதித்துக் கொண்டிருந்தார். தேவனுடைய இராஜ்யத்தைப் பற்றிய நற்செய்தியை இயேசு மக்களுக்குக் கூறினார். தலைமை ஆசாரியரும், வேதபாரசரும், முதிய யூத அதிகாரிகளும் இயேசுவிடம் பேசுவதற்கு வந்தனர். ²அவர்கள், “இக்காரியங்களைச் செய்வதற்கு உங்களுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? எங்களுக்குச் சொல்லுங்கள். இந்த அதிகாரத்தை உங்களுக்குக் கொடுத்தவர் யார்?” என்றார்கள்.

³இயேசு பதிலாக, “நானும் உங்களை ஒரு கேள்வி கேட்பேன். ⁴மக்களுக்கு யோவான் ஞானஸ்நானம் கொடுத்தபோது அது தேவனிடமிருந்து வந்ததா அல்லது மனிதனிடமிருந்து வந்ததா? எனக்குச் சொல்லுங்கள்” என்றார்.

⁵ஆசாரியரும், வேதபாரசரும், யூத அதிகாரிகளும் இதைக் குறித்துப் பேசினார்கள். அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர், “யோவானின் ஞானஸ்நானம் தேவனிடமிருந்து வந்தது” என்று நாம் பதில் சொன்னால் அவர், ‘அப்படியானால் நீங்கள் யோவானை ஏன் நம்பவில்லை?’ என்பார் ‘ஆனால் நாம், ‘யோவானின் ஞானஸ்நானம் மனிதரிடம் இருந்து வந்தது’ என்று கூறினால் எல்லா மக்களும் நம்மைக் கல்லெறிந்து கொல்வார்கள். ‘யோவான் ஒரு தீர்க்கதரிசி என்று அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருப்பதால் நம்மைக் கொல்வார்கள்”

என்று பேசிக்கொண்டனர். ⁷எனவே அவர்கள், “எங்களுக்கு விடை தெரியவில்லை” என்று பதில் சொன்னார்கள்.

⁸எனவே இயேசு அவர்களை நோக்கி, “இக்காரியங்களை எந்த அதிகாரத்தால் செய்கிறேன் என்பதையும் நான் உங்களுக்குச் சொல்லமாட்டேன்” என்றார்.

திராட்சைத்தோட்ட உவமை

(மத்தேயு 21:33-46; மாற்கு 12:1-12)

⁹பின்னர் இயேசு மக்களுக்கு இவ்வவமையைச் சொன்னார்: “ஒரு மனிதன் தன் வயலில் திராட்சைச் செடிகளை பயிரிட்டான். சில உழவர்களுக்கு அந்த நிலத்தைக் குத்தகையாக கொடுத்தான். பின்னர் நீண்டகாலம் அங்கிருந்து சென்று விட்டான். ¹⁰திராட்சைப் பழங்களைப் பறிக்கும் காலம் நெருங்கியது. அம் மனிதன் உழவர்களிடம் அவனது வேலைக்காரனைத் தனக்குரிய பாகமான திராட்சை பழங்களைப் பெற்றுவருமாறு அனுப்பினான். ஆனால் உழவர்கள் அந்த வேலைக்காரனை அடித்து ஒன்றுமே தராமல் அனுப்பிவிட்டார்கள். ¹¹எனவே அம்மனிதன் இன்னொரு வேலைக்காரனை அனுப்பினான். அந்த உழவர்கள் இந்த வேலைக்காரனையும் கூட அடித்தார்கள். அவனைக் கொஞ்சமும் மதிக்கவில்லை. அவனுக்கு எதுவும் கொடுக்காமல் அவனை அனுப்பிவிட்டார்கள். ¹²எனவே அம் மனிதன் உழவர்களிடம் மூன்றாவது வேலைக்காரனை அனுப்பினான். உழவர்கள் அவனை அடித்துக் காயப்படுத்தித் துரத்திவிட்டார்கள்.

¹³வயலின் சொந்தக்காரன், ‘நான் இப்போது என்ன செய்வேன்? நான் எனது மகளை அனுப்புவேன். நான் என் மகளை மிகவும் நேசிக்கிறேன். உழவர்கள் என் மகளை மதிக்கக் கூடும்’ என்று எண்ணினான். ¹⁴உழவர்கள் மகளைப் பார்த்ததும் தமக்குள், ‘இவன் நிலச் சொந்தக்காரனின் மகன். இவ்வயல் இவனுக்கே சேரும். இவனைக் கொன்றுவிட்டால் இவ்வயல் நமக்குச் சொந்தமாகும்’ என்று பேசிக்கொண்டனர். ¹⁵எனவே, மகளை வயலுக்கு வெளியே தூக்கி எறிந்து அவனைக் கொன்றுவிட்டனர். வயலின் சொந்தக்காரன் என்ன செய்வான்? ¹⁶அவன் வந்து அந்த உழவர்களைக் கொன்று போடுவான். பிற்பாடு அந்த வயலை அவர் உழவர்கள் கையில் ஒப்படைப்பான்” என்றார். மக்கள் இவ்வவமையைக் கேட்டனர். அவர்கள், “இல்லை, இவ்வாறு நடக்க அனுமதிக்கலாகாது” என்றனர். ¹⁷ஆனால் இயேசு அவர்கள் கண்களில் கூர்ந்து நோக்கியவாறு “அப்படியானால் இந்த வசனம் எதைக் கூறுகிறது:

‘வீடு கட்டுகிறவர்கள் வேண்டாம் எனக் கூறுகிய கல்லே மூலைக்குத் தலைக் கல்லாயிற்று’

¹⁸அந்தக் கல்லின்மீது விழுசிற ஓவ்வொரு மனிதனும் நெறாங்கிப் போவான். அந்தக்கல் உங்களமீது விழுந்தால் அது உங்களை நசுக்கிப் போடும்!” என்றார்.

¹⁹பூத அதிகாரிகள் இயேசு கூறிய இவ்வமைமையைக் கேட்டனர். இது அவர்களைப் பற்றியே கூறப்படுகிறது என்பது அவர்களுக்குத் தெரிந்தது. அதே சமயத்தில் அவர்கள் இயேசுவைச் சிறைப்பிடிக்க விரும்பினார்கள். ஆனால் மக்கள் என்ன செய்வார்களோ என்று நினைத்து அவர்கள் அஞ்சினர்.

பூத அதிகாரிகளின் தந்திரம்

(மத்தேயு 22:15-22; மாற்கு 12:13-17)

²⁰எனவே வேதபாரகரும், தலைமை ஆசாரியரும் இயேசுவைப் பிடிப்பதற்கு ஏற்ற தருணத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். அவர்கள் சில மனிதர்களை இயேசுவிடம் அனுப்பினார்கள். அவர்களை நல்ல மனிதர்களாக நடிக்கும்படியாகக் கூறியிருந்தார்கள். இயேசு கூறியவற்றில் குற்றம் காணும்படியாக அவர்கள் விரும்பினார்கள். (ஏதேனும் தவறு கண்டுபிடித்தால் அவர்கள் அதிகாரமும் ஆற்றலும் வாய்ந்த ஆளுநரிடம் இயேசுவை ஒப்படைக்க முடியும்.)
²¹எனவே, அந்த மனிதர்கள் இயேசுவை நோக்கி, “போதகரே, நீர் சொல்வதும் போதிப்பதும் உண்மை என்று எங்களுக்குத் தெரியும். எல்லா மக்களுக்கும் அவற்றைப் போதிக்கிறீர். தேவனின் வழியைக் குறித்த உண்மையையே எப்போதும் கற்பிக்கிறீர். ²²இராயனுக்கு நாங்கள் வரி கட்டுவது சரியா இல்லையா என்பதை எங்களுக்குக் கூறுங்கள்?” என்றார்கள்.

²³இயேசுவை வஞ்சிக்க அம்மனிதர்கள் முயற்சி செய்கிறார்கள் என்பது அவருக்குத் தெரியும். இயேசு அவர்களை நோக்கி, ²⁴“ஒரு கேள்வி எனக்குக் காட்டுங்கள். யாருடைய பெயர் அதில் இருக்கிறது? யாருடைய படம் அதில் உள்ளது?” என்று கேட்டார். அவர்கள், “இராயனுடையது” என்றார்கள்.

²⁵இயேசு அவர்களை நோக்கி “இராயனுடையதை இராயனுக்குக் கொடுங்கள். தேவனுடையவற்றை தேவனுக்குக் கொடுங்கள்” என்றார்.

²⁶அவரது ஞானம் மிக்க பதிலைக் கேட்டு அம்மனிதர்கள் ஆச்சரியமுற்றனர். அவர்களால் ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை. தம் தந்திரங்களில் அவர்கள் தோல்வியடைந்தார்கள். மக்களின் முன்பாக அவர்களால் இயேசுவை ஏமாற்ற முடியவில்லை. அவர்கள் இயேசுவுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தக்கூடிய எதையும் இயேசு சொல்லவில்லை.

சதுசேயர்களின் தந்திரம்

(மத்தேயு 22:23-33; மாற்கு 12:18-27)

²⁷சில சதுசேயர்கள் இயேசுவிடம் வந்தனர். (மக்கள் மரணத்தினின்று உயிர் பெறுவதில்லை என்று சதுசேயர்கள் நம்புகிறார்கள்)

அவர்கள் இயேசுவை நோக்கி, ²⁸“போதகரே, திருமணமான மனிதன் குழந்தைகளினின்று இறந்து போனால், அவனது சகோதரன் அவன் மனைவியைத் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று மோசே எழுதி இருந்தார். அப்படியானால் இறந்த சகோதரனுக்காக குழந்தைகள் அவர்களுக்குப் பிறக்கும். ²⁹ஒரிடத்தில் ஏழு சகோதரர்கள் வாழ்ந்தனர். முதல் சகோதரன் ஒருத்தியை மணந்து குழந்தைகள் இல்லாமல் இறந்தான். ³⁰பிறகு இரண்டாம் சகோதரன் அந்தப் பெண்மணை மணந்து இறந்து போனான். ³¹மூன்றாமவனும் அவளை மணந்து பின்னர் இறந்தான். ஏழு சகோதரர்களுக்கும் இதுவே நடந்தது. அவர்கள் எல்லாரும் குழந்தைகளின்றி இறந்தார்கள். ³²அவர்கள் அனைவரும் இறந்த பிறகு அவளும் இறந்தாள். ³³எல்லா ஏழு சகோதரர்களும் அவளை மணந்தனர். மரணத்தினின்று மக்கள் எழும்போது, அந்தப் பெண் யாருக்கு மனைவியாவாள்?” என்று கேட்டார்கள்.

³⁴இயேசு சதுசேயரை நோக்கி, “மூழியில் மக்கள் ஒருவரையொருவர் மணந்து கொள்கின்றனர். ³⁵சிலர் மரணத்தினின்று எழும்பி அடுத்த உலகத்தில் பங்குபெறும் தகுதியைப் பெறுவர். அந்த வாழ்வில் அவர்கள் மணம் செய்து கொள்ளமாட்டார்கள். ³⁶அந்த வாழ்வில் அவர்கள் தேவதூதர்களைப் போல இருப்பார்கள். அவர்களால் சாகமுடியாது. அவர்கள் மரணத்தினின்று எழுந்ததால் தேவனின் மக்களாவர். ³⁷மக்கள் மரணத்தில் இருந்து எழுப்பப்படுவர் என்பதை மோசே தெளிவாகக் காட்டினான். எரியும் புதரைப்பற்றி மோசே எழுதியபோது, அவன் கர்த்தராகிய தேவனை ஆபிரகாமின் தேவன் என்றும், ஈசாக்கின் தேவன் என்றும், யாக்கோபின் தேவன்* என்றும் கூறினான். ³⁸அவர்களின் தேவன் தானே என தேவன் கூறியதால் அந்த மனிதர்கள் உண்மையாக இறக்கவில்லை. வாழும் மக்களின் தேவன் அவரே. தேவனுக்கு உரியவர்கள் வாழ்பவர்களே ஆவர்” என்றார்.

³⁹வேதபாரகரில் சிலர், “போதகரே, உங்கள் பதில் நன்றாக இருந்தது” என்றனர். ⁴⁰அடுத்த கேள்வியைக் கேட்க யாருக்கும் துணிச்சல் வரவில்லை.

சிறிஸ்து தாவீதின் குமாரனா?

(மத்தேயு 22:41-46; மாற்கு 12:35-37)

⁴¹பின்பு இயேசு, “தாவீதின் குமாரன் என்று சிறிஸ்துவை மக்கள் எத்தனாகச் சொல்கிறார்கள்? ⁴²சங்கீதம் என்னும் புத்தகத்தில் தாவீதே சொல்கிறார்.

‘கர்த்தர் (தேவன்) என் ஆண்டவரிடம் (சிறிஸ்து) சொன்னார்,

43 உங்கள் பகைவர்கள் உங்கள் ஆற்றலுக்கு அடங்கும் வரை என் வலப்பக்கத்தில் அமருங்கள்”

சங்கீதம் 110:1

44தாவீது கிறிஸ்துவை ‘ஆண்டவர்’ என்கிறான். ஆனால் கிறிஸ்து தாவீதின் குமாரனுமாவார். எப்படி இவை இரண்டும் உண்மையாகும்?” என்றார்.

வேதபாரசுக்கு எச்சரிக்கை

(மத்தேயு 23:1-36; மாற்கு 12:38-40)

வாக்கா 11:37-54)

45தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களிடம் இயேசு பேசினார். எல்லா மக்களும் இயேசு கூறுவதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். 46“வேதபாரசரைக் குறித்து எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். தங்களை முக்கியமானவர்களாகக் காட்டுகிற அவர்கள் அங்கியிக்கும் அலைகிறார்கள். மக்கள் அவர்களைச் சந்தையிடங்களில் மதிப்பதையும் விரும்புகிறார்கள். ஜெப ஆலயங்களில் முக்கியமான இருக்கையில் அமர ஆசைப்படுகிறார்கள். 47ஆனால் விதவைகள் தம் வீட்டில் வைத்திருக்கிற பொருட்களை எல்லாம் கொள்ளையிடுகிறவர்கள் அவர்களை ஆவார்கள். நீண்ட பிரார்த்தனைகளைச் சொல்லி தங்களை நல்லவர்களாகக் காட்டிக் கொள்ள முயல்கிறார்கள். தேவன் இவர்களை மிகுதியாகத் தண்டிப்பார்” என்றார்.

உண்மையான ஈகை

(மாற்கு 12:41-44)

21 தேவாலயத்தில் காணிக்கைப் பெட்டியில் சில செல்வந்தர்கள் தேவனுக்காக தங்கள் காணிக்கைகளைப் போடுவதை இயேசு கண்டார். 2அப்போது இயேசு ஓர் ஏழை விதவையைக் கண்டார். பெட்டியினுள் அவள் இரண்டு சிறிய செம்பு நாணயங்களை இட்டாள். 3இயேசு, “நான் உங்களுக்கு உண்மையைச் சொல்கிறேன். இந்த ஏழை விதவை இரண்டு சிறிய நாணயங்களையே கொடுத்தாள். ஆனால், அச்செல்வந்தர்கள் கொடுத்தவற்றைக் காட்டிலும் அவள் உண்மையில் அதிகமாகக் கொடுத்தாள். 4செல்வந்தர்களிடம் மிகுதியான செல்வம் இருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தேவையற்ற செல்வத்தையே அவர்கள் கொடுத்தார்கள். இந்தப் பெண்ணோ மிகவும் ஏழை. ஆனால் அவளுக்குிருந்த எல்லாவற்றையும் அவள் கொடுத்தாள். அவள் வாழ்க்கைக்கு அந்தப் பணம் தேவையாய் இருந்தது” என்றார்.

தேவாலயத்தின் அழிவு

(மத்தேயு 24:1-14; மாற்கு 13:1-13)

5சில சீஷர்கள் தேவாலயத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள், “இது

மிக நல்ல கற்களாலான ஓர் அழகான தேவாலயம். தேவனுக்கு அளிக்கப்பட நல்ல காணிக்கைகளைப் பாருங்கள்” என்றனர்.

6ஆனால் இயேசு, “இங்கு நீங்கள் பார்க்கிற அனைத்தும் அழிக்கப்படும் காலம் வரும். இந்தக் கட்டிடங்களின் ஒவ்வொரு கல்லும் தரையில் தள்ளப்படும். ஒரு கல்லின் மேல் மற்றொரு கல் இருக்காது” என்றார்.

7சில சீஷர்கள் இயேசுவிடம், “போதகரே, இவை எப்போது நடக்கும்? இவை நடைபெறும் காலம் இதுவென எங்களுக்குக் காட்டுவது எது?” என்று கேட்டார்கள்.

8இயேசு, “எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். முட்டாள் ஆக்கப்படாதீர்கள். எனது பெயரைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு பலர் வருவார்கள். அவர்கள், ‘நானே கிறிஸ்து’ என்றும், ‘வேளை வந்தது’ என்றும் கூறுவார்கள். ஆனால் அவர்களைப் பின்பற்றாதீர்கள். 9யுத்தங்களையும் கலவரங்களையும் பற்றிக்கேள்விப்படும்போது பயப்படாதீர்கள். இவை முதலில் நிகழ வேண்டும். ஆனால் உடனடியாக ஒரு முடிவு வராது” என்றார்.

10பிற்பாடு இயேசு அவர்களிடம், “தேசங்கள் வேறு தேசங்களோடு போரிடும். இராஜ்யங்கள் பிற இராஜ்யங்களோடு போர் செய்யும். 11புலம் பங்களும், நோய்களும், தீயகாரியங்களும் பல இடங்களில் நிகழும். சில இடங்களில் மக்கள் உண்பதற்கு உணவு கிடைக்காது. பயங்கரமானதும், ஆச்சரியமானதுமான காரியங்கள் வானில் தோன்றி மக்களை எச்சரிக்கும்.

12ஆனால் இவையெல்லாம் நிகழும் முன்னர் மக்கள் உங்களைக் கைது செய்வார்கள். ஜெப ஆலயங்களில் மக்கள் உங்களை நியாயந்தீர்த்து சிறையில் தள்ளுவார்கள். அரசர்களின் முன்பும், ஆளுநர்களின் முன்பும் நிற்கும்படியாகக் கட்டாயப்படுத்தப்படுவீர்கள். 13நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றுவதால் நீங்கள் என்னைப்பற்றிப் பிறருக்கு கூறுவதற்கு இவை உங்களுக்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும். 14நீங்கள் என்ன சொல்வீர்கள் என்பதைக் குறித்து நடப்பதற்கு முன்னாலேயே கவலைப்படாதீர்கள்.

15உங்கள் பகைவர்கள் பதில் கூற முடியாதபடி அல்லது மறுக்க முடியாதபடி செய்திகளைச் சொல்லும் ஞானத்தை உங்களுக்குத் தருவேன். 16உங்கள் பெற்றோரும், சகோதரரும், உறவினரும், நண்பரும் கூட உங்களை ஏமாற்றுவார்கள். அவர்கள் உங்களில் சிலரைக் கொல்வார்கள். 17எல்லா மக்களும் நீங்கள் என்னைப் பின்பற்றுவதால் உங்களை வெறுப்பார்கள். 18ஆனால் இவற்றில் ஒன்றும் உண்மையில் உங்களைத் தீங்குசெய்ய முடியாது.

19இக்காரியங்கள் மூலமாக உங்கள் நம்பிக்கையைப் பலப்படுத்துவதால் நீங்கள் உங்களை மீட்டுக்கொள்ளமுடியும்..

எருசலேமின் அழிவு

(மத்தேயு 24:15-21; மாற்கு 13:14-19)

²⁰“எருசலேமைச் சுற்றிலும் படைகள் சூழ்ந்திருக்கக் காண்பீர்கள். எருசலேமின் அழிவுக் காலம் நெருங்கிவிட்டது என்பதை அப்போது அறிந்து கொள்வீர்கள். ²¹அப்போது யூதேயாவின் மக்கள் மலைகளுக்கு ஓடிச்செல்ல வேண்டும். எருசலேம் மக்கள் விரைந்து செல்ல வேண்டியதிருக்கும். நீங்கள் எருசலேம் நகருக்கு வெளியே இருக்கிறவர்கள், உள்ளே போகாதீர்கள். ²²தேவன் தம் மக்களைத் தண்டிக்கும் காலத்தைக் குறித்து தீர்க்கதரிசிகள் நிரம்பச் செய்திகளை எழுதி இருக்கிறார்கள். நான் உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதெல்லாம் இவை எல்லாம் நிகழவேண்டிய காலத்தைக் குறித்து ஆகும். ²³அந்த நேரம் சுருவுற்ற பெண்களுக்கும் பாஊட்டவேண்டிய சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளை உடைய பெண்களுக்கும் மிகவும் கொடுமையானதாக இருக்கும். ஏன்? இந்தப் பூமியில் மிக கொடுமையான காலம் வரும். இந்த மக்களிடம் (யூதர்களிடம்) தேவன் சினம் கொள்வார். ²⁴வீரர்களால் சிலர் கொல்லப்படுவார்கள். பிறர் கைதிகளாக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு தேசத்திற்கும் கொண்டு செல்லப்படுவார்கள். தூய பட்டணமாகிய எருசலேமில் யூதரல்லாத மக்கள் அவர்கள் காலம் முடியும் மட்டும் நடந்து செல்வார்கள்.

அஞ்சாதீர்கள்

(மத்தேயு 24:29-31; மாற்கு 13:24-27)

²⁵“சூரியன், சந்திரன், விண்மீன்களில் ஆச்சரியப்படுத்தக்க விலையங்கள் நடக்கும். பூமியின் மக்கள் அசுப்பட்டுக்கொண்டதாக உணர்வார்கள். சமுத்திரங்கள் கலக்கமடையும். ஏனென்று மக்கள் அறியமாட்டார்கள். ²⁶மக்கள் அஞ்ச ஆரம்பிப்பார்கள். உலகத்திற்கு என்ன நேரிடுமோ என்று அவர்கள் கவலைப்படுவார்கள். வானிலுள்ள ஒவ்வொரு பொருளும் வித்தியாசப்படும். ²⁷அப்போது மேகத்தில் மனித குமாரன் அவரது வல்லமையோடும் மிருகத் மசிமையோடும் வந்து கொண்டிருப்பதை மக்கள் காண்பார்கள். ²⁸இந்தக் காரியங்கள் நிகழ ஆரம்பித்ததும் பயப்படாதீர்கள். மேலே பார்த்து மசிமுங்கள். கவலை கொள்ளாதீர்கள். தேவன் உங்களை விடுவிக்கும் நேரம் நெருங்கிக் கொண்டிருப்பதை நீங்கள் அறிந்திருப்பதால் சந்தோஷமாக இருங்கள்” என்றார்.

அழியாத தேவ வார்த்தை

(மத்தேயு 24:32-35; மாற்கு 13:28-31)

²⁹பின்னு இயேசு இவ்வுவமையைச் சொன்னார்: “எல்லா மரங்களையும் பாருங்கள், அத்தி மரம் ஒரு நல்ல உதாரணம். ³⁰அது பசுமை நிறமாக இருக்கும்போது கோடை நெருங்கி விட்டது என்று உணர்வீர்கள். ³¹நடக்கும் என்று நான் கூறிய காரியங்களும்

அதைப் போன்றதே, இக்காரியங்கள் நடப்பதைப் பார்க்கும்போது, தேவனின் இராஜ்யம் விரைவில் வர இருப்பதை அறிவீர்கள்.

³²நான் உங்களுக்கு உண்மையைச் சொல்சிறேன். இக்காலத்து மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கும்போதே இக்காரியங்கள் எல்லாம் நடக்கும். ³³உலகம் முழுவதும், விண்ணும், பூமியும் அழிக்கப்படும். ஆனால், நான் கூறிய சொற்களோ, ஒரு நாளும் அழிவதில்லை.

ஆயத்தமாயிருங்கள்

³⁴“எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். குடித்துக் கொண்டும், குடியில் மூழ்கிக் கொண்டும் காலத்தைக் கழிக்காதீர்கள். அல்லது உலகத்துக் காரியங்களில் அதிகப்படியாக ஈடுபடாதீர்கள். நீங்கள் அவ்வாறு செய்தால் உங்களால் சரியானதைச் சிந்திக்க முடியாது. பிறகு முடிவு திடுமென நீங்கள் தயாராய் இல்லாத போது வரக்கூடும். ³⁵பூமியின் மக்களுக்கு அது ஓர் பொறியைப்போல இருக்கும். ஏனெனில் பூமியில் உள்ள அனைவருக்கும் இந்த நாளும் வரும். ³⁶எனவே எப்போதும் தயாராக இருங்கள். நடக்கப் போகிற இக்காரியங்களில் பாதுகாப்பாகத் தொடருவதற்கு உரிய வன்மை வேண்டுமென பிரார்த்தியுங்கள். மனித குமாரனுக்கு முன்பாக நீற்கும் தகுதி பெறுவதற்காக பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்” என்றார்.

³⁷பசல் வேளையில் இயேசு தேவாலயத்தில் மக்களுக்குப் போதித்தார். இரவில் பட்டணத்திற்கு வெளியே சென்று இரவு முழுவதும் ஒலிவ மலையில் தங்கி இருந்தார். ³⁸ஒவ்வொரு காலையிலும் மக்கள் அதிகாலையில் எழுந்து தேவாலயத்தில் இயேசு கூறுவதைக் கேட்பதற்காகச் சென்றார்கள்.

இயேசுவைக் கொல்ல திட்டம்

(மத்தேயு 26:1-5, 14-16; மாற்கு 14:1-2, 10-11; யோவான் 11:45-53)

22 பஸ்கா எனப்படும், யூதர்களின் புனித பில்லாத அப்படும் பண்டிகைக்குரிய காலம் நெருங்கி வந்தது. ²தலைமை ஆசாரியரும், வேதபாரகரும் இயேசுவைக் கொல்வதற்கு வழி தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் மக்களுக்கு பயத்தனர்.

யூதாவின் சகித்திட்டம்

³இயேசுவின் பன்னிரண்டு சீஷர்களில் ஒருவன் யூதால் காரியோத்து என்பவன் ஆவான். சாத்தான் யூதாலிற்குள் புருந்து ஒரு தீய செயலைச் செய்யுமாறு அவனைத் தூண்டினான். ⁴யூதால் தலைமை ஆசாரியரிடமும், தேவாலயத்தைப் பாதுகாத்த வீரர்களிடமும் சென்று பேசினான். இயேசுவை அவர்களிடம் ஒப்படைப்பதைக் குறித்து அவன் அவர்களிடம் பேசினான். ⁵அவர்கள் இதனால் மிருகத்தோஷம் அடைந்தார்கள். இயேசுவை அவர்களிடம் ஒப்படைத்தால் அவனுக்குப் பணம்

கொடுப்பதாக அவர்கள் கூறினார்கள். யூதாஸ் அத்தற்கு ஒப்புக்கொண்டான். இயேசுவை அவர் களிடம் ஒப்படைப்பதற்கு ஏற்ற நேரத்தை எதிர்பார்த்திருந்தான் யூதாஸ். தன்னைச் சுற்றிலும் மக்கள் எவரும் பார்க்காத நேரத்தில் அதைச் செய்யவேண்டுமென யூதாஸ் விரும்பினான்.

பஸ்கா உணவு ஆயத்தம்

(மத்தேயு 26:17-25; மாற்கு 14:12-21;

யோவான் 13:21-30)

⁷புளிப்பில்லாத அப்பம் பண்டிகையின் நாள் வந்தது. பஸ்கா ஆட்டுக் குட்டிகளை யூதர்கள் பலியிடுகிற நாள் அது ஆகும்.

⁸பேதுருவையும், யோவானையும் நோக்கி இயேசு, “நாம் உண்பதற்கு நீங்கள் சென்று பஸ்கா விருந்தைத் தயாரியுங்கள்” என்றார்.

⁹பேதுருவும், யோவானும், இயேசுவிடம், “பஸ்கா விருந்தை நாங்கள் எங்கே தயாரிக்க வேண்டும் என நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள்?” என்று கேட்டார்கள்.

இயேசு அவர்களை நோக்கி, ¹⁰“கவனியுங்கள், நீங்கள் எருசலேமுக்குள் சென்ற பின்பு ஒரு குடத்தில் தண்ணீரைச் சமந்து செல்லும் ஒரு மனிதனைக் காண்பீர்கள். அவனைத் தொடர்ந்து செல்லுங்கள். அவன் ஒரு வீட்டுக்குள் செல்வான். அவனோடு நீங்கள் செல்லுங்கள்.”

¹¹அந்த வீட்டின் சொந்தக்காரனிடம், “போதகரும் அவரது சீஷர்களும் பஸ்கா விருந்து உண்ணக் கூடிய அறையைத் தயவுசெய்து எங்களுக்குக் காட்டும்படியாக போதகர் கேட்கிறார்” என்று சொல்லுங்கள். ¹²உடனே அந்த வீட்டின் சொந்தக்காரரான அம்மனிதன் மாடியில் ஒரு பெரிய அறையைக் காட்டுவான். இந்த அறை உங்களுக்குத் தயாராக இருக்கும். பஸ்கா விருந்தை அங்கே தயாரியுங்கள்” என்றார். ¹³எனவே பேதுருவும், யோவானும் சென்றார்கள். இயேசு கூறியபடியே எல்லாம் நிகழ்ந்தன. எனவே அவர்கள் பஸ்கா விருந்தைத் தயாரித்தார்கள்.

இயேசுவின் இரவு உணவு

(மத்தேயு 26:26-30; மாற்கு 14:22-26;

1 கொரிந்தியர் 11:23-25)

¹⁴பஸ்கா விருந்தை அவர்கள் சாப்பிடும் நேரம் வந்தது. இயேசுவும், சீஷர்களும் மேசையைச் சூழ்ந்து அமர்ந்தனர். ¹⁵அவர்களிடம் இயேசு, “நான் இறக்கும் முன்பு இந்தப் பஸ்கா விருந்தை உங்களோடு சேர்ந்து உண்ண வேண்டும் என்று மிகவும் விரும்பினேன்.

¹⁶தேவனின் இராஜ்யத்தில் அதற்குரிய உண்மையான பொருள் கொடுக்கப்படும் வரைக்கும் நான் இன்னொரு பஸ்கா விருந்தைப் புசிக்கும் மாட்டேன்” என்றார்.

¹⁷பின்பு இயேசு ஒரு கோப்பை திராட்சை இரசத்தை எடுத்தார். அதற்காக தேவனுக்கு

நன்றி கூறினார். பின்பு அவர், “இக்கோப்பையை எடுத்து இங்கு இருக்கும் ஒவ்வொரு வருக்கும் கொடுங்கள். ¹⁸ஏனெனில் தேவனின் இராஜ்யம் வரும் வரைக்கும் நான் மீண்டும் திராட்சை இரசம் குடிக்கப் போவதில்லை” என்றார்.

¹⁹பின்பு இயேசு, அப்பத்தை எடுத்தார். அப்பத்திற்காக தேவனுக்கு நன்றி கூறிவிட்டு அதைப் பிடிபார். சீஷர்களுக்கு அதைக் கொடுத்தார். பின்பு இயேசு, “இதனை நான் உங்களுக்காகக் கொடுக்கிறேன். எனது சரீரமே இந்த அப்பமாகும். எனவே என்னை நினைவுகூருவதற்கு இப்படிச் செய்யுங்கள்” என்றார். ²⁰அப்பத்தை உண்ட பின்னர், அதே வகையில் இயேசு திராட்சை இரசக்கோப்பையை எடுத்து “இந்தத் திராட்சை இரசம் தேவனுக்கும் அவரது மக்களுக்கும் உள்ள புதிய உடன்படிக்கையைக் காட்டுகிறது. நான் உங்களுக்காக கொடுக்கிற என் இரத்தத்தில் (மரணத்தில்) இப்பது உடன்படிக்கை ஆரம்பமாகிறது” என்றார்.

இயேசுவின் எதிரி யார்?

²¹இயேசு, “உங்களில் ஒருவன் என்னை வஞ்சிக்கப் போகிறான். மேசை மீது அவனது கை என் கைக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. ²²தேவன் திட்டமிட்டபடியே மனித குமாரன் செய்வார். ஆனால் மனித குமாரனைக் கொல்லப்படுவதற்காக ஒப்படைக்கிற மனிதனுக்கு மிகவும் கீமை நடக்கும்” என்றார்.

²³அப்போது சீஷர்கள் ஒருவருக்கொருவர், “இயேசுவுக்கு அவ்வாறு செய்பவன் நமக்குள் யார்?” என்று கேட்டார்கள்.

தாழ்மையாக இருங்கள்

²⁴பின்னர் தங்களில் மிக முக்கியமானவன் யார் என்று அப்போஸ்தலர்கள் தமக்குள் விவாதிக்க ஆரம்பித்தார்கள். ²⁵ஆனால் இயேசு அவர்களை நோக்கி, “உலகத்தில் (வேறு வேறு) தேசங்களின் அரசர்கள் மக்களை அரசாளுகிறார்கள். பிற மக்களின் மீது அதிகாரம் செலுத்துபவர்கள் ‘மக்களின் உதவியாளன்’ என தம்மை எல்லாரும் அழைக்கும் படிச் செய்கிறார்கள். ²⁶ஆனால் நீங்கள் அவ்வாறு இருக்கலாகாது. உங்களுக்குள் மிகச் சிறந்தவன் சிறியவனைப் போன்று நடந்து கொள்ள வேண்டும். தலைவர்கள் வேலைக் காரனைப்போல இருக்க வேண்டும். ²⁷யார் மிகவும் முக்கியமானவன்? மேசையின் அருகே உட்கார்ந்திருப்பவனா அல்லது அவனுக்குப் பரிமாறுகிறவனா? மேசையருகே உட்கார்ந்திருப்பவன் முக்கியமானவன் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். ஆனால் உங்களில் நான் ஒரு வேலைக்காரனைப்போல இருக்கிறேன்.

²⁸“பெரும் சிக்கல்களின் போது நீங்கள் நம்பிக்கையோடு என்னருகில் தங்கி இருக்கி

றீர்கள். ²⁹எனது பிதா எனக்கு ஓர் இராஜ்யத்தைக் கொடுக்கிறீர்களா. என்னோடு அரசாளுகிற அதிகாரத்தை உங்களுக்கு நானும் கொடுக்கிறேன்.

³⁰என் அரசில் நீங்கள் மேசை அருகே என்னோடு உண்டு, பருகுவீர்கள். நீங்கள் சிம்மாசனங்களில் உட்கார்ந்து இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு குலங்களையும் நியாயம்தீர்ப்பீர்கள்.

நம்பிக்கையை இழக்காதீர்கள்

(மத்தேயு 26:31-35; மாற்கு 14:27-31; யோவான் 13:36-38)

³¹“ஓர் உழவன் கோதுமையைப் புடைப்பது போல சாத்தான் உங்களைச் சோதிக்கவேண்டும் எனக் கேட்டுள்ளான். சீமோனே, சீமோனே (பேதுரு), ³²நீ உன் நம்பிக்கையை இழக்காதிருக்கும்படியாக நான் பிரார்த்தனை செய்திருக்கிறேன். நீ என்னிடம் திரும்பி வரும்போது உன் சகோதரர்கள் வலிமையுறும் பொருட்டு உதவி செய்” என்றார்.

³³ஆனால் பேதுரு இயேசுவை நோக்கி, “ஆண்டவரே, நான் உங்களுடன் சிறைக்கு வரத் தயாராக இருக்கிறேன். நான் உங்களோடு இறக்கவும் செய்வேன்” என்றான்.

³⁴ஆனால் இயேசு, “பேதுரு, நாளை காலை யில் சேவல் கூவும் முன்பு என்னைப்பற்றி உனக்குத் தெரியாதென கூறுவாய். இதனை நீ மூன்று முறை சொல்வாய்” என்றார்.

நிறைவேறும் வேதவாக்கியம்

³⁵பின்பு இயேசு சீஷர்களை நோக்கி, “மக்களுக்குப் போதிப்பதற்காக நான் உங்களை அனுப்பினேன். நான் உங்களை பணம், பை, காணஸிகள் எதுவுமின்றி அனுப்பினேன். ஆனால் ஏதேனும் உங்களுக்குக் குறை இருந்ததா?” என்று கேட்டார். சீஷர்கள், “இல்லை” என்றார்கள்.

³⁶இயேசு அவர்களை நோக்கி, “ஆனால், இப்போது பணமோ, பையோ உங்களிடம் இருந்தால் அதை உங்களோடு கொண்டு செல்லுங்கள். உங்களிடம் வாள் இல்லையென்றால் உங்கள் சட்டையை விற்று ஒரு வாள் வாங்குங்கள். ³⁷வேதவாக்கியம் சொல்லித்து,

“மக்கள் அவரை குற்றவாளி என்றார்கள்.”

ஏசாயா 53:12

இந்த வேதாகமக் கருத்து நிறைவேற வேண்டும். இது என்னைக் குறித்து எழுதப்பட்டது, இப்போது நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது” என்றார்.

³⁸சீஷர்கள், “ஆண்டவரே, பாருங்கள், இங்கு இரண்டு வாள்கள் உள்ளன” என்றார்கள்.

இயேசு அவர்களிடம், “இரண்டு போதுமானவை” என்றார்.

இயேசுவின் பிரார்த்தனை

(மத்தேயு 26:36-46 மாற்கு 14:32-42)

^{39,40}இயேசு பட்டணத்தை (எருசலேம்) விட்டு ஒலிவமலைக்குச் சென்றார். அவரது சீஷர்கள் அவரோடு சென்றார்கள். அங்கே சென்றபிறகு சீஷர்களிடம் இயேசு, “நீங்கள் சோதனைக்கு ஆளாகாதவண்ணம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்” என்றார்.

⁴¹பின்பு இயேசு ஐம்பது அடி தூரம் அளவு அவர்களை விட்டுச் சென்றார். அவர் முழங்காலிட்டு பிரார்த்தனை செய்தார்: ⁴²“பிதாவே, நீங்கள் விரும்பினால் நான் துன்பத்தின் கோப்பையைக் குடிக்காமல் இருக்கும்படிச் செய்யுங்கள். ஆனால், நான் விரும்பும் வழியில் அல்லாமல் நீங்கள் விரும்பும் வழியிலேயே அது நடக்கட்டும்” என்றார். ⁴³அப்போது பரலோகத்திலிருந்து ஒரு தேவதூதன் அவருக்கு உதவி செய்ய அனுப்பப்பட்டான். ⁴⁴வேதனையான இயேசு வருந்தினார். எனவே மிகவும் வேதனையோடு ஊக்கமாய்ப் பிரார்த்தனை செய்தார். குருதி கொட்டுவது போல அவரது முகத்தில் இருந்து வியர்வை வடிந்தது.

⁴⁵இயேசு பிரார்த்தனை செய்து முடிந்த பின்னர், அவரது சீஷர்களிடம் சென்றார். அவர்கள் உறங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். (அவர்கள் தூரம் அவர்களைச் சேர்வுச் செய்தது.)

⁴⁶இயேசு அவர்களை நோக்கி, “ஏன் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? எழுந்து சோதனைக்கு எதிரான வலிமைக்காகப் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்” என்றார்.

இயேசு கைது செய்யப்படுதல்

(மத்தேயு 26:47-56; மாற்கு 14:43-50; யோவான் 18:3-11)

⁴⁷இயேசு பேசிக்கொண்டிருந்த போது ஒரு மக்கள் கூட்டம் வந்தது. பன்னிரண்டு சீஷர்களில் ஒருவன் அக்கூட்டத்தை வழிநடத்தி வந்தான். அவன் யூதாஸ். இயேசுவை முத்தமிடும் அளவுக்கு நெருக்கமாக யூதாஸ் வந்தான்.

⁴⁸ஆனால் இயேசு அவனை நோக்கி, “யூதாஸ், மனித குமாரனை வஞ்சிக்கும் பொருட்டு நம்பின் முத்தத்தைப் பயன்படுத்துகிறாயா?” என்று கேட்டார். ⁴⁹இயேசுவின் சீஷர்களும் அங்கேயே நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் என்ன நடக்கப்போகிறதென உணர்ந்தார்கள். சீஷர்கள் இயேசுவிடம், “ஐயா, எங்கள் வாள்களை பயன்படுத்தும்மா?” என்றார்கள். ⁵⁰சீஷர்களில் ஒருவன் வாளைப் பயன்படுத்தவும் செய்தான். தலைமை ஆசாரியரின் வேலைக்காரனின் வலது காதை அவன் வெட்டினான். ⁵¹இயேசு “நிறுத்து” என்றார். பின்பு இயேசு வேலைக்காரனின் காதைத் தொட்டு அவனைக் குணப்படுத்தினார்.

⁵²இயேசுவைச் சிறைப்பிடிக்க வந்த கூட்டத்தில் தலைமை ஆசாரியரும், முதிய யூத அதிகாரிகளும், தேவாலயக் காவலர்களும் இருந்தனர். இயேசு அவர்களை நோக்கி, “வாளோடும்

கம்புகளோடும் நீங்கள் ஏன் வந்தீர்கள்? நான் குற்றவாளி என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? ⁵³ஓவ்வொரு நாளும் நான் தேவாலயத்தில் உங்களோடு இருந்தேன். ஏன் என்னை அங்கே சிறைபிடிக்க முயலவில்லை? ஆனால் இது உங்கள் காலம். இருள் (பாவம்) ஆட்சி புரியும் நேரம்” என்றார்.

பேதுருவின் மறுதலிப்பு

(மத்தேயு 26:57-58; மாற்கு 14:53-54, 66-72;

யோவான் 18:12-18, 25-27)

⁵⁴அவர்கள் இயேசுவைச் சிறை பிடித்துக் கொண்டு போனார்கள். தலைமை ஆசாரியனின் வீட்டுக்கு இயேசுவை அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். பேதுரு அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்தான். ஆனால் அவன் இயேசுவின் அருகே வரவில்லை. ⁵⁵வீரர்கள் வீட்டுக்கு வெளிப்புறத்தில் நடுவில் நெருப்பை வளர்த்து அதைச் சுற்றி உட்கார்ந்தார்கள். பேதுருவும் அவர்களோடு அமர்ந்தான். ⁵⁶ஒரு வேலைக் காரர் சிறுமி பேதுரு உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டான். நெருப்பின் ஒளியில் அவனை அவன் பார்க்க முடிந்தது. அவனுடைய முகத்தைக் கூர்ந்து நோக்கினான். பின்பு அவன், “இந்த மனிதனும் அவரோடு (இயேசு) கூட இருந்தான்” என்றான்.

⁵⁷ஆனால் பேதுரு, அது உண்மையில்லை என்றான். அவன், “பெண்ணே, எனக்கு அவரைத் தெரியாது” என்றான். ⁵⁸சுற்று நேரத்துக்குப்பின் இன்னொருவன் பேதுருவைப் பார்த்து, “இயேசுவைப் பின்பற்றும் சீஷர்களில் நீயும் ஒருவன்” என்றான். ஆனால் பேதுரு “மனிதனே, நான் அவரது சீஷர்களில் ஒருவன் அல்ல” என்றான்.

⁵⁹ஏறத்தாழ ஒரு மணி நேரத்துக்குப் பின்னர், இன்னொரு மனிதன், “இது உண்மை, இந்த மனிதன் அவரோடு இருந்தான். இவன் கலிலேயாவைச் சேர்ந்தவன்” என்றான். “எனக்கு நிச்சயமாய்த் தெரியும்” என்று அம் மனிதன் மீண்டும் வலியுறுத்தினான்.

⁶⁰ஆனால் பேதுரு, “மனிதனே, நீ சுறுகிற விஷயத்தைக் குறித்து எனக்குத் தெரியாது” என்றான். பேதுரு இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் தருணத்திலேயே சேவல் கூவியது. ⁶¹அப்போது கர்த்தர் (இயேசு) திரும்பி பேதுருவின் கண்களைக் கூர்ந்து நோக்கினார். “சேவல் காலையில் கூவும் முன்னரே நீ மூன்று முறை என்னை உனக்குத் தெரியாது என்று கூறுவாய்” என்று கர்த்தர் ஏற்கெனவே தன்னிடம் கூறியதைப் பேதுரு நினைவு கூர்ந்தான். ⁶²பின்னர் பேதுரு வெளியே சென்று மனமுருகி அழுதான்.

இயேசுவைப் பரிசுதித்தல்

(மத்தேயு 26:67-68; மாற்கு 14:65)

⁶³⁻⁶⁴சில மனிதர்கள் இயேசுவை காவல் புரிந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் இயேசு

வைப் பலவாறு கேலிசெய்தார்கள். அவர் பார்க்க முடியாதபடி அவரது கண்களை மறைத்தார்கள். பின்பு அவரை அடித்துவிட்டு “நீ தீர்க்கதரிசியானால் யார் உன்னை அடித்தார்கள் என்று கூறு” என்றார்கள். ⁶⁵அம்மனிதர்கள் அவரை அவமானப்படுத்தினார்கள்.

யூத அதிகாரிகள் முன் இயேசு

(மத்தேயு 26:59-66; மாற்கு 14:55-64;

யோவான் 18:19-24)

⁶⁶மறுநாள் காலையில், மக்களின் முதிய அதிகாரிகள், தலைமை ஆசாரியர், வேத பாரகர் ஆகியோர் ஒன்றாகக் கூடினார்கள். அவர்கள் தம் உயர்ந்த நீதிமன்றத்துக்கு இயேசுவை அழைத்துச் சென்றார்கள். ⁶⁷அவர்கள், “நீ சிறிஸ்துவானால் அப்படியே எங்களுக்குச் சொல்” என்றார்கள்.

இயேசு அவர்களுக்கு, “நான் கிறிஸ்து என்று உங்களுக்குக் கூறினால் நீங்கள் என்னை நம்பமாட்டீர்கள். ⁶⁸நான் உங்களைக் கேட்டால் நீங்கள் பதில் தரமாட்டீர்கள். ⁶⁹ஆனால் இப்பொழுதிலிருந்து தேவனுடைய சிம்மாசனத்தின் வலது பக்கத்தில் மனித குமாரன் உட்கார்ந்திருப்பார்” என்றார்.

⁷⁰அவர்கள் எல்லாரும், “அப்படியானால் நீ தேவனுடைய குமாரனா?” என்றார்கள். இயேசு அவர்களுக்கு “ஆம், நான் தேவனுடைய குமாரன் என்று நீங்கள் சொல்வது சரியே” என்றார்.

⁷¹அவர்கள், “ஏன் நமக்கு இப்போது சாட்சிகள் தேவை? அவன் இவ்வாறு சொல்வதை நாமே கேட்டோமே!” என்றனர்.

பிலாத்துவின் சேவல்

(மத்தேயு 27:1-2, 11-14; மாற்கு 15:1-5;

யோவான் 18:28-38)

23 அந்தக் கூட்டம் முழுவதும் எழுந்து நின்று இயேசுவைப் பிலாத்துவிடம் அழைத்துச் சென்றது. ²அவர்கள் இயேசுவைப் பழிக்க ஆரம்பித்தார்கள். பிலாத்துவிடம் அவர்கள், “நமது மக்களைக் குழப்புகிற செய்திகளைக் கூறுகிறபடியால் இந்த மனிதனை நாங்கள் பிடித்து வந்தோம். இராயனுக்கு வரி கொடுக்கக் கூடாதென்று அவன் கூறுகிறான். அவன் தன்னைக் கிறிஸ்துவாகிய அரசர் என்று அழைக்கிறான்” என்றனர்.

³பிலாத்து இயேசுவிடம், “நீ யூதரின் அரசனா?” என்று கேட்டான். இயேசு, “ஆம், அது சரியே” என்றார். ⁴அதைக் கேட்ட பிலாத்து தலைமை ஆசாரியரிடமும், மக்களிடமும் “இந்த மனிதனிடம் தவறு எதையும் நான் காணவில்லையே” என்றான்.

⁵அவர்கள் மீண்டும், “இயேசு மக்களின் மத்தியில் அமைதியின்மையை உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளான். யூதபோலவக் சுற்றிலும் அவன் போதிக்கிறான். அவன் கலிலேயாவில் ஆரம்பித்து இங்கு வந்திருக்கிறான்” என்றார்கள்.

ஏரோதுவின் முன் இயேசு

6அதைக் கேட்ட பிலாத்து, “இயேசு கலிலேயாவிடிலிருந்து வந்தவரா?” என்று வினவினான். 7பின்பு ஏரோதின் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட பகுதியில் இருந்து இயேசு வருவதை அறிந்தான். அப்போது ஏரோது எருசலேமில் இருந்தான். எனவே பிலாத்து, இயேசுவை அவன்ிடம் அனுப்பினான். 8இயேசுவைப் பார்த்ததும் ஏரோது மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தான். அவரைப்பற்றி அவன் அதிகமாக கேள்விப்பட்டிருந்தபடியினாலும், இயேசு ஏதேனும் ஒரு அதிசயம் செய்வாரா எனப்பார்க்க விரும்பப்பட்டிருந்தபடியினாலும், அவரைக் காணவெகு நாளாய் விருப்பம் கொண்டிருந்தான். 9இயேசுவிடம் பல கேள்விகளைக் கேட்டான் ஏரோது. ஆனால் இயேசு ஒன்றுமே கூறவில்லை. 10தலைமை ஆசாரியரும், வேதபாரசுரும் அங்கே நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் இயேசுவுக்கு எதிரானவைகளை உரக்கக் கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

11ஏரோதுவும், அவனது வீரர்களும் இயேசுவைப் பார்த்து நகைத்தார்கள். அரசமூக்குரிய ஆடைகளை அணிவித்து அவரை எள்ளி நகையாடினார்கள். பின்பு ஏரோது இயேசுவைப் பிலாத்துவிடமே திரும்ப அனுப்பினான். 12முன்னர் பிலாத்துவும், ஏரோதுவும் பகைவர்களாக இருந்து வந்தனர். ஆனால் அன்று ஏரோதுவும், பிலாத்துவும் நண்பர்களாயினர்.

பிலாத்துவும் மக்களும்

(மத்தேயு 27:15-26; மாற்கு 15:6-15; யோவான் 18:29-19:16)

13தலைமை ஆசாரியரையும் யூத அதிகாரிகளையும் மக்களோடு கூட பிலாத்து அழைத்தான். 14பிலாத்து அவர்களை நோக்கி, “நீங்கள் இந்த மனிதனை (இயேசு) என்னிடம் அழைத்து வந்தீர்கள். மக்களின் நடுவில் அமைதியின் மமையை விளைவிக்கிறான் என்று சொன்னீர்கள். ஆனால் உங்களுக்கு முன்பாக நான் நியாயம் தீர்த்தேன். அவன் செய்கதக நான் எந்த குற்றத்தையும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. நீங்கள் புகார் சொல்கிற காரியங்களில் இயேசு குற்றவாளியாக்கப்படவில்லை. 15மேலும் ஏரோதுவும் அவரிடம் தவறேதும் காணவில்லை. மீண்டும் இயேசுவை நம்மிடமே திரும்பி அனுப்பினான் ஏரோது. அவருக்கு மரணதண்டனை தரத் தேவையவில்லை. 16எனவே நான் அவரைச் சிறிய தண்டனை ஏதேனும் கொடுத்து விடுவதில் விடுவேன்” என்றான். 17* 18ஆனால் மக்கள் அனைவரும், “அவனைக் கொல்லுங்கள். பரபாசை விடு

தலை செய்யுங்கள்” என்று சத்தமிட்டனர். 19நசருக்குள் கலகம் விளைவித்ததற்காக ஏற்கெனவே சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த மனிதன் பரபாஸ். அவன் சிலரைக் கொன்றுமிருந்தான்.)

20பிலாத்து இயேசுவை விடுதலை செய்ய விரும்பினான். எனவே பிலாத்து மீண்டும் அவர்களை நோக்கி, இயேசுவை விடுவிப்பதாகக் கூறினான். 21ஆனால் அவர்கள் மீண்டும் உரத்த குரலில், “அவனைக் கொல்லுங்கள். அவனைச் சிலுவையில் அறைந்துக் கொல்லுங்கள்” என்றார்கள்.

22முன்னர் பிலாத்து மக்களை நோக்கி, “ஏன்? அவன் என்ன தவறு செய்தான்? அவன் குற்றவாளி அல்ல. அவனைக் கொல்வதற்கேற்ற காரணம் எதையும் நான் காணவில்லை. எனவே அவனுக்குச் சிறிய தண்டனை கொடுத்து அவனை விடுதலை செய்வேன்” என்றான்.

23ஆனால் தொடர்ந்து மக்கள் சத்தமிட்டார்கள். இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைவேண்டாமென வேண்டினார்கள். அவர்கள் மிகவும் உரத்த குரலில் சத்தமிட்டதைக் கேட்டும் 24அவர்களின் விருப்பத்தின்படியே செய்ய முடிவெடுத்தான் பிலாத்து. 25மக்கள் அனைவரும் பரபாஸ் விடுதலை செய்யப்படவேண்டும் என்று விரும்பினர். கலகம் விளைவித்த தற்காசவும் மக்களைக் கொன்றதற்காசவும் பரபாஸ் சிறையில் இருந்தான். பிலாத்து பரபாஸை விடுவித்தான். சொல்லப்படும் பொருட்டு, இயேசுவை மக்களிடம் பிலாத்து ஒப்படைத்தான். மக்களும் அதையே விரும்பினர்.

சிலுவையில் இயேசு

(மத்தேயு 27:32-44; மாற்கு 15:21-32; யோவான் 19:17-27)

26இயேசுவைக் கொல்லும் பொருட்டு வீரர்கள் வெளியே அழைத்துச்சென்றனர். அப்போது வயல்களிலிருந்து நசருக்குள் ஒரு மனிதன் வந்து கொண்டிருந்தான். அவன் பெயர் சீமோன். அவன், சிரேனே நகரைச் சேர்ந்தவன். இயேசுவின் சிலுவையைச் சமந்து அவரைத் தொடர்ந்து வருமாறு சீமோனை வீரர்கள் வற்புறுத்தினார்கள்.

27பலரும் இயேசுவைத் தொடர்ந்தனர். சில பெண்கள் வருந்தி அழுகினர். அவர்கள் இயேசுவுக்காக கவலைப்பட்டனர். 28ஆனால் இயேசு திரும்பி பெண்களை நோக்கி, “எருசலேமின் பெண்களே, எனக்காக அழாதீர்கள். உங்களுக்காகவும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்காகவும் அழுகுங்கள். 29ஏனெனில் பிள்ளைகளைப் பெற முடியாத பெண்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று பிள்ளைகள் இல்லாத பெண்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று மக்கள் பேசப்போகும் காலம் வரும். 30அப்போது மக்கள் மலையை நோக்கி, ‘எங்கள் மேல் விழு’ என்பார்கள். சிறுக் குன்றுகளை

வாக்கியம் 17 சில சிரேக்கப் பிரதிகளில் லூக்காவில் 17ஆது வாக்கியம் சேர்க்கப்பட் டுள்ளது. “ஒவ்வொரு மீண்டும் பஸ்கா பண்டிகையின் போது யாரேனும் ஒரு சிறைக் கைதியை விடுவிப்பது பிலாத்துவின் வழக்கம்.”

நோக்கி, 'எங்களை மறைத்துக் கொள்' என்று சொல்லத் தொடங்குவார்கள்.*³¹ வாழ்க்கை நன்றாக இருக்கும்போது மக்கள் இவ்வாறு நடந்து கொண்டால், தீமையான காலம் வரும் போது என்ன நிகழும்?*" என்றார்.

³²கொல்லப்படுவதற்காக இரண்டு குற்றவாளிகளும் இயேசுவோடு வழி நடத்திச் செல்லப் பட்டார்கள். ³³இயேசுவும் அக்குற்றவாளிகளும் "கபாலம்" என்று அழைக்கப்பட்ட இடத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்கள். அங்கு வீரர்கள் இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைந்தார்கள். அவர்கள் குற்றவாளிகளையும் சிலுவையில் அவர்கள் அறைந்தார்கள். ஒரு குற்றவாளியை இயேசுவின் வலதுபக்கத்திலும், இன்னொரு குற்றவாளியை இயேசுவின் இடது பக்கத்திலும் சிலுவையில் அறைந்தார்கள். ³⁴இயேசு, "தந்தையே, என்னைக் கொல்கிற இந்த மக்களை மன்னிக்கருளுங்கள். அவர்கள் செய்து கொண்டிருப்பதை அவர்கள் அறியாமல் இருக்கிறார்கள்" என்றார்.

இயேசுவின் ஆட்களை எடுப்பது யார் என்று சீட்டுப்போட்டுப் பார்த்தார்கள். ³⁵இயேசுவைப் பார்த்தபடி மக்கள் நின்றனர். யூத அதிகாரிகள் இயேசுவைப் பார்த்து நகைத்தனர். அவர்கள், "தேவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிறிஸ்து என்றால் அவனை தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளட்டும். அவன் பிற மக்களைக் காப்பாற்றவில்லையா?" என்றார்கள்.

³⁶வீரர்களும் கூட இயேசுவைப் பார்த்துச் சிரித்து எள்ளி நகையாடினார்கள். அவர்கள் இயேசுவை நெருங்கி புளித்த திராட்சை இரசத்தைக் கொடுத்தனர். ³⁷வீரர்கள், "நீ யூதர்களின் அரசனானால் உன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்" என்றனர். ³⁸(சிலுவையில் மேல்பகுதியில் "இவன் யூதர்களின் அரசன்" என்ற சொந்தை எழுதப்பட்டிருந்தன.) ³⁹சிலுவையில் அறையப்பட்ட குற்றவாளிகளில் ஒருவன் இயேசுவுக்கு எதிராக தீய சொற்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். "நீ சிறிஸ்து அல்லவா? உன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள். எங்களையும் காப்பாற்று" என்றான்.

⁴⁰ஆனால் இன்னொரு குற்றவாளி அவனைத் தடுத்தான். அவன், "நீ தேவனுக்குப் பயப்படவேண்டும். நாம் எல்லாரும் விரைவில் இறந்து போவோம். ⁴¹நீயும், நானும் குற்றவாளிகள். நாம் செய்த குற்றங்களுக்கான விடையைக் கொடுக்கவேண்டியிருப்பதால் நீயும் நானும் கொல்லப்படவேண்டியவர்கள். ஆனால் இம்மனிதரோ (இயேசு) எந்தத் தவறும் செய்ததில்லை" என்றான். ⁴²பின்பு இக்குற்றவாளி இயேசுவை நோக்கி, "இயேசுவே, உங்கள் இராஜ்யத்தை ஆரம்பிக்கும்போது

என்னை நினைவு கூர்ந்து கொள்ளுங்கள்" என்றான். ⁴³இயேசு அவனை நோக்கி, "கவனி, நான் சொல்வது உண்மை. இன்று நீ என்னோடு சேர்ந்து பரலோகத்திலிருப்பாய்" என்றார்.

இயேசு மரித்தல்

(மத்தேயு 27:45-56; மாற்கு 15:33-41; யோவான் 19:28-30)

⁴⁴அப்போது மதிய வேளை. ஆனால் மதிய நேரம் பின்பு மூன்று மணிவரையிலும் அப்பகுதி முழுதும் இருள் சூழ்ந்திருந்தது. ⁴⁵சூரியன் தென்படவில்லை. தேவாலயத்தின் திரை இரண்டாகக் கிழிந்தது. ⁴⁶இயேசு, "பிதாவே, என் ஆவியை உம்மிடம் தருகிறேன்" என்னும் வார்த்தையுடன் இறந்தார். ⁴⁷அங்கு நின்ற இராணுவ அதிகாரி நடந்த வற்றை எல்லாம் பார்க்கான். அவன், "இந்த மனிதன் உண்மையிலேயே தேவகுமாரன்தான் என்பதை அறிவேன்" என்று கூறியவாறே தேவனை வாழ்த்தினான். ⁴⁸இதைப் பார்க்க வென்று நகரிலிருந்து பலரும் வந்திருந்தார்கள். பார்த்ததும் துயர மிகுதியால் மார்பில் அறைந்தபடி வீட்டுக்குத் திரும்பினார்கள். ⁴⁹இயேசுவுக்கு மிகவும் நெருக்கமான நண்பர்கள் அங்கு இருந்தார்கள். கலிலேயாவில் இருந்து இயேசுவைத் தொடர்ந்து வந்த சில பெண்களும் அங்கே இருந்தார்கள். அவர்கள் சிலுவைக்கு சற்றே தொலைவில் இவற்றைப் பார்த்தபடி நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

அரிமத்தியா ஊரின் யோசேப்பு

(மத்தேயு 27:57-61; மாற்கு 15:42-47; யோவான் 19:38-42)

⁵⁰அரிமத்தியா என்னும் நகரில் இருந்து ஒரு மனிதன் அங்கே வந்திருந்தான். அவன் பெயர் யோசேப்பு. அவன் நல்ல பக்தியுள்ள மனிதன். தேவனின் இராஜ்யத்தின் வருகையை எதிர் நோக்கி இருந்தான். யூதர் அவையில் அவன் ஒரு உறுப்பினன். பிற யூத அதிகாரிகள் இயேசுவைக் கொல்ல முடிவெடுத்தபோது அவன் அதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ⁵²இயேசுவின் உடலைக் கேட்கும் பொருட்டு யோசேப்பு பிலாத்துவிடம் சென்றான். உடலை எடுத்துக்கொள்ள பிலாத்து, யோசேப்புக்கு அனுமதி கொடுத்தான். ⁵³எனவே யோசேப்பு சிலுவையில் இருந்து இயேசுவின் உடலைக் கீழே இறக்கி ஒரு துணியால் உடலைச் சுற்றினான். பிறகு பாறைக்குள் தோண்டப் பட்டிருந்த சிறு கல்லறைக்குள் இயேசுவின் உடலை வைத்தான். அக்கல்லறை அதற்கு முன் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. ⁵⁴அப்பொழுது ஆயத்த நாளின்* இறுதிப்பகுதி

மக்கள் ... தொடங்குவார்கள் ஓசியா 10:8 பார்க்க.

வாழ்க்கை ... நிகழும் இலக்கியவழக்கில் "அவர்கள் மரத்தையே இவ்வாறு செய்தால் சாய்ந்த மரத்தை என்ன செய்வார்?"

ஆயத்த நாள் வெள்ளிக்கிழமை. ஓய்வு நாளுக்கு முந்திய நாள்.

நெருங்கியது. சூரியன் மறைந்தபிறகு ஓய்வு நாள் ஆரம்பிக்கும்.

⁵⁵சுலியெயாவில் இருந்து இயேசுவோடு வந்திருந்த பெண்கள் யோசேப்பை தொடர்ந்தனர். அவர்கள் கல்லறையைப் பார்த்தார்கள். இயேசுவின் உடல் உள்ளே சிட்கப்பட்டிருந்த இடத்தையும் பார்த்தார்கள். ⁵⁶இயேசுவின் உடலில் பூசுவதற்காக மணமயிக்க பொருள்களைத் தயாரிப்பதற்காக அப்பெண்கள் சென்றார்கள்.

ஓய்வு நாளில் அவர்கள் ஓய்வெடுத்தார்கள். மோசேயின் சட்டம் இவ்வாறு செய்யுமாறு எல்லா மக்களுக்கும் கட்டளை இட்டிருந்தது.

இயேசு உயிர்த்தார்

(மத்தேயு 28:1-10; மாற்கு 16:1-8;

யோவான் 20:1-10)

24 வாரத்தின் முதல் நாளில் அதிசயத்தைப் பொழுதில் இயேசுவின் உடல் வைக்கப்பட்டிருந்த கல்லறைக்கு பெண்கள் வந்தார்கள். தாம் தயாரித்த மணமயிக்க பொருள் களை அவர்கள் எடுத்து வந்திருந்தார்கள். ²ஒரு பெருங்கல் கல்லறையின் நுழை வாயில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தக் கல் உருண்டு போயிருந்ததை அப்பெண்கள் கண்டார்கள்.

³அவர்கள் உள்ளே சென்றார்கள். ஆனால் இயேசுவின் உடல் அங்கு இருக்கவில்லை.

⁴அப்பெண்கள் இதைப் புரிந்து கொள்ள வில்லை. அவர்கள் அதைக்குறித்து ஆச்சரியப் பட்டுக்கொண்டிருக்கையில் திடீரென்று ஒளி மிக்க ஆடை அணிந்தவர்களாய் இரண்டு தேவதூதர்கள் அவர்களுக்கு நின்றார்கள்.

⁵அப்பெண்கள் மிகவும் பயந்தார்கள். அந்த இரு மனிதரும் அப்பெண்களை நோக்கி, “உயிரோடு இருக்கிற ஒருவரை ஏன் இங்கு தேடுகிறீர்கள்? இது இறந்தோர்க்குரிய இடம்.

⁶இயேசு இங்கே இல்லை. அவர் மரணத் தினன்று எழுந்தார். ⁷தீயோரிடம் ஒப்படைக் கப்பட்டு சிலுவையில் அறையப்பட்டு கொல்லப்படுவார் எனவும், மூன்றாம் நாளில் மரணத்தினன்று எழுவார் எனவும் இயேசு சுலியெயாவில் சொன்னது ஞாபகம் இருக்கிறதா?” என்றார்கள். ⁸அப்போது இயேசு கூறியவற்றை அப்பெண்கள் நினைவு கூர்ந்தார்கள். ⁹அப்பெண்கள் கல்லறையை விட்டுப் போய், பதினொரு சீஷர்களும், மற்றவர்களும் இருக்கும் இடத்துக்குச் சென்றார்கள். கல்லறையின் அருகே நடந்த நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் அப்பெண்கள் அவர்களுக்குக் கூறினார்கள். ¹⁰அவர்கள் மகதலேனா மரியாள், யோவானா, யாக்கோபின் தாயாகிய மரியாள், வேறு சில பெண்கள் ஆகியோர். அப்பெண்கள் நடந்த அனைத்தையும் சீஷர்களுக்குச் சொன்னார்கள். ¹¹அப்பெண்கள் கூறியவற்றை சீஷர்கள் நம்பவில்லை. அது விசித்திரமான பேச்சாக இருந்தது. ¹²ஆனால் பேதுரு எழுந்து அது உண்மையான எனப் பார்க்க கல்லறைக்கு ஓடினான். அவன்

உள்ளே பார்த்து இயேசுவின் உடலைச் சுற்றி வைக்கப்பட்டிருந்த துணிகள் மட்டுமே கிடப்பதைக் கண்டான். இயேசுவைக் காணவில்லை. இயேசு சென்று விட்டிருந்தார். நடந்தவற்றைக் குறித்து ஆச்சரியப்பட்டவனாய் பேதுரு தனித்திருக்க விரும்பிச் சென்றான்.

எம்மாவூர் சென்ற சீஷர்கள்

(மாற்கு 16:12-13)

¹³எம்மா என்னும் ஊருக்கு அதே நாள் இயேசுவின் இரண்டு சீஷர்கள் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். எருசலேமில் இருந்து ஏழுமலைத் தூரத்தில் எந்த ஊர் இருந்தது. ¹⁴நடந்தவை அனைத்தையும் குறித்து அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். ¹⁵அவர்கள் இவற்றை விவாதித்துக்கொண்டிருக்கும்போது இயேசு அருகே வந்து அவர்களோடு நடந்தார். ¹⁶இயேசுவை அடையாளம் கண்டு கொள்வதில் இருந்து ஏதோ ஒன்றால் அவர்கள் தடுக்கப்பட்டார்கள்) ¹⁷நீங்கள், நடக்கும்போது பேசிக் கொண்டிருந்த விஷயங்கள் என்ன?” என்று இயேசு கேட்டார்.

இருவரும் நின்றார்கள். அவர்கள் முகங்கள் சோகத்தால் நிரம்பி இருந்தன. ¹⁸சிலேயோபால் என்பவன், “கடந்த சில நாள்களாக அங்கே நிகழ்ந்தவற்றை அறியாத மனிதர் எருசலேமில் நீங்கள் ஒருவராகத்தான் இருக்க வேண்டும்” என்றான்.

¹⁹அவர்களை நோக்கி, இயேசு, “நீங்கள் எதைக் குறித்துப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்?” என்றார்.

அம்மனிதர்கள் அவரை நோக்கி, “நாசரேத்தில் உள்ள இயேசுவைக் குறித்துப் பேசுகிறோம். தேவனுக்கும் மக்களுக்கும் அவர் ஒரு பெரிய தீர்க்கதரிசி. அவர் பல ஆற்றலமிக்க காரியங்களைச் சொல்லியும் செய்தும் வந்திருக்கிறார். ²⁰ஆனால் தலைமை ஆசாரியரும் நம் தலைவர்களும் அவர் நியாயத்தீர்க்கப்பட்டுக் கொல்லப்படுமாறு கொடுத்துவிட்டார்கள். அவர்கள் இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைந்தார்கள். ²¹இன்றவேல் மக்களை விடுவிப்பவர் இயேசு ஒருவரே என நாங்கள் நம்பிக்கொண்டிருந்தோம். ஆனால் இப்படி நடந்துள்ளது. இயேசு கொல்லப்பட்டு மூன்று நாட்களாகி விட்டன. ²²இன்று எங்கள் பெண்களில் சிலர் எங்களுக்குச் சில ஆச்சரியமான தகவல்களைச் சொன்னார்கள். இன்று அப்பெண்கள் அதிகாலையில் இயேசுவின் உடல் வைக்கப்பட்டிருந்த கல்லறைக்குச் சென்றார்கள்.

²³ஆனால் அவரது உடலை அங்கே காணவில்லை. அவர்களுக்கு ஒரு காட்சியில் தரிசனமான இரண்டு தேவதூதர்களைப் பார்த்தார்கள். ‘இயேசு உயிரோடு இருக்கிறார்’ என அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று அப்பெண்கள் வந்து எங்களிடம் சொன்னார்கள். ²⁴அதன்பின் பு எங்களில் சிலரும் கல்லறைக்குச் சென்றார்கள். பெண்கள் சொன்னபடியே இருந்தது.

கல்லறை வெறுமையாய் இருந்ததை அவர்கள் பார்த்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் இயேசுவைப் பார்க்கவில்லை” என்றார்கள்.

²⁵பின்பு இயேசு இருவரிடமும், “நீங்கள் அறிவற்றவர்கள். உண்மையை மிகவும் தாமதமாய் உணர்ந்து கொள்கிறீர்கள். தீர்க்கதரிசிகளின் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் நீங்கள் நம்பவேண்டும். ²⁶கிறிஸ்து தன் மகிமையில் நுழையும் முன்பு இவ்வாறு துன்புறவேண்டும் என்று தீர்க்கதரிசிகள் கூறி இருந்தார்கள்” என்றார். ²⁷பிற்பாடு சுவடிகளில் தன்னைப் பற்றி எழுதிய ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் இயேசு விளக்க ஆரம்பித்தார். மோசேயின் புத்தகங்கள் தொடங்கி தீர்க்கதரிசிகள் வரைக்கும் இயேசுவைக் குறித்துக் கூறியவற்றை அவர் சொன்னார்.

²⁸அவர்கள் எம்மாவுர் என்னும் ஊரை அடைந்தார்கள். தன் பயணத்தைக் தொடர விரும்பியதுபோல இயேசு நடித்தார். ²⁹ஆனால் அவர்கள் அவர் அங்கே தங்கவேண்டுமென விரும்பினார்கள். அவர்கள் இயேசுவை “எங்களுடன் தங்குங்கள். மிகவும் தாமதமாகிவிட்டது. எங்கும் இருள் சூழ்ந்துவிட்டது” என்று கெஞ்சிக் கேட்டார்கள். எனவே அவர் அவர்களோடு தங்கச் சென்றார்.

³⁰அவர்களோடு சேர்ந்து இயேசு உணவுண்ண உட்கார்ந்திருந்தார். உணவுக்காக நன்றி சொல்லிவிட்டு, உணவைப் பகிர்ந்தார்.

³¹அப்போது அம்மனிதர் இயேசுவை அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடிந்தது. அவர் யார் என அவர்கள் உணர்ந்து கொண்டதும், அவர் மறைந்து விட்டார். ³²இருவரும் தமக்குள்ளாக, “பாதையில் நம்முடன் இயேசு பேசிக்கொண்டு வந்தபோது ஏதோ எரிகிறார் போல ஓர் உணர்வு இதயத்தில் எழுந்தது. வேதாகமத்தின் பொருளை அவர் விளக்கியபோது மிகவும் பரவசமாக இருந்தது” என்று பேசிக் கொண்டார்கள்.

³³பின்பு அவர்கள் எழுந்து திரும்பி எருசலேமை நோக்கிச் சென்றார்கள். எருசலேமில் இயேசுவின் சீஷர்கள் ஒன்றாகக் கூடியிருக்கக் கண்பார்கள். பதினொரு சீஷர்களும் அவர்களோடிருந்த மக்களும் ³⁴“மரணத்தினின்று உண்மையாகவே அவர் மீண்டும் எழுந்தார். சீமோனுக்கு (பேதுருவுக்கு) அவர் சாட்சியளித்தார்” என்றார்கள்.

³⁵அப்போது பாதையில் நடந்த விஷயங்களை இரு மனிதர்களும் கூறினார்கள். உணவைப் பங்கிட்டுபோது எவ்வாறு இயேசுவை அடையாளம் கண்டு கொண்டார்கள் எனச் சொன்னார்கள்.

சீஷர்களுக்கு இயேசுவின் சாட்சி

(மத்தேயு 28:16-20; மாற்கு 16:14-18; யோவான் 20:19-23; அப்போஸ்தலர் 1:6-8)

³⁶அவர்கள் இருவரும் இவற்றைக் கூறிக் கொண்டிருந்தபோது சீஷர்களின் கூட்டத்தின்

நடுவில் இயேசு நின்றுிருந்தார். இயேசு அவர்களை நோக்கி, “உங்களுக்குச் சமாதானம் உண்டாவதாக” என்றார்.

³⁷சீஷர்களுக்கு இது ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. அவர்கள் பயந்தார்கள். அவர்கள் ஏதோ ஒரு ஆவியைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதாக எண்ணினார்கள். ³⁸ஆனால் இயேசு, “நீங்கள் எதற்காக குழப்பம் அடைந்தீர்களீர்கள்? நீங்கள் காண்டாம்பில் ஏன் ஐயம் கொள்கின்றீர்கள்? ³⁹என் கைகளையும் என் பாதங்களையும் பாருங்கள். உண்மையாகவே நான்தான். என்னைக் கொடுங்கள். எனக்கு உயிருள்ள உடல் இருப்பதைப் பார்க்க முடியும். ஓர் ஆவி இப்படிப்பட்ட உடல் கொண்டிருக்காது” என்றார்.

⁴⁰இயேசு அவர்களுக்கு இதைக் கூறிய பின்பு, அவர்களுக்குத் தன் கைகளிலும், பாதங்களிலும் உள்ள ஆணி துளைகளைக் காட்டினார். ⁴¹சீஷர்கள் ஆச்சரியமுற்றவர்களாய் இயேசுவை உயிரோடு பார்த்ததால் மிகவும் மகிழ்ந்தார்கள். எனினும் கூட தாம் பார்த்ததை அவர்களால் நம்ப முடியவில்லை. அவர்களை நோக்கி இயேசு, “உங்களிடம் இங்கே ஏதாவது உணவு இருக்கிறதா?” என்று கேட்டார் ⁴²அவர்கள் சமைத்த மீனில் ஒரு துண்டைக் கொடுத்தார்கள். ⁴³சீஷர்களின் முன்னிலையில் இயேசு அந்த மீனை எடுத்து சாப்பிட்டார்.

⁴⁴அவர்களை நோக்கி இயேசு, “நான் உங்களோடு இருந்த காலத்தை ரூபகப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். மோசேயின் சட்டத்திலும், தீர்க்கதரிசிகளின் நூற்களிலும், சங்கீதத்திலும் என்னைப்பற்றி எழுதப்பட்டிருக்கிற அனைத்தும் நடந்தேயாக வேண்டும் என்று நான் சொன்னேன்” என்றார்.

⁴⁵பின்பு இயேசு சீஷர்களுக்கு வேதாகமத்தை விளக்கினார். தன்னைப்பற்றி எழுதப்பட்டிருக்கிற காரியங்களை அவர்கள் புரிந்து கொள்வதற்கு உதவினார். ⁴⁶பிறகு அவர்களை நோக்கி, “கிறிஸ்து கொல்லப்பட்டு மூன்றாம் நாள் மரணத்தில் இருந்து எழுவார் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ⁴⁷⁻⁴⁸நீங்கள் நடந்தவை அனைத்தையும் பார்த்தீர்கள். நீங்களே சாட்சிகள். மக்களுடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட முடியும் என்று நீங்கள் போய் அவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் தம் மனம் மாறி, தாம் செய்த பாவங்களுக்காக வருந்தவேண்டும் என்பதை அவர்களுக்குச் சொல்லுங்கள். அதைச் செய்தால் அவர்கள் தேவனால் மன்னிக்கப்படுவர். எருசலேமிலிருந்து நீங்கள் புறப்பட்டு என் பெயரில் இவற்றைப் போதிக்க வேண்டும். உலகத்தில் உள்ள எல்லா மக்களுக்கும் இந்த நற்செய்தி சுறப்பட வேண்டும். ⁴⁹கவனியுங்கள். என் பிதா உங்களுக்கு வாக்குறுதி கொடுத்துள்ளார். அதை உங்களுக்கு அனுப்புவேன். விண்ணில இருந்து அந்த வல்லமையை நீங்கள் பெறும் வரைக்கும்

எருசலேமில் தங்கி இருக்க வேண்டும்” என்றார்.

இயேசு பரலோகத்திற்குத் திரும்புதல்

(மாற்கு 16:19-20; அப்போஸ்தலர் 1:9-11)

⁵⁰எருசலேமில் இருந்து பெத்தானியா வரைக்கும் இயேசு சீஷர்களை அழைத்துச் சென்றார். பின்பு கைகளை உயர்த்தி அவர்

களை ஆசீர்வதித்தார். ⁵¹இயேசு அவர்களை வாழ்த்தும்போது அவர்களிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டு பரலோகத்திற்கு எடுத்து செல்லப்பட்டார். ⁵²சீஷர்கள் அவரை அங்கே வணங்கினர். பிறகு எருசலேமுக்கு திரும்பிச் சென்றார்கள். அவர்கள் மிகவும் மகிழ்வோடு இருந்தார்கள். ⁵³தேவனை வாழ்த்தியவாறே எப்போதும் அவர்கள் தேவாலயத்தில் தங்கி இருந்தார்கள்.

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>